VATRA vf - 34

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Sept.-Dec.1987 7800 FREIBURG-Germania
Nr.179 Münchhofstr.12

FOCUL ÎN MÂNA NEBUNULUI

Românii au sărbătorit şi ei,în felul lor,cei 70 de ani de"revoluţie",arătând, prin furia de la Braşov,ce s'ar alege de persoana şi opera ipochimenului din Scorniceşti,de nu i-ar sta imensa Rusie în spate.

Că în Rusia se mai vorbeşte de "revoluţia din Octombrie",nicio mirare,că doară pe ea stă toată nomenklatura,cu toate comitetele ei centrale,dela taige şi tundre până la Cremlin.Cine însă crede în minunile lui Gârbaciov,vrea să se amăgească singur,refuzând voit evidenţa că nimeni nu-şi taie bucuros craca de sub picioare.Trei generaţii de orori,cu zeci de milioane de ucişi,mii de gulaguri,botniţă generală şi foame endemică,n'au cum fi trecute cu vederea.Lumea le ştie,dar ce să facă? Mijloacele de informare şi comunicare sunt în mâna guvernului - caşi poliţia... Dacă oamenii nu se înşiră disciplinat şi plini de "entuziasm" la mascarada uralelor planificate,îşi pierd talnul.Vor să protesteze? Siberia e mare! În ordinea "normală" a lucrurilor de acolo,Gârbaciov,chiar bine intenţionat,nu poate decât să-şi urmeze,în toate privinţele,înaintaşii.Afară de cazul,care ar fi şi unica-i şansă ideală,că pentru mântuirea Rusiei,de care s'a vorbit la Fatima,trimisul lui Dumnezeu ar fi.. chiar el! Deocamdată însă,afară de surîsuri şi palavre,nu s'a văzut niciun semn palpabil în acest sens.Afganistanul continuă să sângereze,Nicaragua,Cuba,Angola,Mozambic să fie ajutate,destabilizate Chile şi Africa de Sud,Europa răsăriteană roabă,robite Basarabia-Herţa-Bucovina,spionajul mai prosper ca oricând.Nu se pot face toate într'o zi,desigur,dar nici nu se vede măcar un pas,cât de mărunt,în direcţia visată de atâţia.

Destul de grăitor e cazul Ceauşescu.E clar pentru oricine că-i pus să nimicească bastionul latin din gloata slavă.Aşa fiind,şi-au ales omul pe sprânceană. Incult,vulgar,fudul,nesăţios,cârn şi viclean,i s'a dat pe mână o ţară întreagă, unde să-şi descarce imaginaţia bolnavă,fără nicio putinţă de opunere.Isprăvile lui convin de minune intenţiilor bolşevicilor(şi'n spatele lor,altora,ce speră să-i moştenească),cari urmăresc,luând focul cu mâna chiar a unui "autohton",să golească Neamul Românesc de orice sevă,biologică şi sufletească,de ceea ce face pe om să fie om,de orice conştiinţă şi cunoştinţă a obârşiei,divină şi istorică. Într'un cuvânt,omul să devină animal,rămânându-i doar graiul,ca să poată price- pe poruncile stăpânului.Ajuns acî,îl poţi duce în turmă să populeze Siberia,iar ce-o mai rămâne ascultă plecat de ordine,singura-i aspiraţie rămânând aceea de a fi sătul.Atunci,s'ar putea schimba şi stăpânii,apărând pe scenă cei ce astăzi pândesc comod din umbră.

Dacă ruşilor nu le-ar conveni Ceauşescu,s'a văzut ce-au făcut în Ungaria,sau Cehoslovacia,când un Imre Nagy şi Dubcek nu le-au mai fost pe plac.Lui Ceauşescu însă,i-au dat frâu liber,să se poarte în România ca pe moşia lui ta-'su.Bugetul nu mai este al ţării,ci al satrapului,care n'are de dat seama la nimeni. El poate avea 70 de palate,furate de la proprietarii lor; poate dispune de populaţie cum vrea,poate să aibă vapoare personale,avioane,trenuri,maşini din cele mai luxoase(şi.. blindate!),- toate cumpărate,natural,din... leafă! E cel mai mare latifundiar din lume: posedă o întreagă ţară,mare cam cât Italia! Toţi sunt iobagi pe moşia"lui".Cu atâta imensă putere,un om luminat ar fi putut risca, desigur,şi nişte bine.**Ceauşescu însă,pe lângă că n'a reuşit să termine** primara, ba nici măcar ucenicia'n cizmărie,mai e şi paranoic.Lumea începe cu persoana lui, istoria la fel.El a luptat la Sarmisegetuza,Rahova,Călugăreni,Posada,Plevna,Mărăşeşti(deşi n'a făcut nici armata).El,şi cu Leanca lui.Şi cu a lor prăsilă,care a jucat ţara la ruletă! Pe "moşie",fiind a lui,face,natural,tot ce-i trece prin gleavă.Omul a devenit robot,femeea degradată la animal de reproducţie.Ce se mai miră unii că dărâmă monumentele istorice? Nu sunt ale lui? Şi-apoi la ce-ar mai putea ele servi,când "èra luminoasă" abia acum începe? Şi-aşa s'a ajuns la primul rezultat scontat de Moscova,cu oameni cari,striviţi de umilinţe,mizerii, foame şi frig,să prefere anexarea ţării lor la Uniunea Sovietică!...

Dar dacă rușii au interes să facă praf o țară de oameni inteligenți și înzestrați, care le stă în drum, cum să ne explicăm ciudățenia că marile puteri "civilizate" cultivă și hrănesc pe paranoic? N'a fost el în caleașcă cu regina Angliei? N'a dansat el cu Nixon și De Gaulle? Nu i-au îndesat toți buzunarele cu mărci, dolari, sterline și franci? Nu l-au îmbiat cu clauza națiunii favorizate, bine știind că favorizatul era el personal și nu națiunea? El, ipochimenul, care a mers cu josnicia până la vânzarea de oameni! Cum să ne explicăm acest adevărat complot internațional în sprijinirea netotului cu cârje cât mai aurite - și împotriva, implicit, a existenței Neamului Românesc? Cum să ne explicăm ciudata potrivire cu planurile bolșevicilor?...

Rusia ne-a făcut mult rău în istorie, dar, oricât de criminale și de hrăpărețe, niciunul din aceste rele nu ne-a umilit atâta cât impunerea la cârmă a acestui frunte'ngustă, fudul și paranoic, cu puteri fără de limită. Au pus focu'n mâna nebunului! Nebunul se va duce, huiduit de-o nație întreagă, și ne'ntrebăm unde-și va putea găsi un adăpost pe glob, căci zdrențele nu's dorite nici în Rusia - și chiar dacă vreo țară s'ar oferi, de milă, să-i dea "azil politic", ea n'ar putea garanta și securitatea unui criminal, cu un neam întreg pe conștiință!

Nebunul se va duce, lăsând în urmă un pârjol greu de potolit. Țara se va reface totuși. Ea a mai trecut prin vremuri grele și, până la urmă, întotdeauna le-a venit de hac. Vrednicii ei fii nu vor putea mai bine mulțumi lui Dumnezeu decât sumețându-și mânecile, pentru a o reclădi și mai mândră de cât a fost. Dar nu vor putea niciodată uita batjocura adusă țării noastre de bolșevici, prin impunerea la cârma ei a unui întreg trib de paranoici!-

Petre Vălimăreanu

CU STEAUA de Ion Vasile

Eram micuț și-mi amintesc
Cum așteptam colind ceresc
În noaptea sfântă de Ajun,
Și-apoi să vină Moș Crăciun.

În zori de zi steaua luam,
Și tot sătucul colindam
Prin case - cântecul frumos,
Că s'a născut Isus Hristos.

Curată ca un nins de stea
Zăpada în troieni creștea.
Eram doar glas, numai priviri,
De frig, obrajii - trandafiri.

Cântam pân'la apusul lunii,
Cum ne-au lăsat din veac străbunii,
Colinde dragi în graiul sfânt,
Să înflorească pe pământ.

Cu stea din cer și flori de măr,
Colinde pline de-adevăr
Ningând etern duh românesc.
Eram micuț și-mi amintesc...

&& Solidaritatea din țară a influențat, în bine, și Exilul. După manifestația dela 23 Noembrie din fața ambasadei ceaușiste, la care au participat toate tendințele politice(vezi p.33), la numai zece zile a avut loc, tot la Paris, 4 Decembrie, serbarea Unirii Transilvaniei, la care iarăș Românii și-au dat mâna. După Marseieză și Deșteapt-te Române au cuvântat, în sala arhiplină din rue Lafontaine, dnii Chintescu, Zamfirescu(o declarație de solidaritate cu frații dela Brașov, cu cereri și avertismente), Horațiu Comăniciu, Ioana Brătianu, Gr. Filiti(ultimii doi, în franceză), Novacovici, Varlam(40 de ani dela începutul rezistenței în munți) și Al. Rădulescu, care a adus svonul despre o plănuită alipire a României și Bulgariei la Rusia. Corul bisericii din Jean de Beauvais a cântat, dirijat de Eitel, Presărați pe-a lor morminte, Fie-a voastră'ntreagă țara, Pe-al nostru steag. Totul s'a terminat la un pahar. Convocarea a fost semnată de bisericile ortodoxă și unită, CNR, asoc. foștilor deținuți, a foștilor luptători, clubul liberal, Casa română, biblioteca din Paris, URL, liga pentru drepturile omului. Când toate acestea vor reuși să se înfățișeze sub o singură denumire: Partidul românesc, va fi OK...

&& Liga pentru apărarea drepturilor omului în România a organizat o manifestație în fața ambasadei ceaușiste din Paris, cerând liberarea deținuților politici în frunte cu prof. Doina Cornea, Radu Filipescu și Ion Puiu. Au aderat reprezentanți ai celorlalte țări robite și ai unor sindicate franceze. Comunicatul se încheie cu un apel la instanțele internaționale "să protesteze și să intervină pe toate căile pentru ca să înceteze represiunea brutală exercitată împotriva cetățenilor vinovați de a-și fi exprimat disperarea față de condițiile de viață inacceptabile, create de un regim represiv și incompetent".-

&& Un grup de români reprezentând organizațiile din Germania, și de nemți din țară, au făcut la 28 Noembrie o manifestație în fața ambasadei ceaușiste dela Bonn, solidarizându-se cu frații dela Brașov. Pr. Al. Pop a rostit o rugăciune, iar dnii Paul Morcov, Mircea Constantinescu și Mircea Munteanu au exprimat revolta celor prezenți. S'a scandat: Jos dictatura! Alături de asupriți, vom lupta cât mai uniți! Să plece dictatura, familia și nomenklatura! În încheiere, "Deșteaptă-te, Române!"

&& Românii din Elveţia,solidarizându-se cu fraţii dela Braşov,au votat la Geneva,22 Noembrie,după slujba oficiată de pr.Calciu,o rezoluţie în care cer: eliberarea deţinuţilor politici,părăsirea puterii de clanul analfabet,dreptul românilor de a-şi alege singuri conducătorii şi încetarea exporturilor sălbatice care înfometează ţara."Totodată cerem armatei să nu uite că face parte din Naţiune,că părinţii şi fraţii ostaşilor suferă cu întregul popor,- iar guvernului,organelor de procuratură,securitate şi miliţie le cerem să nu uite că schimbarea conducerii,care oricum va avea loc,va duce şi la fixarea răspunderii fiecăruia pentru abuzuri,torturi şi arestări samavolnice".-

&& La München deasemeni a fost o manifestaţie de solidaritate,la 5 Decembrie, în Odeonsplatz,organizată de Liga pentru apărarea drepturilor omului în România. S'au împărţit mii de manifeste,scene au fost redate de televiziunea bavareză, iar posturile de radio şi presa au comentat evenimentul.Au vorbit dnii Doru Braia,Radu Bărbulescu,Ion Bodiu şi un pribeag leton.Dl Şt.Pisoski a recitat Deşteaptă-te,Române!,versuri prin care s'a exprimat revolta la Braşov.-

&& Pornind dela revolta din Braşov,dnii Boutmy şi Cernovodeanu,în numele Frontului Naţional al Unităţii Românilor şi al Asociaţiei deţinuţilor anticomunişti,au făcut un apel la mai-marii lumii,în care,arătând dezastrul din România, provocat de un "tiran scelerat"(populaţia decimată de frig şi foame,copiii şi bătrânii morţi în locuinţe îngheţate,femeile nasc monştri din cauza denutriţiei şi a surmenajului la lucru,cultura călcată în picioare,bisericile dărâmate - totul în scopul nimicirii unui popor de credinţă şi tradiţie,la ordinul direct al Kremlinului),le cer să intervină: "Aveţi răspunderi,acţionaţi! Luaţi iniţiative,interveniţi pentru a pune capăt acestei tragedii intolerabile! Mâine va fi poate prea târziu!". (Paris,23 Nov.1987)

&& Comentând revolta dela Braşov şi elogiind bărbăţia participanţilor,dnii Radu Câmpeanu,Ileana Ghica şi Dinu Zamfirescu au emis,în numele Asociaţiei foştilor deţinuţi,o declaraţie,care se încheie astfel: "Totodată atragem atenţia celor care ordonă,ca şi celor care execută măsurile represive,că răspunderea lor morală,politică şi penală este directă şi imprescriptibilă".-

&& Semnalăm o interesantă iniţiativă a dlui Radu Câmpeanu,paralelă,ca preocupări,cu a dlui Pantazi(publicată în altă parte).Pornind dela cele întamplate la Braşov,care arată "un început de reactivare a conştiinţei cetăţeneşti",faţă de care "noi nu putem rămâne în incapacitatea de a prezenta un punct de vedere care să angajeze toate forţele exilului",d-sa a trimis o scrisoare la 3? de oameni din Europa,consideraţi mai activi şi reprezentativi,în care,constatând că "e timpul să depăşim animozităţile dintre noi şi să ne întindem mâna cinstit, fără gânduri ascunse sau veleităţi camuflate",propune o declaraţie de solidarizare cu demonstranţii dela Braşov,"semnată de personalităţi care să reflecte un evantai cât mai larg al curentelor existente în exil" şi "constituirea unui Sfat al Ţării"din persoane sigure,cu caracter consultativ şi fără structuri de încadrare,pentru schimb de păreri şi informaţii,întrunit periodic şi prezidat de rege,de un preot,de cel mai în vârstă sau prin rotaţie.Se va stabili data şi locul unei prime întâlniri care să specifice obiectivele,condiţiile şi modalităţile practice de conlucrare.- Vatra aderă la tot ce este în folosul Cauzei.-

&& La iniţiativa organizaţiilor române din Elveţia,peste 500 de Români,plus exilaţi din alte ţări,au făcut la Geneva,19 Decembrie,o demonstraţie de solidaritate cu muncitorii din Braşov.S'a cântat Tatăl nostru,Deşteaptă-te Române, apoi coloana a pornit pe străzi,cu steaguri şi pancarte,împărţind manifeste şi scandând lozinci: Pâine şi libertate pentru Români! Pâine şi lapte pentru copiii Românilor! Libertate pentru România! Alegeri libere în România! Ajunşi în Jardin Anglais,dl Dumitru Ionescu,organizatorul manifestaţiei,a citit o moţiune,în care,arătându-se dezastrul din ţară,se cere liberarea deţinuţilor politici,dreptul la sindicate libere,boicotarea produselor alimentare româneşti.Au participat,din afară,dnii Ioniţoiu,Raţiu şi Al.Coşereanu.Televiziunea elveţiană a transmis scene şi comentarii,Confederaţia Generală a Muncii a cerut să cunoască punctele din moţiune.De remarcat concursul autorităţilor,participarea tineretului şi unanimitatea organizaţiilor româneşti din Elveţia.-

&& Împlinindu-se 70 de ani de atrocităţi bolşevice,la New York au fost,la 6-8 Noembrie,mari manifestaţii ale organizaţiilor anticomuniste din America,cu participarea reprezentanţilor tuturor naţiunilor robite.Ele au avut loc în faţa misiunilor rusă,română,etc,la ONU,culminând cu o conferinţă de presă.Participanţi dintre români: dr.Al.Bratu,pr.Miron Moldovan,Aurel Rădulescu,etc.-

&& Mons.Octavian Bârlea a oficiat la 1 Decembrie,ziua unirii Ardealului,un Te Deum la München.La 20 Decembrie a organizat Pomul de Crăciun pentru copii, iar la 23 Decembrie,tot la Centrul Cultural Român,seara de colinde.-

... la 11 August, după o viaţă sbuciumată, tocmai când sta s'ajungă la un liman în fine liniştit, Gabriela Comârzan. Avea 44 de ani.
+ La Ottawa s'a stins fulgerător, la 48 de ani, în ziua de 12 August, Corneliu Constantinescu, fiu al proprietarului editurii "Coresi".-
+ Duminică 16 August a murit la Bucureşti prof. Emil Condurachi. Tot la Bucureşti a murit prof. Adrian Daicoviciu. Şi, tot acolo, după grei ani de puşcărie, profesorul Valeriu Grecu, din generaţia şi curentul Forţu-Nisipeanu-Napoleon Creţu.-
+ În Anglia s'a stins, la 91 ani, după mulţi ani de închisoare în ţară, Doamna Maria Golescu, descendentă din marii patrioţi dela Goleşti/Muscel.-
+ La 1 Septembrie a murit la Bucureşti, la 78 de ani, Oni Brătianu, veteran al închisorilor, fiul cel mai mare al lui Dinu Brătianu.-
+ În Septembrie s'a stins, la Toronto, ziaristul Raul Marian, abonat conştiincios al Vetrei, căreia îi furniza şi material. Un evreu de treabă, pe spusa tuturor.-
+ A murit la New York, la 22 Septembrie, pr. Octavian Roşu, născut la Beiuş, 1910.-
+ La 3 Octombrie s'a stins, la Paris, Ioan Mirea, pictor şi poet. Avea 75 de ani.-
+ La 13 Octombrie s'a stins la Frankfurt, la 66 ani, Radu Maltezeanu, fost deţinut.
+ În seara de 9 Noembrie a murit într'un spital din Paris prof. Al. Şerbănescu; a fost înmormântat la Pantin, prohodit fiind de mons. Cosma.-
+ Joi 12 Noembrie a murit la München av. Vasile Mailat, fost primar, legionar, în Bucureşti, fost internat la Rostock şi la Buchenwald.-
+ La Krefeld/Germania a murit, la 23 Noembrie, la 86 de ani trecuţi, Lelia Mihăilescu, activă în generaţia dela '22, membră marcantă a partidului naţional-ţărănesc. A trecut şi dânsa, îndelungat, prin închisorile comuniste.-
+ Vineri 4 Decembrie a murit, la Păltiniş/Sibiu, filosoful Constantin Noica, veteran al închisorilor.
+ Duminică 6 Decembrie a murit la Blaubeuren/Germania, la 62 de ani, Rudolf Maslowski, neamţ din Bucovina, ortodox şi legionar. L-a prohodit pr. D. Em. Popa.-
+ La 7 Decembrie a murit, la Paris, inginerul Cornel Ghişoiu.-
+ Sâmbătă 19 Decembrie a murit la Brie-Comte-Robert, lângă Paris, la aproape 86 ani, moş Todor Usca din Cuvin/Arad, venit de curând în lumea liberă. Slujba, mons. Cosma.-
+ La Strasbourg a murit, la 20 Decembrie, prof. Octavian Nandrş. Slujba, pr. D. Popa.
+ La Stade pe Elba, în Germania, a murit, la 24 Decembrie, av. Victor Bărbulescu, fost prefect legionar de Vâlcea, fost internat la Rostock şi Buchenwald.-
+ La 28 Decembrie a murit într'un spital din Paris, la 87 de ani trecuţi, doctorul Ion Claudian, legionar, luptător în Rusia, luptător în munţi. La slujba înmormântării, Sâmbătă 2 Ianuarie, biserica română din Jean de Beauvais era arhiplină.

&& În memoria unui român din trunchiul mare al Neamului, venit pe firul neîntrerupt al celor mai vechi locuitori ai Ţării. Dac din grămadă pe vremi burebistane, şi liber când cu "Dacia felix", român cu rădăcini adânci în câmpia Tisei arădane, imposibil de smuls de crivăţul năvălirilor din Asia, ostaş al lui Menumorut, dârz sub maghiari, legionar verde în România Mare, Todor Usca s'a născut în zorii veacului, ajungând gospodar cu rosturi împlinite: casa-casă şi masa-masă, ca în urarea din colinde. Casa era a lui, grajdul al lui, hambarul, via, orătăniile, câmpul - toate ale lui, rod a două braţe harnice, pe glia îndrăgită.

Dar cu "urâciunea pustiirii", cum se numeşte lucrul diavolului în Scripturi, "moşul" se pomeneşte, deodată, fără cai, cu vaca dată "împrumut", pământul luat pe degeaba de trândavii ocupantului, cari n'aveau drag nici de cai, nici de pământ, şi cu atât mai puţin de muncă, aşa că totul intră în paragină. Dar omenia moşului, care cu caii se hrănise în frăţie, nu l-a răbdat să-i vadă cocârjaţi, ci se ducea la grajdul colhozului să-i îngrijească, gratis, cu mâna lui, mai mult mângâieri decât nutreţ. Dar ce i-a surpat coardele nervilor a fost când s'a văzut şi fără casă, înghesuit într'un coteţ de bloc. Atunci mintea i s'a "întunecat", disperarea i-a dat forţa de a se smulge din milenara-i rădăcină şi a-şi lua, la 85 de ani, lumea'n cap. Ţara fusese dăruită, cu suflet cu tot, de nişte "fraţi" bastarzi întru Cristos, viiturilor primitive ale Asiei!

Dar în satul francez unde s'a aciuat, nu mai trăia, ci lâncezea. Înalt şi frumos cum era, făcea impresia vulturului închis în cuşca dela Capitoliu. Când şi când îşi aducea aminte de Bănică Dobre, de viişoara lui, de vite, de cazan. În străfulgerările memoriei, evada de-acasă la.. lucrul câmpului. Îl găseau sătenii rătăcind prin livezi, unde cerceta cu atenţie pomii de rod...

Într'o dimineaţă de ajun, n'a mai vrut să pună nimic în gură. A strâns pe-ai casei, i-a îmbrăţişat pe rând, rugându-i să nu'ncerce a-l opri din drum... şi, a'nchis ochii. Senin, ca'n Mioriţa.

Dacă sbirii lăsaţi de ocupant în capul ţării ar avea un dram de conştiinţă, drama aceasta, produs al lor în serie industrială, ar fi de-ajuns ca să-i dărâme.

Dar,au noroc că n'au.Ei vor continua să se îngraşe pe gunoi,până ce vor a unge să se mănânce între ei.Atunci va începe şi zarea să se lumineze,iar moş Todor se va putea întoarce să-şi oblojească rădăcina ruptă,cu noduri şi mai tari.-

&& Refugiaţii din ţările robite de bolşevici au "sărbătorit" şi ei,în felul lor,cei 70 de ani de crime ale comunismului,dela 1917 la zi.Câteva sute de pribegi s'au adunat la 7 Noembrie la Trocadero(Paris),unde acum 40 de ani s'a semnat declaraţia drepturilor omului; de-acì au plecat încolonaţi,în frunte cu deputatul european Malaud,fost ministru,la statuia Libertăţii.În grupul românesc se aflau doamnele Sanda Stolojan şi Maria Brătianu,dnii Novacovici,Evolceanu, iar dnii Boutmy,Cernovodeanu şi Ioniţoiu cu lanţuri la picioare.Pe traseu s'au împărţit mii de manifeste.Dl Boutmy a atacat vehement demenţialul imperialism rusesc,cerând unirea Occidentului pentru a pune capăt desmăţului.Delegatul polon a dat foc unui drapel comunist.S'a subliniat că bolşevicii nu se îndepărtează cu o iotă de vechiul vis,stăpânirea lumii,cum spunea şi Lenin: "Piară,la urma urmei,90% din omenire,numai revoluţia mondială să reuşească,cu ajutorul oricui,chiar cu ajutorul tâlharilor de drumul mare!".Domnii Gheorghe Bentz şi Remus Radina au semnat un manifest,îndemnând pe români la acţiune: "Ce facem noi,cei pe care Dumnezeu ne-a scos din iadul roşu? Privim nepăsători?"-

&& La 23 August a avut loc la Toronto/Canada o mare manifestaţie anticomunistă,la care au participat refugiaţi din toate ţările robite.Dintre români, ing.prof.Tudor Bompa,preşedintele Consiliului Naţional Român din Nord-America, pr.Handrabur,Toni Lupu,Matei Hojbotă cu feciorul,Doru Popescu,ing.Datcu,etc.

&& Remarcându-se la Festivalul Cultural Internaţional al Grupurilor Etnice din Canada,Asociaţia Culturală Română "Dacia" din Toronto,prezidată de George Mihail Hojbotă,a primit un premiu de 4.000 dolari.-

&& Scrie dl Sima în "Era libertăţii",printre alte fandonii,că ocuparea prefecturii de Muscel,cu ocazia rebeliunii,"s'a realizat fără nicio împotrivire". Împotrivire n'a fost nevoie să fie,pentrucă şeful judeţului s'a înţeles cu colonelul trimis de Antonescu să aştepte,fiecare pe propria-i poziţie,până se vor clarifica lucrurile la Bucureşti.Aşa se face că prefectura şi poliţia au fost predate numai în seara de 23 Ianuarie,adică numai după sosirea ordinului dela şeful de pe atunci al Legiunii,dl Sima.Să fie dânsul aşa de rău informat? Sau e,poate,regretul că acolo n'a murit nimeni...

&& Aflându-se la Helsinki,dl dr.Cornel Petrasevici s'a postat o vreme,îmbrăcat în doliu şi cu o cruce pe care scria "Captive nations",în faţa clădirii unde acum 11 ani s'a mai pus o piatră peste mormântul naţiunilor robite,explicând curioşilor adunaţi în jur semnificaţia gestului şi drama popoarelor captive. Dl doctor a făcut tot războiul,apoi a executat 16 ani de închisoare,unde,ca medic,a făcut confraţilor de suferinţă tot binele posibil,iar în exil e nelipsit dela tot ce este românesc.-

&& Rudolf Hess se apropia pe brânci de sută,când,se spune,s'a sinucis.Moartea lui aranjează multe lucruri,iar dacă responsabilii n'au conştiinţă,le aranjează chiar pe toate.El a făcut aproape o juma'de veac de închisoare,doar pentru nişte intenţii atribuite.Căci,deşi "criminal de război",el n'a ucis pe nimeni.Şi nici n'a ordonat aşa ceva,chiar de-ar fi vrut,căci la epoca respectivă era însuşi închis,pedepsit pentru a fi încercat să salveze zăgazul european din calea puhoaelor ruseşti.Cazul Hess rezumă mentalitatea unui veac.Nimeni nu va putea vreodată să explice ce-a ispăşit Hess,de ce-a trebuit să provoace ridicolul de-a fi păzit de patru armate,cu respectivele imense cheltuieli,un om care nici n'a văzut războiul,în timp ce Stalin,care n'a ucis doar şase milioane,cât se spune de Hitler,ci cel puţin de zece ori pe-atât,era obligatoriu "genial" pentru toată lumea,inclusiv democraţiile cele mai... democrate,şi a murit în patul lui.Dar ciudăţenii,mergând lucrurile cum merg,vom mai vedea destule.-

&& "Înfrângerea nazistă a dovedit că totalitarismul comunist nu poate fi învins de un alt totalitarism",scrie dl Korne.Aşa ar fi,dacă în ajutorul celui mai sălbatic regim din istorie n'ar fi sărit toate democraţiile din lume,cu formidabilul potenţial american.De ce democraţiile au preferat zdrobirea totalitarismului european şi nu a celui asiatic? Mister! Mai ales că nici Stalin nu se arătase prea tandru cu evreii...

&& Institutul Român din Freiburg a organizat serbarea,devenită tradiţională, de Bobotează.După sfinţirea casei de pr.D.Em.Popa,şi salutul directorului,prof. Iancu Bidian,dna prof.Ruth Fabritius din Bonn a vorbit,cu competenţă,căldură şi proiecţiuni,despre mânăstirile noastre.A urmat un program muzical din Bartok, Porumbescu,Mozart,executat de Anton Duma,Dagmar Milde şi Werner Wittstock.Şi-a mai urmat,tot tradiţional,"paharul" promis în invitaţie,cu indispensabila suită gastronomică...

&& La Bucureşti s'a stins, la 15 Decembrie anul trecut, după peste 70 de ani de văduvie, Doamna Maria Biolaru. O pomenim aici pentru viaţa ei exemplară, şi pentrucă, în exil, acest nume le va spune unora ceva.

Fiică a lui Luca şi Păuna Marinescu din Viţicheşti, mici boernaşi de ţară, s'a căsătorit de timpuriu cu Marin Biolaru, învăţător ieşit din "talpa ţării", născut la Ciulniţa/Muscel şi următor convins al liniei haretiene, alături de Ion Mihalache, cu care mână'n mână a lucrat la desţelenirea ogorului naţional, cu luminarea satelor, convingerea emancipării şi difuzarea imperativului de întregire românească. Împreună au mers şi la războí, de unde Mihalache s'a întors cu "Mihai Viteazul", iar Biolaru a rămas sub glie la Mărăşti, unde a căzut la 11 Iulie 1917. Povestea mai apoi părintele Domenic Ionescu, confesorul grupei, cum, în răgazul dintre două lupte, tânărul ofiţer aduna soldaţii ca să-i îmbărbăteze, să le citească inspiratele îndemnuri ale lui Nicolae Iorga şi să le dea speranţa în - toarcerii la vetre, unde-i aştepta o nouă viaţă şi noi îndreptăţiri.

Dar şi soţia, rămasă văduvă cu trei copii, s'a retras de atunci "din lume", ducând o viaţă de muncă şi doinit. N'a mai participat la petreceri, nici măcar în familie. Vizite nu primea. Muncea singură, ea care la părinţi nu cunoscuse munca pe ogor, sau ajutată de femei, la holde şi la vii, iar când vremea rea, sau iarna, o constrângeau în casă, lucra la războí, cu ochii umezi, îngânând doine şi balade vechi. În această sfâşietoare tristeţe, o singură "lumină": acea zi din August 1934, când a isbutit să aducă dela Mărăşti, după 17 ani, osemintele soţului iubit, spre a le depune în curtea bisericii din Viţicheşti. A fost atunci o revărsare de sate nemaivăzută, cu preoţii şi învăţătorii lor, reprezentanţi culturali şi politici dela Câmpulung şi Bucureşti, iar, printre cei ce-au ţinut a preamări figura eroului-apostol, Mihalache a vorbit foarte duios de fostu-i frate de luptă.

Când svonul Legiunii a ajuns şi'n Muscel, Doamnei Biolaru i s'a părut că vede, reînviată, generaţia războiului, generaţia eroului dela Mărăşti, cu idealismul, dăruirea şi patriotismul ei aprins. De-atunci casa din Călineşti, cu toate ale ei, a rămas la dispoziţia Mişcării. Acì s'a făcut, de-acum, pomul de Crăciun legionar, de-acì au plecat coloanele în marşuri, acì a găzduit mulţime de legionari. Tabăra din lunca Argeşului (1936) s'a făcut, fireşte, pe un teren pus la dispoziţie de Doamna Biolaru; ea a început -şi a continuat în bună parte- tot pe cheltuiala dânsei. De-acì a pornit şi vestitul marş din 12 Septembrie 1937, pe linia Topoloveni-Dobreşti (vreo 40 de km dus şi'ntors, fără prânz), cu oprire doar la slujba dela Priboeni, unde predica a ţinut-o, cu învoirea preotului, liberal, Cercel, profesorul Codreanu. Acì, în această casă spaţioasă şi nouă, rămasă neterminată la plecarea pe front a soţului, au fost găzduiţi, unii în repetate rânduri, profesoorul Ion Zelea Codreanu, inginerul Clime, Bănică Dobre, Traian Cotigă, Puiu Gârcineanu, preotul Mihai Enescu şi mulţi alţii. Casa a fost adesea răvăşită de jandarmi, una din fete a ajuns la Siguranţa din Bucureşti şi la închisorile din Câmpulung, Craiova, Dumbrăveni, alta în lagărele dela mânăstirea Suzana şi Sadaclia.

Ce s'a mai întâmplat cu această familie, după rebeliune, n'am mai putut afla. O singură dată, când Sima a plecat la Roma ca să-l convingă pe Mussolini să-l lase naibii pe Hitler şi să se alieze cu el, cu Sima, dacă vrea să-i facă praf pe ruşi, englezi, americani, etc., am auzit că, alături de toată legionărimea din ţară, a fost arestată şi întreaga familie Biolaru, dar că pentru eliberarea Doamnei, soţia eroului dela Mărăşti, a intervenit însuş prefectul lui Antonescu. Trebuie c'a fost un mare suflet, acest om! Nu am putut să-i aflu numele. O fi fost probabil acelaş care, la procesul dela Craiova al rebeliunii din Muscel, a venit, din proprie iniţiativă, să pledeze pentru legionari!

Casa din Călineşti, unde a pulsat atâta viaţă românească, a rămas cam pustie. Trecută de 90 de ani şi neputând trăì acolo singură, Doamna Biolaru stătea în ultimii ani mai mult la Bucureşti, la una din fete, unde a ajuns-o şi sfârşitul. Ne-o închipuim tot cum am cunoscut-o, îngânând cu ochi umezi doine din vremea frământărilor premergătoare războiului Întregirii şi a epopeii legionare, dar fără nădejdile de-atunci. Din generaţiile respective s'au dus cam toţi, iar cei mai cruzi au învăţat că lumea începe cu plotogarul din Scorniceşti. Cu Doamna Biolaru dispare, după o văduvie de două ori mai lungă ca a Doamnei Despina, un martor activ al vremilor noastre însorite; o româncă demnă, model de virtute în nenorocire şi de cumpăt în vremi promiţătoare. Fie-i ţărâna uşoară şi Dumnezeu s'o aşeze cu drepţii săi. O merită!-

&& La conferinţa internaţională dela Lugano, 18-20 Noembrie, pe tema "Viitorul păcii şi violenţa viitorului", dl N. Constantinescu, directorul editurii "Coresi", a distribuit material documentar despre lagărul de exterminare care este România, cerând alegeri libere, sub control internaţional, în toate ţările robite.-

O RUŞINE A TRECUTULUI

- Batjocorirea, timp de un veac, a miracolului artistic de la Văcăreşti -

În 1864, Domnitorul Cuza, supărat de faptul că unii egumeni greci în frunte cu cel de la mânăstirea Văcăreşti, nu recunoşteau secularizarea averilor mănăstireşti, a dispus ca lăcaşul amintit să fie transformat în închisoare. De atunci şi până în 1944 (spre a vorbi numai de trecut), trei generaţii de români cultivaţi -unii cu merite deosebite în valorificarea trecutului românesc- au îngăduit ca admirabilele picturi bizantine din interiorul bazilicei să fie ignorate de către iubitorii de artă. Din ultima generaţie face parte şi autorul acestor rânduri. Să fi fost o scuză pentru noi toţi faptul că nu ştiam ce se ascunde îndărătul porţilor unei închisori? Dar câţiva ştiau - şi nu ne-au trezit la revoltă. Groapa sau ridicătura de pământ pe care stă înfiptă o închisoare nu sunt fatalitate. Au dovedit-o anii aceştia, când închisoarea a fost desfiinţată, în 1975. Şi au trebuit să cadă cele trei turle ale bisericii, pentru ca unii dintre noi să vadă, în sfârşit, ce Moldovă de Sus stăruia, sub ne-simţirea românească, în Ţara de Jos.

Între timp, nu aveam ce arăta în Bucureşti, câte unui străin doritor să viziteze capitala noastră. Apa Dâmboviţei nu mai era dulce şi curată, grădinile şi viile de altădată dispăruseră, lacurile din nordul oraşului abia începeau să fie asanate şi puse în valoare, iar în ce priveşte clădirile vechi - spre deosebire de Târgovişte, Curtea-de-Argeş sau Câmpulung-Muscel, capitalele adevărate ale Ţării Româneşti - nu puteam arăta nici măcar pe cele brâncoveneşti, în afară de câteva bisericuţe, căci fundaţiile palatului domnesc erau acoperite de maghernite iar Hanul lui Manuc nu era refăcut.

Când în 1942 un mare istoric al literaturii occidentale, profesorul Koch, ne-a vizitat capitala, am fost însărcinat de prof. Sextil Puşcariu să i-o arăt. L-am dus la bisericuţa Doamnei, din faţa librăriei Alcalay de atunci (aprinzând luminile ca să se vadă pictura brâncovenească, de pe zidurile curăţite de spoială cu lovituri de ciocan), apoi l-am dus la bisericuţa Stavropoleos, la cea din Curtea Veche, iar când am trecut prin Piaţa Mare, în drum spre deluşorul lui Bucur, profesorul Koch, mai degrabă plictisit până atunci, a fost brusc cuprins de entuziasm şi a exclamat, în fonetica sa: "Batzar! Batzar!"

Asta era tot ce îi plăcea din Bucureştii noştri, Bazarul. De aş fi putut atunci să-l duc la Văcăreşti!.. De aş fi ştiut să-i arăt catedrala aceea, mai vastă decât oricare din sud-estul european, având pe pereţii ei iconografia cea mai completă şi cea mai izbutită dintre toate, căci a fost lucrată de meşteri brâncoveneşti, şi măcar că târzie, faţă de suratele ei micuţe din nordul Moldovei, deopotrivă cu ele ca iscusită frumuseţe. De aş fi putut să-i spun pe viu că aici, la Văcăreşti, fusese o înaltă şcoală românească, Universitatea aristotelică de limbă greacă, aşa cum avuseseră ei în Apus universităţi de limbă latină, precum şi că toate aceste ctitorii, bizantine în expresie, erau româneşti în fond, căci Ţările noastre erau singurele mai libere, într'un sud-est balcanic trecut în paşalâcuri, astfel încât la noi se refugiau marii cărturari greci şi armeni, învăţând româneşte şi contribuind, cum făcuseră în veacul XVII, ca marii noştri cărturari să fie pe măsura celor din Apus, ba cu Dimitrie Cantemir peste măsura lor...

Şi aş fi putut adăuga, în faţa picturilor de sub cupola din naosul catedralei, despre care un tânăr pictor, care le-a văzut întâmplător ca şi mine, avea să exclame, acum, că reprezintă Capela noastră Sixtină: "Vedeţi, Domnule Koch, v'a încântat să identificaţi bazarul, în pitorescul levantin din colţul acesta de lume; dar aici în catedrală aţi putea identifica şi altceva, anume Orientul care v'a făcut cu putinţă pe D-voastră, apusenii. Căci din Orientul acesta, în faţa căruia surîdeţi astăzi, v'au venit mai toate: atât credinţele, laolaltă cu credinţa cea mare, cât şi Platon, din care n'aţi luat mare lucru, sau Aristotel, din care aţi luat prea mult, poate; de aici au venit aşa numiţii Părinţi, în timp ce la D-voastră nu apărea nici unul mare în afară de Augustin; de aici v'a venit arta de la Ravena, sau cea după care şi-a făcut capela la Aix acel Carol cel Mare, de unde abia vă începe istoria; de aici San Marco din Veneţia, sau primul mare pictor italian, Giotto, şi tot de aici provin şi profesorii aceia de la cari au învăţat carte marii umanişti, ca Marsilio Ficino, sau Pico, sau Erasmus. Iar dacă veţi spune că toate acestea sunt greceşti, vă vom răspunde, ca şi Ruşii, că, în felul lor şi mai ales pe linie de artă şi de viaţă spirituală, lucrările sunt şi ale noastre, astfel încât un mare gânditor al veacului, Lucian Blaga, despre care nu ştiţi încă nimic, putea exclama într'o zi, poate prea plin de încredere dar, oricum, cu un dram de întemeiere, cum că Filosofia "se întoarce în sud-estul european de unde a plecat".

Toate acestea erau de spus unui occidental venit să ne viziteze,dacă puteam să-i arătăm dealul Văcăreştilor după deluşorul lui Bucur.Dar nu ne-a fost dat să-l ducem acolo,aşa cum nu i-a fost dat lăcaşului - din vina noastră,a celor ce suntem pe sfârşite - să stea astăzi sub oblăduirea UNEŞCO-ului,ca mânăstirile din Moldova.Iar aşa cum ne aflăm în pragul sfârşitului,cei dintre noi cari au avut măcar în ultimul ceas bucuria de a vedea un miracol,prea mult batjocorit,al culturii româneşti,suntem cuprinşi de stranii gânduri.Poate că aşa -ne spunem- cu golurile deschise către cer ale turlelor surpate,pictura catedralei este <u>încă</u> mai frumoasă,căci din pictura interioară,care adesea nu se vede în întunericul lăcaşului acoperit,ea a devenit pictură exterioară,înfăţişându-ne el astfel aidoma bisericuţelor din Moldova.Culorile Capelei noastre Sixtine nu s´ar fi văzut niciodată aşa de bine,aşa de sfâşietor de bine ca acum,când nava stă să fie luminată de soare.S´o acoperim numai cu sticlă,ca pe o seră a frumuseţii şi netrebniciei româneşti.Să rămână aşa,ca o rană deschisă a sufletului nostru,pentru cei ce stau să vină după noi,- după aceste "măşti de o zi", vorba lui Eminescu,aceste biete măşti care furăm.-

Constantin Noica(<u>Martie 1985</u>)

<u>RUGA UNUI EXILAT</u> de Ovidiu Vuia

Nicicând n´am fost de tine mai aproape,
Gândire unică,înaltă,
Luminilor ce cresc adânc din ape,
Ca nuferii cei albi,pe baltă.

Din cei ce au avut cu generaţii,
Un vis de împlinit sub soare,
Tot mai trăesc în suflete,ca fraţii,
Pe drumul vechi de sărbătoare.

Şi totuşi azi măreţele revolte
Bolnave´s şi de tot uitate.
Noi stăm închişi sub coborîte bolte,
Destinu-i rupt pe jumătate.

Va mai veni vreodată dimineaţa
Şi cântecul de libertate?
O,Doamne,nu-Ţi întoarce faţa,
Redă-ne-o clipă de dreptate.

<u>&&</u> Adunarea generală a Asociaţiei Franceze de Filosofie Stilistică şi-a desecat,la 9 Decembrie,consiliul de administraţie,compus din 12 persoane,dintre care câţiva români: <u>Vintilă Horia</u>,vicepreşedinte; dr.<u>G.Dănescu</u>,secretar general; prof.<u>C.Poghirc</u>,departamentul relaţii publice.

- Primul număr al Revistei Asociaţiei: <u>Philosophia perennis</u> - Annales françaises de philosophie stylistique,va ieşi la 1 Februarie 1988,în aproximativ 200 pagini.Costă 100 franci şi se poate cere la: 3 rue de la Madeleine - 77170 Brie Comte Robert - Franţa.

- Editura <u>L´Âge d´Homme</u>,care va tipări revista,a înfiinţat o nouă colecţie, sub numele de <u>Philosophia perennis</u>,în care vor fi publicate,deocamdată,toate textele lui Blaga.Primul volum,<u>Eonul dogmatic</u>,tradus de Mariana şi G.<u>Piscoci</u> şi Raoul <u>Marin</u>,prefaţă de Vintilă <u>Horia</u>,apare tot la 1 Februarie.Costă 120 franci şi se poate cere la adresa de mai sus,sau la editură: 5 rue Ferou -75006 Paris.

- Asociaţia organizează în August 1988 un seminar de vară pe valea Loarei, la Château du Pas-Nantais.Durata,12 zile.Din motive de spaţiu,numărul participanţilor e limitat la 20.Costul se va comunica la timp.

- La Sorbona va avea loc,în Octombrie 1988,al doilea <u>Colocviu Internaţional Lucian Blaga</u>.Doritorii să participe se vor adresa în acelaş loc: A.F.P.S.,3 rue de la Madeleine - 77170 Brie Comte Robert - Franţa.-

<u>&&</u> O echipă dela "<u>Cuvântul Românesc</u>" -familiile <u>Bălaşu</u>,<u>Săndulescu</u> şi <u>Racutty</u> aflându-se Sâmbătă 19 Septembrie la <u>Freiburg</u>,a ţinut să depună,pe mormântul lui M.F.Enescu,o jerbă de flori,în timp ce pr.<u>D.Em.Popa</u> rostea o rugăciune.

- Acelaş gest,de pietate şi camaraderie,îl săvârşise,câteva zile mai mainte, tot însoţit de preot,dl <u>Gh.Bulumete</u>,tot din America.-

<u>&&</u> Dl <u>Gr.Pop-Câmpeanu</u> a organizat la Maison des Sciences de l´Homme din <u>Paris</u>,la 7-19 Decembrie o expoziţie de fotografii intitulată "Lumières du Maroc".-

<u>&&</u> Afirmă <u>Sima</u>,undeva,că niciodată n´a vorbit de rău pe Antonescu(când l-a făcut "idiot util",se vede că-l vorbea de bine): "Era peste putinţa mea -zice- să săvârşesc un <u>astfel</u> de lucru nedemn"; <u>altfel</u> de nedemnităţi,da!

<u>&&</u> Printre imprimeriile clandestine din Rusia,citate de <u>Sergiu Grossu</u> în "<u>Catacombes</u>",vedem şi două în Basarabia: una la <u>Străşeni</u>,descoperită la 11 Aprilie 1979(de unde s´au confiscat toate maşinile,mii de biblii şi alte cărţi bisericeşti),alta la <u>Obreja Veche</u>,plasa Făleşti,lângă Bălţi,unde au fost arestate şase persoane între 24-43 ani.-

<u>&&</u> În <u>Comunitatea Europeană</u>,<u>Irlanda</u> se situează în fruntea natalităţii,cu 18,2 la mia de locuitori.Urmează <u>Portugalia</u> cu 14.2,<u>Franţa</u> cu 13.8,<u>Anglia</u> 12.9, <u>Grecia</u> 12.7,<u>Spania</u> 12.5,<u>Olanda</u> 12.1,<u>Luxemburg</u> 11.5,<u>Italia</u> 10.3,<u>Danemarca</u> 10.1, <u>Germania</u> 9.3.- În medie,11,9 la mie.Mortalitatea cea mai ridicată e în Anglia, cu 11,4 la mie; Italia,9,3.Grecia e ultima: 7.7.(<u>Bulletin européen</u>).-

LA MOARTEA FILOSOFULUI NOICA

Răposatul filosof Noica ar merita un studiu serios pentru o revistă de specialitate.Acum douăzeci de ani ştiam mult mai multe despre filosofia lui.Între timp m'am adăpat,fără întoarcere,la alte izvoare,exact la acelea la care,aproape în pragul morţii,proaspătul plecat întru Domnul şi-a liniştit bătrâneţele şi şi-a potolit setea de adevăr,de bine şi de frumos creştinesc care i-a urmărit o viaţă.În urmă cu mulţi ani,să tot fie vreo cincisprezece,l-am cunoscut în'o berărie din jurul Facultăţii de Arhitectură din Bucureşti.Era,ca să zic aşa,într'un anturaj filosofic onorat de prezenţa unui patriarh ca Ion Petrovici, fostului asistent al lui P.P.Negulescu,Anton Dumitriu,filosof de fineţe carteziană şi francmaçon par ailleurs... Nu lipsea nici Ţuţea,nici Suchianu,nici Grigore Popa,o întreagă pleiadă de maeştri proaspăt ieşiţi din închisorile comuniste, nu lipsea nici Sergiu Al.George,alt român ce suise Golgota neamului nostru.Nu mai ştiu despre ce s'a discutat - foarte probabil de nimic şi de toate la un loc,cum adesea se'ntâmpla şi în cadrul şi în cadrul unui cerc de studii orientale,animat,cam semilegal în cadrul Facultăţii de Filologie,de Domnul Poghirc, şi care reunea cam aceiaşi oameni.Eu,persecutat cum eram încă de pe atunci,că timpul curge prea repede şi că nu trebuie să fie lăsat să treacă în zadar,mă duceam mai către spartul târgului şi pentru plăcerea de a vedea oameni mai acătării.

Acum doi ani,la Paris,am văzut,ca să zic aşa,un alt Domn Noica.Filosoful Rostirii româneşti(Rostirea filosofică românească,Bucureşti,1970) venea să-mi confirme intuiţia mea de o viaţă cu privire la tezaurul spiritual lăsat de Blaga unor oameni nedemni.M'a impresionat mai ales mărturisirea lui că recitind la bătrâneţe pe Blaga a avut sentimentul unei adevărate revelaţii,că nu vede ce altceva ar putea face mai bun cu puţinii ani care-i mai rămân,decât să contribuie la lansarea lui Blaga,şi a geniului filosofic românesc,prin El,pe meridiane momentan mai blânde,într'o lume,totuşi,ce-şi ascunde deşertăciunea în dosul unei cazuistici bună pentru jupuit creiere nu pentru format Oameni.Cu Blaga, parcă-l aud cum vorbea cu o voce ce vibra deja de ecourile eternităţii,filosofia se întoarce la sursele ei dintotdeauna.Nasc şi în Moldova oameni,zicea cronicarul.La asta mă gândeam eu ascultând pe Domnul Noica vorbind de întoarcerea filosofiei la obârşiile ei.

Dacă viaţa noastră se împleteşte cu adevărat şi cu o notă de tristeţe,lucru asupra căruia aş cam ezita să mă pronunţ,apoi această tristeţe nu poate fi alta decât aceea de a privi cadavrele însufleţite ce mişună peste tot cu feţele lor de minciună,ce şi-au făcut o vocaţie din a pângări cu vorba lor seacă lumea lui Dumnezeu."Noi cârpim cerul cu stele,noi mânjim marea cu valuri",zicea undeva Poetul,adresându-se unei generaţii care-i şi a noastră.Domnul Noica,filosoful pe care l-am văzut la Paris cu limba şi cu mintea cronicilor noastre bătrâneşti - asta-i imaginea cu care vreau să-l însoţesc în lumea pentru care ne-a părăsit. Am înţeles însă de atunci şi un alt aspect pe care mă tot străduiesc să-l uit. Nu-i suficient să gândeşti şi să vorbeşti cum trebuie,omul nu este o simplă pitonească încartiruită la oracolul din Delfi.Mai trebuie să şi acţionezi cum trebuie,căci,cum zice Scriptura,"credinţa fără faptă,este moartă".Fapta,aici schiopăta înţelepciunea pariziană a Domnului Noica.Am tot sperat să mă înşel eu,se pare însă că a fost să fie pe deandoaselea de cum plănuia filosoful Noica să-şi încununeze călătoria pe malurile Senei.Antologia blagiană plănuită,cel puţin varianta franceză,nu va vedea,se pare,niciodată lumina tiparului.Să fie la mijloc destinul nostru vitreg? Aşa aş crede dacă n'aş cunoaşte feţele celor prin care s'a arătat zarul sorţii.Nu trebuie deloc să fii profet pentru a şti că cu cei ce se'ndeasă pe-aici în fruntea bucatelor,copilul nu riscă niciodată să se nască viu.Dacă totuşi se naşte,viaţa îşi are tainele ei de nepătruns,competiţia inteligenţelor noastre de cafenea va avea ca ţintă transformarea lui într'un avorton,într'o caricatură umană ce nu va deschide niciodată ochii şi care va continua deci să cârpească cerul cu stele.

I-am propus,bine înţeles,Filosofului să rămână la Paris.Nu el ar fi stat la mine ci eu la el,casa şi sufletul mi se deschid larg în faţa celui care pătrunde în inima mea.S'a gândit tot timpul la asta,s'a frământat,i se părea neverosimil ca un academician ceauşist să se găzduiască la un paznic al nopţilor Parisului; plecând chiar,mi-a zis că poate-o fi să fie pentru data viitoare.Cine poate pătrunde Nepătrunsul: o fi poate pentru lumea viitoare unde,printr'o plecare care m'a întristat,am câştigat totuşi un prieten în plus.

Lumea a vorbit multe despre filosoful Noica: ce nu vorbeşte lumea,ce nu mânjeşte ea? E uşor să vorbeşti şi să umfli cu înţelepciune măgărească nările pă-

... din unui cap plin de grăunţe.Cine dintre bârfitorii de profesie a citit Sentimentul românesc al Fiinţei(Bucureşti,1978),cine dintre aceştia a răsfoit măcar odată Spiritul românesc în cumpătul vremii(Bucureşti,1978),cine dintre aceste rumegătoare de pripas n'a făcut altceva decât să-şi umfle pieptul de mamifere păroase în faţa unui monument cum este Creaţie şi frumos în rostirea românească(Bucureşti 1973).Păcate,cine n'are? Cine a scăpat curat din iadul comunist,unde acest mare dispărut şi-a trăit jumătatea fecundă a vieţii? Opera filosofului plecat dintre noi rămâne să însoţească şi să dojenească suficienţa tristă a mediocrităţii noastre cu care îndrăsnim să punem seară de seară capul pe pernă.Devenirea întru Fiinţă(2 volume,Bucureşti,1982/85),cântecul lui de lebădă neînţeleasă,operă fundamentală ce continuă o idee rostită in nuce şi într'o lume care nu mai este(Schiţă pentru istoria lui cum e cu putinţă ceva nou, teză de doctorat,Bucureşti,1940),rămâne consolarea supremă a celor care l-au cunoscut şi l-au iubit.Ucenicii lui de la Păltinişul domiciliului forţat care i-a încălzit bătrâneţele,vor avea multe de făcut,chiar şi numai pentru ordonarea şi clasificarea unei opere ce copleşeşte prin întinderea,profunzimea,acurateţea şi frumuseţea ei.

Ştiu,bârfitorii cu pedantismul lor năuc se vor grăbi să zică că'n România de azi nu mai este putinţă pentru nimic bun.Falsă opinie.Dumnezei îşi are căile lui neştiute,să nu-L învăţă noi pe El ce şi cum.E drept că propaganda comunistă s'a servit de Şcoala de la Păltiniş pentru a arăta lumii că'n România filosofia n'a murit.Nu este însă vina şcolii şi nu'nseamnă,pentru asta,că şcoala n'a fost şcoală.Păltinişul tristeţelor şi bătrâneţelor filosofului Noica a fost un ochi către lumină şi eternitate,împotriva tuturor privirilor spioane de aproape şi a vorbelor pismaşe de departe.

Literatura concentraţionară română abundă în nulităţi.Rarele capodopere se numără pe degetele unei mâini.De ce Păltinişul filosofului Noica n'ar fi putut să fie coliba Bărăganului din Persecutez Boèce a Domnului Vintilă Horia? În intenţie,cel puţin,Păltinişul filosofului Noica s'a vrut o replică românească la Florenţa lui Pico de la Mirandola şi a lui Lorenzo Magnificul.Coliba din Persecutez Boèce rivalizează cu toate academiile şi universităţile pământului.Să lăsăm şi Păltinişului şansa lui,să nu ridicăm tocmai noi piatra! O fi fost poate Păltinişul şi o Egină,e chiar foarte probabil.Cine poate însă spune ce-ar fi devenit Egina dac'ar fi fost să fie ca Platon s'o onoreze cu sclavia lui!

Mormintele îmblânzesc multe patimi şi nu-i trecător de inimă să nu simtă, de cum le apropie,misterul unui regret şi dorinţa irezistibilă de a le înflori. Să-i dăm şi lui,filosofului intrat în muţenia lumii lor,regretul şi floarea creştinească.Dumnezeu să-l odihnească!

Ps. Aşadar,dragi prieteni dintr'o lume unde m'am înrăit de duşmănii şi mizerii peste poate,cam asta aş fi vrut să spun în pragul acestui proaspăt mormânt încălzit de o inimă care a bătut un pic şi pentru mine,şi pentru Geta,şi pentru Oana,şi pentru(nici că se putea altfel) Arthur,pentru toţi cu cari mi-am înfrumuseţat tristeţile exilului meu prin preajma castelului contelui de Robert.

Ştiam odată să fac articole după toate canoanele.Am uitat sau nu mai am chef,ce contează? Poate am pierdut sau am aruncat lestul acestei ştiinţe care mă'ncălzea ca gheaţa.Atât am ştiut să scot din ochiul,inima şi peniţa ce mi-au rămas: o lacrimă,un regret,o biată slovă pe deşertăciunea hârtiei.Răsplata mi-a venit fără s'o aştept.Tristeţile mele fără număr şi ambiţia mea de drac împieliţat s'au luminat şi s'au domolit,în pragul acestui mormânt şi în ciuda gerului la care călesc,aici în pod,inima şi sufletul meu de azi,filosofia stilistică şi geniul românesc de mâine şi de totdeauna.

Să faceţi,cu bagheta magică ce dirijează Vatra de aproape jumătate secol,ca cele bune să rămână,cele rele să se spele.Nu m'am putut împiedica nici măcar în faţa mormântului proaspăt căscat spre veşnicie să arunc vreo două suliţi,cu adresă,către anume neprieteni.Dumnezeu să judece,le-am dat drumul aşa,la vale, cum curge cu vijelie inima muntelui pe pârâul plecat să povestească genunilor mării misterele străfundurilor pământului,cu aceeaşi vijelie care-mi bate'n piept şi care l-a şters pe nu se poate din vocabularul meu.De fapt însă nu vreau să mai otrăvesc şi eu lumea asta care şi-aşa gâlgâie de venin.Dacă unii sunt aşa cum nu mă pot împiedica să cred,evident că nu merită nici pentru o viperă de profesie să-şi compromită talentele ei de cucută.Cu-atât mai puţin pentru mine care-mi propun să las altora duhul mătrăgunei.-

Gh.Piscoci-Dănescu

&& Anul viitor,Paştele catolic cade la 3 Aprilie; cel ortodox,la 10 Aprilie. Pelerinajul la Soultzmatt va fi Sâmbătă,21 Mai 1988.-

CALENDAR NAŢIONAL

1 Sept.1847: Moare Ion Coletti,primministru al Greciei,român din Siracu(Pind).
1 Sept.1847: Se naşte,la Ilişeşti(Bucovina),folcloristul Simion Florea Marian.
3 Sept.1887: Moare Timotei Cipariu.
5 Sept.1877: Consulul Franţei comunică că vor sosi 4 medici voluntari francezi.
6 Sept.1817: Se naşte,la Iaşi,Mihail Kogălniceanu,fiu al vornicului Ilie.
6 Sept.1877: Soseşte la Bucureşti steagul capturat la Griviţa de soldatul Grigore Ion,căprarul Vasile Nica şi sergentul Stan Gheorghe.Sunt întâmpinaţi cu aclamaţii şi flori.Ajungând cortegiul la statuia lui Mihai Viteazul,stindardul e închinat de trei ori.Seara,reprezentaţie la Teatrul Naţional.Când cei trei apar pe scenă cu trofeul,"toată sala era în picioare,muzica cânta imnul naţional,aclamaţiile vuiau.Doamnele din loji în picioare aplaudau,unele îşi smulgeau giuvaerurile şi le aruncau pe scenă.Niciodată publicul român n'a fost atât de generos"(C.Bacalbaşa,"Bucureştiul de altădată").
6 Sept.1942: Trupele româno-germane ocupă portul rusesc Novorosisk.
7 Sept.1817: Se naşte,la Cernauca(Bucovina),Gh.Hurmuzache.
7 Sept.1847: Se sfinţeşte podul de peste Olt,lângă Slatina.
7 Sept.1867: Moare,la Blaj,Al.Sterca Suluţiu,primul mitropolit român-unit
8 Sept.1907: Moare la Oradea scriitorul Iosif Vulcan.
9-11 Sept.1917: Luptele dela Cireşoaia.Moare prof.I.Grămadă,voluntar bucovinean.
9 Sept.1917: Preotul Vasile Cernitu şi stareţul Dionisie Erhan,deschid în Basarabia,la mânăstirea Suruceni,o şcoală de limba română.
10 Sept.1872: Moare la Baia de Criş,pe o bancă,Avram Iancu.
10 Sept.1877: Se interzic,pe durata rîzboiului,lăutarii în grădinile publice.
10 Sept.1912: Se naşte la Stăneşti,în Bucovina,poetul Vasile Posteucă.
11 Sept.1867: Academia Română proclamă introducerea literelor latine.
12 Sept.1887: Se naşte la Sulina dirijorul George Georgescu.
14 Sept.1602: Lupta dela Teişani,cu duelul dintre Stroe Buzescu şi Gazi-Ghirai.
14 Sept.1607: Moare Simion Movilă,fost Domn în Moldova şi Muntenia.
14 Sept.1882: Se naşte la Bilca/Bucowina prof.Traian Brăileanu. + la Aiud,1947.
17 Sept.1437: Se formează,în Ardeal,Unio trium nationum,în paguba Românilor.
24 Sept.1877: Sunt aduse la Bucureşti cele trei tunuri luate la Griviţa.Două sunt aşezate lângă statuia lui Mihai Viteazul.
25 Sept.1917: Guvernul Kerenski acordă,"în chestiunea naţională,recunoaşterea dreptului tuturor popoarelor la autodeterminare".
26 Sept.1807: Ţarul comunică ambasadorului său la Paris condiţiile încheierii păcii cu turcii.Printre altele: "Să obţin posesia Valachiei şi Moldovei...".
27 Sept.1827: Se naşte,la Bezded/Sălaj,Ion Bucur Pop: Alexandru Papiu Ilarian.
28 Sept.1882: Se naşte,la Perchiu-Hurueşti(Tecuci),Vasile Pârvan.
28 Sept.1907: Antarţii greci asasinează trei români din Lugunţi(Macedonia).
28 Sept.-4 Oct.1957: Adunarea de constituire,la Roma,a Societăţii Academice Române.E ales preşedinte mons.Octavian Bârlea; secretar general,Al.Gregorian; secretar,Mircea Popescu; casier,T.Onciulescu; cenzori,I.Popinceanu,N.A.Gheorghiu şi Gheorghe Caragaţă.
29 Sept.1857,Duminică: Se deschide Divanul ad-hoc al Munteniei,la Bucureşti.
14 Sept.1887: Se naşte George Breazu,muzician. Moare la 3 Aug.1961.-

2 Oct.1602: Moare Stroe Buzescu,din rănile dela Teiuşani
3 Oct.1502: Moare,la Suceava,Matteo Muriano,medicul veneţian al lui Ştefan.
7 Oct.1207: Ioniţă asasinat de comandantul cuman sub zidurile Salonicului.
7 Oct.1987: Biserica Bradu-Staicu dărâmată de valetul ocupantului rus.
8 Oct.1867: Iese,la Bucureşti,"Gazeta spitalelor",scoasă de dr.A.Şuţu.
9 Oct.1917: Lenin,către o delegaţie de Români basarabeni: "Cauza voastră a Basarabiei,pentru care luptaţi,e o cauză dreaptă.Basarabia locuită de moldoveni are tot dreptul la autodeterminare,la autonomie până la completa independenţă, iar congresul convocaţi-l pentru 20 Octombrie".
9 Oct.1937: Moare generalul Gh.Cantacuzino-Grănicerul.
9 Oct.1987: Biserica Sf.Treime din Dudeşti dărâmată de valetul ocepantului rus.
12 Oct.1657: Se naşte la Vişoi,în Câmpulung/Muscel,zugravul Pârvu Mutu.
13 Oct.1877: "Românul" publică o scrisoare a lui Garibaldi,care felicită pe Români,"descendenţii vechilor noastre legiuni",pentru eroismul lor în luptă.
14 Oct.1802: Un mare cutremur ruinează Plumbuita,dărâmă Turnul Colţei,etc.
14 Oct.1837: Se deschide Spitalul Brâncovenesc.
15 Oct.1917: Se deschide,la Soroca,o mare bibliotecă judeţeană românească.
16 Oct.1847: Mihail Sturza desfiinţează pedeapsa prin spânzurătoare.

17 Oct.1902: Vladimir de Repta,mitropolit al Bucovinei şi al Dalmaţiei.
19 Oct.1927: Moare profesorul doctor Victor Babeş.
20-27 Oct.1917: La Chişinău,congresul general militar moldovenesc votează: autonomie politică şi teritorială,alegerea Sfatului Ţării,naţionalizarea oştirii,limbă românească în toate sectoarele.
21 Oct.1897: Se inaugurează palatul Universităţii din Iaşi.
21 Oct.1927: Victor Ion Popa director al Teatrului Naţional din Cernăuţi.
22 Oct.1982: Moare la Milano prof.Gino Lupi.mare prieten al Românilor.
26 Oct.1937: Iuliu Maniu,Corneliu Codreanu şi George Brătianu semnează un pact electoral "de neagresiune" în vederea alegerilor din Decembrie.
28 Oct.1887: Se naşte la Neuhaus,în Boemia,prof.Ernst Gamillscheg. + 197.
29 Oct.1947: Începe,la Bucureşti,procesul grupului Maniu.

1 Nov.1937 : Mons.Aloisie Tăutu e numit paroh al bisericii române din Roma, misiune pe care a deţinut-o peste 40 de ani.
3 şi 20 Nov.1812: Cad capetele fraţilor Dumitraki,la Şumla,şi Panaiot Moruzi, tălmaci ai Sultanului,vinovaţi de trădare în pierderea Basarabiei.
3 Nov.1912 : Se deschide la Arad,cu 262 elevi şi 4 profesori: directorul D.Tichindeal,Ioan Mihuţ,Iosif Iorgovici şi Const.Diaconovici-Loga,"cel mai însemnat dascăl al şcolilor bănăţene","Schoala preparandială sau pedagoghicească".
8 Nov.1857 : Se naşte,la Iaşi,A.C.Cuza.
7-9 Nov.1877: Luptele dela Rahova.Cade maiorul D.Giurescu.
8 Nov.1837: Se deschide Seminarul din R.Vâlcea.Director,Radu Tempea(Braşov).
8 Nov.1927: La Iaşi fac primul legământ,primind săcuşorul cu ţărână amestecată din toate locurile unde a curs sânge românesc pentru apărarea Patriei: Corneliu Codreanu,Ioan Moţa,Ilie Gârneaţă,Corneliu Georgescu,Radu Mironovici,Cristache Solomon,Gheorghe Clime,Mile Lefter,Ion Banea,Victor Silaghi,Nicolae Totu,Alecsandru Ventonic,D.Ifrim,Eremeiu,Bordeianu,Traian Cotigă,etc.
9 Nov.1812: Protopopul Teodor Maleavinski raportează episcopului Sulima din Cetatea Albă că locuitorii satului Şaba au fugit toţi în Moldova...
9 Nov.1897: Se naşte la Brăila prof.Bazil Munteanu.Moare în exil,1 Iulie 1972.
11 Nov.1467: Matei Corvin pleacă dela Braşov spre Moldova,peste Oituz.
11 Nov.1857: Încep cursurile Şcoalei Naţionale de Medicină şi Farmacie din Buc.
11 Nov.1947: Maniu,Mihalache şi alţii condamnaţi la muncă silnică pe viaţă.
11 Nov.1962: Moare,după grei ani de temniţă,prof.Ioan I.Nistor.
12 Nov.1862: Se naşte în satul Mocirla,azi Lunca Teuzului(Arad),Vasile Goldiş.
13 Nov.1977: Moare,după lungi ani de temniţă,istoricul Const.C.Giurescu.
14 Nov.1967: Moare istoricul P.P.Panaitescu,la 67 ani.
15 Nov.1917: "Decretul asupra drepturilor popoarelor",dat de Lenin,prevede,în paragraful 2,"dreptul popoarelor Rusiei la autodeterminare,inclusiv dreptul de a se desprinde de Rusia,şi formarea de state suverane".
15 Nov.1957: Moare,la Bucureşti,profesorul George Murnu.
15 Nov.1987: Muncitorii dela Braşov se răscoală contra regimului de ocupaţie, cerând libertate şi pâine.
17 Nov.1857: Se naşte,la Bucureşti,Barbu Ştefănescu-Delavrancea.
17 Nov.1902: Se naşte,la Câmpulung/Muscel,sculptorul Constantin Baraschi.
19 Nov.1837: Se naşte Aron Densusianu,istoric literar şi filolog.
21 Nov.1947: Sunt executaţi la Atena "fraţii de cruce" Iancu Adamicu,absolvent al Acad.de Arte Dramatice din Bucureşti,Geagea şi Anagnostu,elevi de liceu.
22 Nov.1912: Rămăşiţele pământeşti ale lui Caragiale,mort la 9 Iunie la Berlin, sunt reînhumate în cimitirul Şerban Vodă din Bucureşti.Cu toată vremea ploioasă,mii de oameni au ţinut să participe la solemnitate,în frunte cu Vlahuţă,Sadoveanu,Emil Gârleanu,Şt.O.Iosif,Delavrancea,Cincinat Pavelescu,Ovid Densusianu,Corneliu Moldovanu,Radu Rosetti,C.Sandu Aldea,N.D.Cocea,etc.
23 Nov.1887: Moare Petre Ispirescu,folclorist şi scriitor.
24 Nov.1877: Eminescu intră la "Timpul".
24 Nov.1927: Moare Ionel Brătianu.
26 Nov.1912: Se naşte,la Slatina,Eugen Ionescu.
28 Nov.1877: Dorobanţii cuceresc cele 3 redute dela Opanez.Plevna cade.
30 Nov.1862: Se naşte,la Câmpulung/Muscel,medicul I.G.Nanu.

4 Dec.1902: Moare dr.Ion Raţiu,la Sibiu.Luptase la '48 în tabăra popii Balint, fusese condamnat în procesul Memorandului,acum prezida partidul naţional român.
4 Dec.1917: Iuliu Hossu,episcop de Cluj-Gherla.N'avea încă 33 de ani.
6 Dec.1912: Moare,la 60 de ani,arhitectul Ion Mincu.
6 Dec.1942: Visarion Puiu mitropolit al Transnistriei,cu reşedinţa la Odesa.

9 Dec.1917: Trupele române dezarmează,în zori,pe cele ruseşti,cuibărite la Socola(Iaşi).Acţiunea se continuă în toată Moldova.
11 Dec.1887: Se naşte,la Vlaho-Clisura(Macedonia),poetul Ion Foti.
12 Dec.1862: Se naşte,la Goleşti/Muscel,Alexandru Davila.
13 Dec.1887: Se naşte,la Iaşi,poetul Mihail Cruceanu.
13 Dec.1917: Românii transnistrieni cer,în congres la Tiraspol,şcoli,biserici, episcop "moldovenesc".
15 Dec.1887: Se naşte,la Bucureşti,A.D.Herz,prozator şi dramaturg.
15 Dec.1912: Se înfiinţează parohia română Unită "Sf.Treime" din Cleveland.
16 Dec.1912: Moare Spiru Haret.La înmormântare vorbeşte Ion Mihalache.
17 Dec.1912: Se naşte,la Grebena(Macedonia),poetul George Perdichi.
22 Dec.1812: Arde palatul domnesc din Bucureşti.De-aci "curtea arsă".
22 Dec.1927: Se înfiinţează Societatea de Difuziune Radiofonică din România.
22 Dec.1937: Arde,la Bucureşti,teatrul "Cărăbuş" al lui Tănase.
25 Dec.1817: Se naşte,la Bucureşti,Ion Ghica.
25 Dec.1917: Se înfiinţează ordinul "Mihai Viteazul".
27 Dec.1897: Se naşte Tudor Vianu.
30 Dec.1947: Considerând că"instituţia monarhică nu mai corespunde actualelor condiţiuni ale vieţii niastre de stat,ea reprezentând o piedică în calea desvoltării României",regele Mihai,"conştient de importanţa actului ce face în interesul poporului român",abdică şi pleacă,lăsând în urmă Rîpîrîia.

ARDEALUL de Remus Radina

Au sângerat în aspre chinuri Moţii,
Urcând din greu pe Golgota durerii;
Sudoarea se'nchega cu tina serii,
Iar noaptea aducea solia morţii.

Păduri de brazi,cu ape cristaline,
S'au aplecat sub greutatea frunţii
Şi s'au cutremurat de jale munţii
Şi-au plâns câmpii şi dealuri şi coline.

Ne-au răposat în chin de lanţ părinţii,
Pe mame şi surori le-au prins fiorii,
Barbarii'ngenuncheatu-le-au feciorii
Şi i-au zdrobit pe roata suferinţii.

Şi an de an,mulţimea suptă plânge.
Umplut de-amar paharul întristării,
S'a revărsat,udând ogorul ţării
Şi lacrimile s'au scăldat în sânge.

- "Ne cheamă buciumul la luptă,frate!"
Şi munţii repetat-au scurt chemarea.
Din zări de foc pornit-au noi armate
Să sfarme jugul,desrobind suflarea.

Lovit-a crunt a Moţilor mânie,
Pe Criş,pe Tisa şi la Satu Mare;
Udând cu sânge strămoşeasca glie,
Românii frânt-au hoardele barbare.

- "Bătrân castel cu'mprejurimi de munte,
Cu brazi înalţi şi Sarmisegetuze.
Murit-am îngânându-te pe buze
Şi sărutându-ţi brazdele cărunte!

Cu braţ de fier,cu inimi de eroi,
Vom străjui deapururi la hotare!
De nu te-om apăra cu'nverşunare,
Să se dărâme munţii peste noi!"

&& În urma celor întâmplate la Braşov,Românii din München şi împrejurimi au făcut în centrul oraşului,Sâmbătă 5 Decembrie,o mare manifestaţie de solidaritate,arătând "viaţa" din iadul ceauşist şi cerând remedii.Au vorbit dnii Doru Braia,Radu Bărbulescu şi un refugiat leton.Dl Ion Bodiu a citit memoriul Ligii pentru apărarea drepturilor omului,prezidată de Ion Dumitru,prin care se cere ca "guvernul" ceauşist să-şi respecte angajamentele subscrise la ONU şi Helsinki.S'au împărţit manifeste şi adunat semnături pentru memoriu.În final,actorul Ştefan Pisoski a recitat "Deşteaptă-te,Române!" de Andrei Mureşanu,versurile ce-au însoţit,cântate,marşul dela Braşov.-

&& În zilele de 20-29 Martie s'a desfăşurat ediţia XV-a a teatrelor profesioniste şi de amatori din Banatul înstreinat,cu reprezentări în localităţile româneşti Satu Nou,Uzdin,Ecica,Vârşeţ,Straja,Vladimirovăţ,Coştei,Nicolinţ,Seleuş, Locve şi Alibunar.Publicul şi organizatorii au fost mulţumiţi cu calitatea repertoriilor: toate formaţiile au fost premiate.Dintre piesele jucate însă,numai "De-ale carnavalului" e românească.-

- La 19-21 Iunie a avut loc la Vârşeţ festivalul de folclor şi muzică românească din Banatul înstreinat.S'au prezentat coruri,fanfare,orhestre,formaţii de joc,cântăreţi şi instrumentalişti din Vârşeţ,Uzdin,Doloave,Iablanca,Torac, Sutiesca,Ofcea,Seleş,Straja,Vladimirovăţ,Iancov Most,Coştei,Satu Nou,Vladimirovăţ,Locve,Nicolinţ.Formaţiile se numeau Doina,Ion Creangă,Petre Albu,Lira,Flacăra,Steaua,M.Eminescu,Ştefan Ştefu,Lumina,Progresul.-

- La Festivalul tradiţiilor folclorice din Voivodina,care a avut loc la Vârşeţ,în cadrul "Culesului de vii",au participat,dintre organizaţiile româneşti locale,formaţiile de jocuri populare din Vârşeţ şi Locve,grupul de cântăreţi din Sutiesca şi Iancov Most.Discursul l-a ţinut primarul Vârşeţului,Mihai Dejam.

E BINE DE ŞTIUT

Îmi permit să semnalez ca foarte instructiv articolul lui Ovidiu Vuia despre boala lui Mihai Eminescu,apărut într'un număr din "Buletinul Casa Română" (124 Montecito,Oakland,California 94610).Autorul,care e literat şi doctor în medicină,răspunde unor publicaţii din ţară care sustin că marele poet ar fi murit din cauza unei boale mentale produsă de sifilis congenital,care se transmite dela mamă(cu sifilis contaminant).Meritul dlui Vuia e de a dovedi că boala mentală a lui Eminescu n'are nimic deaface cu sifilisul şi a fost diagnosticată încă din 1883 de doctorul Şuţu ca "manie acută",diagnostic confirmat de alţi doi medici germani,specialişti în sifilis.Acest atac de manie face parte din grupul psihozelor afective,numite maniaco-depresive,în care unui atac de manie îi urmează de obicei atacuri de depresiune.Între episoade pot fi intervaluri cu stare mentală chiar normală.

În schimb demenţa sifilitică,odată apărută progresează cu deteriorarea completă a intelectului până ce pacientul sfârşeşte în marasm.Cei cari eram studenţi la medicină înainte de război întâlneam des acest fel de pacienţi în sălile de neurologie,cu delirurile lor megalomanice,cu greutate în vorbire,incapabili de orice iniţiativă constructivă,incapabili de a reţine noi experienţe,depărtându-se zi de zi,aproape indiferenţi,de lume şi de ei înşişi.

Ne mai informează articolul că în 1886,la bolniţa Mânăstirii Neamţ,poetul scrie "De ce nu-mi vii"; că în 1888 citeşte la Junimea o traducere,iar în primăvara lui 1889,numai la câteva luni înainte de a muri,poetul Vlahuţă îl vizitează la Sanatoriul doctorului Şuţu şi-l găseşte dispus să scrie poezii,fără semne de demenţă.Dar perplexitatea şi chiar oroarea cea mai mare o produce faptul că în acele interpretări din ţară se atribuie psihoza lui Eminescu pur şi simplu unui sifilis congenital,transmis de mamă.Or,nu există sifilis ereditar,transmis genetic.Ca medic şi specializat în Psihiatrie,în Statele Unite,ştiu că în orice tratat de medicină sau neurologie se descrie sifilisul congenital,având,în afară de semnele precoce după naştere,nişte stigmate(cheratită,surditate,nas în şea,dinţi rari şi ascuţiţi,etc),iar localizarea pe sistemul nervos,care e foarte rară(sub 1%),apare deja la vârsta de 10-15 ani şi nu după 30 de ani dela naştere,şi are curs demenţial progresiv.

Mai aflăm,între altele multe,că mama poetului a avut 11 copii,toţi născuţi sănătoşi,şi că a murit de cancer la 60 de ani.

Ca încheiere nu putem decât să urăm succes d-lui Octavian Vuia în sarcina ce şi-a luat-o de a duce până la sfârşit cercetările în legătură cu boala şi moartea marelui Eminescu.-

Dr.Sebastian Petrescu - Roma

&& Monseniorul Octavian Bârlea,unul din marii cărturari ai Exilului,a fost sărbătorit la München,29 Noembrie,pentru 50 de ani de preoţie - şi,cu dânsul, cinstită întreaga Biserică Română Unită,pentru lumina adusă redeşteptării naţionale,pentru patriotismul ei nedesminţit,pentru atitudinea,cu orice preţ şi fără echivoc,faţă de ultimii barbari ce-au invadat Europa.

După oficierea Sfintei Liturghii,publicul,foarte numeros,s'a deplasat la masa de la Kolpinghaus,unde şirul vorbitorilor a fost impresionant: părintele doctor Florian Müller,dl Cifarelli,dr.C.Sporea,preot Felecan,prelatul Franz Sales Müller,monseniorul Gh.Cosma,Frederic Cloos,- toţi au arătat meritele unei vieţi de studiu,jertfă şi caritate.Pe lângă mulţimea de români şi saşi,a participat şi episcopul Kornileac al Ucrainenilor,bucovinean şi... mai mult român.

Cuvântul de încheiere l-a rostit monseniorul Bârlea - căruia îi urăm şi noi sănătate şi viaţă lungă,plină de noi şi îmbelşugate roade pentru Biserică şi Neam,ambele înăbuşite azi de fiara apocaliptică!-

&& Împlinindu-se 60 de ani dela înfiinţarea Legiunii Arhanghelului Mihail, un parastas a fost oficiat la biserica română din Roma de către arhiepiscopul Traian Crişan cu un sobor de preoţi,din iniţiativa dlui N.Bujin,la 24 Iunie, pentru Corneliu Codreanu,Ion Moţa,Ilie Gârneaţă,Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici.In acelaş cadru s'a oficiat un parastas la 13 Septembrie,ziua de naştere a Căpitanului,şi la 29 Noembrie,ziua asasinării lui,a Nicadorilor şi a Decemvirilor.La parastasul de Duminică 27 Septembrie,pentru Alexandru Gregorian, a vorbit,despre personalitatea defunctului,mons.Panfil Cârnaţiu.-

&& Duminică 15 Noembrie,mons.Octavian Bârlea a oficiat la Mannheim Sf.Liturghie,urmată de un parastas în cimitirul central,în care odihnesc şi 62 de ostaşi români morţi în primul război mondial,pentru toţi cei căzuţi în Războiul Întregirii.Ceremonia a fost organizată de un comitet în frunte cu dl N.Craiu.-

&& La München au început,în seara de 19 Octombrie,la Centrul Cultural Român din [illegible] cursuri de limba română [illegible] Const.[illegible]schi.-

REPLICĂ LA UN PANEGIRIC

Notă.Acest articol a fost scris acum 5 ani,în legătură cu nişte comentarii, apreciate ca deplasate,la moartea "reginei-mame".Cum însă autorul făcea pe atunci parte din nişte consilii "armistiţiale",S'a crezut dator să-i mai amâne publicarea.Azi însă,când el a încheiat-o definitiv cu toate "datoriile" lumeşti, socotim că-i util să i se cunoască şi aceste opinii,ultima-i contribuţie la limpezirea lucrurilor într'o problemă atât de controversată.-

Din mai multe părţi,unele neangajate politiceşte,mi s'a cerut să replic la panegiricul publicat într'o foaie din Exil,sub titlul "În amintirea Reginei Elena".Am ezitat la început de a da curs acestor solicitări.Mai întâi,cum ştim din maxima romană,"despre morţi,numai bine!".În al doilea rând,mi-am propus să nu scriu despre dinastia pe sfârşite decât în cazuri deosebite.Apoi,sunt atâtea motive polemice în Exil încât,dacă le-am desbate pe toate,ne-am pierde tot timpul cu ele.Şi,în sfârşit,nu ne bucură controversele cu publicaţiile din Exil. Cum am mai scris,nu avem timp de ceartă.M'aş fi reţinut deci dela orice comentar dacă un asemenea panegiric ar fi aparţinut Domnului Raţiu sau altor ultra-regalişti profesionali.Dar devierea dela veracitatea istorică în profilarea defunctei faţă de lumea românească a fost preluată de alt gen de ultra-regalist, acesta ocazional,din Exilul Naţional: de Domnul Horia Sima.Ca observatori ai Istoriei nu putem lăsa să treacă abateri provenite dintr'o asemenea sursă.Datele,unele exacte,din versiunea panegiristă a Domnului Sima,trebuesc altfel reorientate,încât să nu mai servească la intenţii vindicative sau interesate.În această rectificare nu are importanţă dacă Elena a fost juridic pe deplin Regină a României sau numai "Regină-Mamă",titlu onorific concedat mamei Regelui de pe tronul României.Importanţă are cum s'a înfăţişat în adevăr Principesa Moştenitoare,Maestatea Sa Elena,şi apoi Regina-Mamă.

Căsătoria Elenei a făcut parte din planul Reginei Maria de a deveni "Soacra Balcanilor".Aşa Principesa Elisabeta s'a căsătorit cu Diadohul,apoi Regele Greciei George II,şi Principesa Marioara cu Regele Alexandru al Iugoslaviei.În schimb nu a avut succes proectul de căsătorie a Principesei Ileana cu Regele Boris al Bulgariei.Principesa Ileana nu era încă nubilă când Primul Minstru bulgar Stamboliski a venit în peţit la Sinaia.Regele Boris nu a aşteptat-o pe Ileana până să crească.

Dintre cele trei căsătorii,numai una a reuşit,aceea a lui Alexandru cu Marioara.Strănepotul vaşnicului Caragheorghe a ştiut s'o strunească pe Principesa cu obiceiuri proaste.Singurul reproş ce putem face marilor suverani,Regele Ferdinand şi Regina Maria,este acela de a fi lăsat copiii regali ai României să crească la întâmplare.Celelalte două căsătorii,numite "căsătoriile greceşti", s'au terminat prost,cu divorţuri.Şi pentru ca să fim drepţi,s'au sfârşit aşa nu numai din cauza "grecilor".Elisabeta nu avea vocaţie de regină.Ce să mai vorbim de Carol! Principesa Elena,odraslă de Curte săracă,făcea o partidă strălucită cu viitorul Rege al unei ţări de trei ori mai populată decât Grecia şi considerabil mai bogată.Bucureştiul avea faima unui Paris mai mic,pe când atunci Atena nu depăşea cu mult ritmul de viaţă al Brăilei.Ce aducea Principesa Elena? Pe ea însăşi! Primise o excelentă educaţie dela părinţii ei,Regina Sofia, sora Kaiserului,şi Constantin I,cel de al doilea rege din dinastia daneză Glücksburg.În plus Elena era o fată,mai bine spus o femee frumoasă de 25 de ani, sveltă,cu păr negru-castaniu,ten alb,gură frumos desenată,nas drept,o frumuseţe grecească,deşi de origină nordică,fără sânge grec.În fotografia răspândită în primăvara anului 1921,Elena apărea din profil,cu gropiţe în obraji şi cu părul împletit în trese grele peste urechi.Românii priveau poza unei mirese cu vino-încoace.

Dar Principesa Elena nu avea nici sensibilitatea participativă a Carmen-Sylvei,nici strălucirea comunicativă a Reginei Maria.Rasată,o adevărată doamnă, îi lipsea acea scânteie de contact afectiv cu populaţia,propriu primelor Regine ale României.Şi apoi cine să-i insufle acel impuls de apropiere caldă de straturile populare? Soţul ei,Carol,un bădăran şi un egoist,indiferent,când nu avea interes,faţă de mediul românesc,nu-i putea fi un maestru în iniţierea românească.Mi-aduc aminte de o scenă la care am asistat prin Mai-Iunie 1924,deci acum aproape 60 de ani.În pragul adolescenţei,tot ce zezi se întipăreşte ca un semn în viitor.Într'o după amiază însorită şi caldă,o maşină mică de sport,ocupată de o pereche tânără în haine văratice,a cotit colţul Străzii Grigore Alexandrescu,unde locuiam atunci,cu Strada Pietăţii.Din partea opusă venea o trăsură particulară elegantă,cu doi cai superbi.Caii s'au speriat de bolidul apărut pe

neaşteptate şi vizitiul abia i-a stăpânit.În treacăt totuşi copitele cailor au atins aripile cabrioletului de lux.Perechea a coborît pentru ca să constate pagubele,reduse la nimic.Conducătorul maşinii era Principele Carol şi însoţitoarea lui,Principesa Elena.Ea era îmbrăcată cu mult gust într'un taior gri deschis,cu o bluză albă de mătase,pantofi de şevrò tot gri şi tocă mică albă, prinsă în buclele negre-castanii.Stăpânul din fundul trăsurii,vădit om cu greutate,căuta să se scuze faţă de perechea moştenitoare.Nici Carol,nici Elena,nu i-au aruncat măcar o privire cât unui câine vagabond.Carol,cu ochi bulbucaţi şi albaştri ca de sticlă,cu buza de jos atârnând ca la mai toate vlăstarele marilor dinastii,părea imaginea dispreţului de om.Carol şi Elena şi-au spus ceva pe englezeşte,apoi fără un gest,fără un surâs măcar convenţional faţă de cei adunaţi în jur,s'au suit în maşină cu feţe ca de piatră şi au demarat în zgomotul unui eşapament infernal.Am înţeles atunci cum Principii şi Dinastiile pot avea şi altă faţă decât în Literatură şi în manualele şcolare din monarhii.

Acesta este adevărul! În ciuda semnelor de simpatie faţă de ea,Principesa Elena nu i-a iubit pe Români.Ea a rămas o principesă străină,cu inima departe, împărţită între Grecia natală,Anglia şi visul italian.Elena şi-a împlinit corect obligaţiile,dar fără elanul românizării adevărate.La această îndepărtare au contribuit,desigur,şi suferinţele de pe urma lui Carol şi a unor medii dela Curtea Regală.Cu Elisabeta,cumnata sa,a ajuns până la păruială.Mai târziu s'a adăogat comportamentul lipsit de inteligenţă al lui Antonescu.Toate acestea la un loc,nepotrivire de fire şi aspiraţii în altă parte,plus un conflict în sfera de sus,au făcut pe Elena să nu caute să înţeleagă şi să iubească pe Români.Ea a rămas izolată în intimitatea ei,de tot ce e fond românesc.

Politiceşte Elena nu era dotată cu un talent deosebit,cum vrea să-i atribue Bova-Scoppa,Ministrul Italiei la Bucureşti.Dar instinctul feminin şi matern o determina să intervină în ce-i părea în interesul fiului ei.În timpul guvernării legionare,purtarea ostilă a Generalului Antonescu crea condiţii de apropiere între Coroană şi Legiune.Legiunea deţinea atunci Puterea cu aparenţă de lungă durată.Regina-Mamă căuta,natural,în Legiune un sprijin pentru fiul ei faţă de Antonescu.Pentru aceleaşi raţiuni,mama şi fiul s'au dus,în apogeul puterii militare germane,în vizită la Hitler.Numai din lipsă de experienţă,legionarii nu au ştiut să exploateze această sursă de modificări în situaţia politică.În schimb comuniştii au folosit-o bine aproape 4 ani mai târziu,la 23 August 1944.Cine îşi închipue că Regina Elena a avut vreo simpatie în afara intereselor fiului,se dovedeşte un mare naiv,sau ipocrit.Cât despre "groaza" ei de armata "liberatoare",cum scrie inocent sau prefăcut Domnul Sima,şi-a dat seama mai bine cine a văzut la televiziunea germană petrecerea dela Palatul Regal cu generalii sovietici şi grupurile de joc şi cântec ale Armatei Roşii. Regina-Mamă a tremurat,desigur,cum scrie Domnul Sima,pentru soarta Regelui şi a Dinastiei.Dar Domnul Sima nu a împins îndrăsneala până la a-i atribui un tremur şi pentru soarta Naţiunii Române.România a fost pentru Regina Elena doar ţara unde ea şi fiul ei au avut un "job",şi atâta.De altfel în cei vreo 40 de ani de la eliminarea monarhiei,nu am descoperit în Exilul Românesc nici o singură urmă a Reginei Elena.Nu am înregistrat niciun gest,niciun cuvânt de îmbărbătare pentru Românii pribegi.Aceasta este realitatea! Orice încercare de a forţa nota,trecând pe seama Reginei Elena un afect pentru Români şi ce este românesc,constitue o mistificare de prost gust şi de contra-efect.

Şi aşa,până la urmă moartea,marele şi unicul adevăr omenesc,a consacrat definitiv condiţia Elenei,străină de Români şi de ce e românesc.Funeraliile Reginei Elena au confirmat depărtarea de Români.În fond pe drept sicriul nu a fost învăluit în Tricolorul Românesc,ci în pavilionul pestriţ al Casei Regale,cu cruci de Malta şi semne greu de identificat.În Biserica grecească au slujit la căpătâiul defunctei numai preoţi greci,şi nici un singur preot român,deşi nu departe exista Biserica Română din Paris.La fel Preotul român din Freiburg se află la nici trei ore de Lausanne.Gestul de a presăra ţărână românească în mormântul deschis pierde orice semnificaţie dacă nu a fost binecuvântat de preot român.Nimeni nu a zugrăvit mai bine realitatea decât o revistă germană de mase, într'un titlu cu litere groase: "Ex-Regele Constantin în doliu la mormântul mătuşii",şi nu,cum ar fi fost natural,Regele României la mormântul mamei.Astfel şi străinii au înregistrat aspectul grecesc şi nu românesc al funeraliilor unei doamne distinse,care a locuit cândva în palatele regale din România.

Numai Domnul Sima nu vede sau se preface de a nu fi văzut toate acestea. Ce-l face să persevereze în inconsecvenţa faţă de Actul dela 23 August 1944? Pe de o parte îl condamnă până la nedreptate,faţă de alţii.Pe de alta îl aco-

feră pe acei cari au declanşat direct mecanismul Actului dela 23 August sub bagheta lui Bodnăraş.Atitudinea aceasta curioasă ar avea o singură explicaţie. Domnul Sima include "in petto" cu aceste tămâieli cine ştie ce calcule.Dar gratuităţile în politică sunt calcule greşite,cu tot ce nu intră în raportul dintre cauze şi efecte.

În incheiere vom recunoaşte un mare servici adus totuşi Românilor de Regina defunctă.Dacă nu i-a iubit,nici nu i-a compromis în străinătate.Ţinuta şi viaţa ei privată au fost exemplare.Tot aşa se poate spune şi despre viaţa privată a fiului ei şi a familiei sale.Astfel Românii au fost cel puţin scutiţi de ridicol şi de scandal,de la care nu se dau înapoi unii membri ai familiilor regale.-

M.F.Enescu

STIH PENTRU PĂMÂNT de Sandu Tudor

Tu ţară,tu ţărână,tu vajnica mea mamă,
Ce-ţi năluceşti prin codri lupoaica de aramă,
Sământa cu viaţă din tine se avântă
S'ajungă înălţimea frunzarelor ce cântă;
Din tine pârguirea grădinilor iubirii,
Din tine licărirea pe spada nemuririi,
Din tine vinul sânge,din tine gândul cheie,
Din tine lemnul crucii şi trupul de femeie,
Din tine vârsta veche cu chipul de zăpadă!
Tu,născătoarea vrăjii cu înmiită roadă,
Mi-eşti leagăn şi mi-eşti pâine,mi-eşti braţe de mormânt.
Tu,colb străbun de oase din volbura de vânt,
Din tine între palme mă strânse Dumnezeu,
Ca să purced spre taina luceafărului meu.

&& La 4-7 Septembrie s'a ţinut la Universitatea Sacred Heart din Bridgeport al 3-lea congres de limbă şi cultură aromână,organizat de profesorii Mahar,Ciufecu şi Cunia şi deschis cu binecuvântarea părintelui Tătulescu.Au mai participat,activ,dna Eugenia Uşeriu,prof.Vrabie,Ecaterina Minovici,Vlaicu Ionescu,Vasile Caleşi,Mirela Barbaiani,G.Carageani dela Roma,Const.Colimitra,Virgil Puppi, Zahu Pană,M.Bitaracu,Sotir Golani,Pascal Marcu.Corul bisericii a dat un concert folcloric.Duminică seara în sala "Tona",după care toţi s'au prins la "gioc".Lucrările s'au încheiat cu o rugăciune.Viitorul congres va fi la Freiburg,25-28 August 1988.-

&& La Universitatea din Freiburg au vorbit,la 5 Mai: prof.Savici dela Universitatea din Belgrad,despre "Aromâna,între dialect şi limbă" - şi prof.Vantu de la Universitatea din Priştina,despre Republica dela Cruşova,1903,în al cărei guvern,provizoriu,se aflau Aromânii Vanghel Dinu,Pitu Guli,Teohar Neşcu,George Ciaci,Nicolae Balica,dr.Nicolae Dimca şi dr.Batala.-

&& La 13-16 Mai s'a ţinut la Universitatea din Udina/Italia congresul internaţional al limbilor minoritare din Europa.Despre limba Armânilor au vorbit prof.Carageani dela Roma,Niculescu dela Udine,V.Barbă(Freiburg),ing.Perifan/Paris.

&& Două delegaţii de armâni: din Franţa,condusă de Iancu Perifan,şi din Germania,cu prof.Vasile Barbă,s'au prezentat la conferinţa dela Viena(post-Helsinki),cu memorii şi documente privind primejdia de genocid a Armânilor din Balcani.

&& O secţie a Congresului Romaniştilor Germani,care s'a ţinut la Freiburg,18-20 Septembrie,a avut ca temă "Latinitatea balcanică".-

&& Vedem în "Frândza Vlahă",foaie în dialect macedo-român,editată de mulţi ani de soţii Aurica şi Nacu Zdru,că la 4-5 Iulie a avut loc la Aminciu(Meţova) a 4-a adunare a societăţilor vlahe din Grecia.A fost atâta lume,încât n'a fost loc pentru toţi.Ce-a fost,nu se spune mai amănunţit.Se vorbeşte,numai,de costume,cântece şi jocuri.În fotografii,însă,se vede mulţime de Români,în costume alb-negre,ca la Sălişte,umplând o câmpie la poale de munte,prinsă în joc voinicesc,alţii rispiţi pe centre de taifas sau petrecere.-

&& Împlinindu-se o sută de ani dela naşterea romanistului Ernst Gamillscheg, mare prieten al Românilor(dela a cărui moarte s'au scurs 15 ani),Institutul Român dela Freiburg a cinstit evenimentul în seara de Miercuri 28 Octombrie printr'o festivitate la care,după salutul directorului Bidean,au vorbit profesorii Heinrich Kuen dela Erlangen,Eugen Coşeriu dela Tübingen şi Peter Linder dela Stuttgart,cari au scos în evidenţă meritele ştiinţifice şi interesul şi dragostea sa pentru Români,isvorîte din studii şi cercetări.Dl Wittstock a interpretat apoi melodii din Karl Kliebert şi Mendelssohn-Bertholdy.-

&& Duminică 8 Noembrie a avut loc la biserica română din Geneva,oficiat de preoţii D.Em.Popa,Viorel Mehedinţu şi Gh.Calciu,în prezenţa familiei regale,un parastas pentru regina-mamă Elena,dela al cărei deces au trecut 5 ani.-

Asistăm în ultimul timp la înteţirea unei campanii, în cadrul căreia ideologii ocupanţilor ruşi lansează atacuri vehemente împotriva adevărului istoric, precum şi împotriva militanţilor pentru drepturile naţionale ale basarabenilor şi pentru autodeterminarea Basarabiei.

Promotorii acestei campanii sunt Victor Smirnov, secretarul doi al Comitetului Central, dar care în fapt este reprezentantul numărul unu la Chişinău, şi Simion Grossu, primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Basarabiei, om de nădejde al Cremlinului. În cuvântarea sa de la întâlnirea cu scriitorii din republică, acesta a spus printre altele: "Astfel, timp de mai mulţi ani cetăţeanul David, fost maistru la întreprinderea "Spetenergoavtomatica", admitea în anturajul său afirmaţii naţionaliste, îi prelucra activ pe oameni în spiritul urii faţă de persoane de naţionalitate rusă. El a pregătit, iar apoi a multiplicat o scrisoare cu conţinut duşmănos, a încercat s'o difuzeze în locurile animate din Chişinău, s'o trimită deasemenea publicaţiilor de peste hotare. Pentru propagandă şi agitaţie în scopul aţâţării vrajbei naţionale, acest antisovietic a fost tras la răspundere penală în Ianuarie anul curent".

După cum se vede, Grossu nu dă detalii asupra felului de "răspundere penală" la care a fost tras GHEORGHE DAVID. De aceea ne vedem obligaţi noi, militanţii basarabeni, să explicăm lumii întregi ce înseamnă "răspundere penală" în interpretarea colonizatorilor ruşi. Într'adevăr, Gheorghe David a fost arestat în Ianuarie acest an de KGB-ul de la Chişinău, dar familia sa a putut afla mult mai târziu că el stătea închis, fără de niciun proces, la secţia aceluiaş KGB a clinicii psihiatrice din Costiujeni, iar în vara acestui an el a fost scos de pe teritoriul Basarabiei şi transferat la Dniepropetrovsk. În prezent Gheorghe David este închis în clinica psihiatrică a KGB-ului de pe lângă închisoarea din Dniepropetrovsk, unde i se administrează substanţe menite să-i distrugă psihicul. Într'un efort de autoapărare, el refuză sistematic să ia medicamentele vătămătoare, fapt pentru care este bătut cu bestialitate de mai multe ori pe zi. Pe trupul său pot fi văzute urmele schingiuirilor. Şi acest tratament Grossu îl numeşte "răspundere penală"!

Apelăm la intervenţia forurilor şi organizaţiilor internaţionale pentru a-l salva pe Gheorghe David din ghearele KGB-ului. Atragem atenţia asupra faptului că el nu a comis nicio crimă, chiar dacă privim acţiunile lui prin optica codului penal sovietic. Unica sa "vină" constă în aceea că a dat crezare sgomotoasei propagande oficiale din ultima vreme despre publicitate (glasnost), despre democratizare şi restructurare, încercând să-şi exercite dreptul de a spune ce crede.

Ne adresăm opiniei publice din Basarabia şi Bucovina de Nord, ne adresăm Românilor de pretutindeni, ne adresăm tuturor oamenilor de bună credinţă, să ia atitudine şi să protesteze pe lângă guvernul sovietic împotriva tratamentului barbar la care e supus patriotul şi militantul pentru autodeterminarea Basarabiei - Gheorghe David.

BASARABENII MILITANŢI
Chişinău, 23 Septembrie 1987

Scrie dl Nicolae Lupan: Contrasemnând autenticitatea acestui sguduitor apel, ce mi-a fost trimis personal din RSS Moldovenească pe căi ocolite de ochiul omniprezent al KGB-ului, "Pro Basarabia şi Bucovina" cheamă guvernele ţărilor occidentale libere, Federaţia Internaţională pentru Drepturile Omului, Organizaţia Amnisty International, pe toţi Românii liberi din Occident, să intervină pe lângă diplomaticii sovietici de toate nivelurile pentru încetarea tratamentului barbar şi eliberarea din închisoare a românului basarabean Gheorghe David.-

&& Sâmbătă seara, 28 Noembrie, preoţii Constandache şi Domitriu au oficiat, în biserica română din Jean De Beauvais (Paris), în prezenţa a vreo 50 de Români, un Parastas pentru Corneliu Codreanu, Nicadori şi Decemviri, dela a căror asasinare se împlineau, în acele zile, 49 de ani. E mişcător să vezi, după atâta timp, ataşamentul unor oameni, pe meleaguri străine, pentru memoria celui mai mare român pe care l-a dat, în acest veac, pământul ţării noastre. Şi dacă unii democraţi, pe cari îi ştim cinsiţi, n'au participat, asta n'a fost, desigur, din vreo solidaritate cu "democraţii" ce-au încurajat dictatura profitabilă şi asasină a Lupeascăi, ci poate n'au ştiut. În tot cazul, democraţi de talia lui Maniu şi Gheorghe Brătianu ar fi venit. Şi, din convingere. Dintr'o convingere în adevăr democratică.

&& Dl G.V.Serdici a trimis preşedintelui Reagan, înainte de semnarea ecentei înţelegeri cu Gârbaciov, o scrisoare, rugându-l ca, printre condiţii, să fie şi liberarea ţărilor robite. Dar de ce "în numele partidului naţional-ţărănesc", când nu partidul, ci toată ţara este ocupată? Putea să semneze foarte bine ca român, sau chiar în numele ţării dacă vrea, căci, având în vedere natura intervenţiei, nimeni nu s'ar fi supărat...

DESPRE FRAȚII ÎNSTREINAȚI

- La congresul partidului comunist al Serbiei, în Mai 1945, un delegat a ridicat problema "Vlahilor" din răsăritul Serbiei, adică a Românilor timoceni și crăineni, că aceștia fiind în număr de 150.000 după aprecierea lui, ar trebui tratați la fel ca celelalte naționalități, emancipându-se astfel cultural și politic. Milovan Dilas, care avea pe atunci rol principal în asemenea probleme, a spus: "Un tovarăș spunea ieri aicea că Vlahii au în limba lor doar 3000 de cuvinte și de aceea trebuie să li se dea un lexic mai bogat, adică acela sârbesc. Nu, trebuie să li se dea școli, ca ei în limba proprie să-și îmbogățească și desvolte cultura individuală, și nu să li se ia și acele 3000 de cuvinte". N'a fost însă după spusa lui Dilas, ci după propunerea ăluilalt, adică în cele din urmă nu s'au admiș școli pentru acești români. Fusese vorba să li se acorde școli, îmi spunea unul în Danemarca, dar pe urmă s'a zis că sunt "prea puțini". Știm pe de altă parte dela bănățeni că tot cam în vremea aceea timocenii s'au adresat bănățenilor pentru cadre didactice și mulți s'au înscris, dar chestiunea a rămas baltă. Mai rău, li s'a desființat acestora și o foaie ce începuseră s'o editeze în românește, cu litere chirilice. Cel ce "ieri" își afișase poziția ostilă era un anume Nikola Petrovici, sârb din România, având atunci "poziție tare" la partizani; dându-i-se să refere asupra situației, el s'a prevalat de faptul că "vlahii" vorbesc o limbă română țărănească, nu cunosc limba literară. Și astfel, ca și în cazul Aromânilor din Macedonia, a fost și aici "scăpată căruța". Tragedia Românilor timoceni și crăineni durează până astăzi.-

- Niște sârbi, zice-se competenți, găsesc că o treime din populația Albaniei nu-i albaneză, ci greacă, slavă, vlahă, țințară și țigănească. Ce se înțelege aci prin vlah și ce prin țințar, e greu de definit. Foarte probabil se enumeră ambele categorii numai pentru a se vedea mai multe grupuri alogene față de populația de bază albaneză, pe când masa Românilor din Serbia e doar "grup de grai valah"!

- Scrie Jan Myrdal, în cartea sa suedeză despre albanezi, că limba lor are cuvinte împrumutate din latină, greacă, italiană, română, sârbă și turcă. Cum însă româna nu-i vecină, autorul trebuie că s'a referit la graiul aromân.-

- Primesc, pe căi ocolite, o scrisoare din țară, interesantă sub mai multe raporturi: "Îmi parveni de undeva suplimentul din "Frățilia", un ceh către Aromâni, și "li trag groasi" de N.Zdrulla, precum și "Despre frații înstreinați" de S.G.Bănățeanu. Toate câte le aflai sânt triste, dar unele sânt și bune prin speranța pentru mai binele românilor uitați de țara lor. E o tragedie de care aflai, una cu ciocnire de trenuri la Negotin. Mihalache Păsuică (nu Micalani Pasuicovici) este nepotul meu, fiul fratelui meu Gheorghiță. Cvetco Sticovianici, adică Florică Spicoveanu (numele îi vine dela satul Spicova, între Gârla și Zlocutea), mi-e consătean. Drăgan Musici (Musa - a lu Musa), îmi este neam. De la Musa, oficialitățile au făcut "Musici", după obiceiul lor. Ratco Sîrbulovici, mă tem că e nepotul vărului meu primar, Pătruță Țăranelu (a lu Țăranelu), înfiat de Marin Tucă (a lu Tucă), care poate îi zicea și Sîrbu, fără să fie sârb, și era analfabet. "Sârbu" sânt destui și în România, fără să fie sârbi. M'am gândit și m'am temut de vreo tragedie, căci noaptea un câine din vecini chelălăia lugubru, cum se întâmplă moarte sau o catastrofă. Și starea sănătății mele, care lasă de dorit, mă făcea să mă înfior, fiindcă asta se petrecea după 24, deci în toiul nopții.

Dragul meu, îți întăresc și eu cu toată convingerea că în România minoritățile conlocuitoare, recunoscute sau nu ca atare, se bucură chiar de mai multe favoruri-drepturi decât românii din moși-strămoși. Vorbesc limba lor, au cărți în limba lor, se roagă la Dumnezeul lor, pun numele pe care și-l aleg ei și atâtea altele, inclusiv scrierea tezelor la facultate în limba lor. Se întâmplă asta în multe țări? Mă mir că se spun unele neadevăruri în străinătate în această privință. Nepotul meu Mihalache Păsuică, pierit în accidentul feroviar dela Negotin, venise și pe la Călărași. L-am dus la lacul Amara de lângă Slobozia, de zicea că a văzut marea. A venit la mine la București și a văzut un spectacol la "Tănase" de n'avea să-l uite toată viața. A luat "racheta" bulgărească până la Silistra, de-acolo la Vidin, întreținându-se cu călătorii "bulgari" și tare se mira că se purtau și vorbeau ca și el, românește. Am pierdut pentru vecie un om trezit la realitate din somnul cel de moarte. Fie-i țărâna ușoară! P.S. Casa noastră, centrală, urmează să fie demolată în curând, fără a se preciza când. Bine că terminai scrisoarea, că nu mai am lumină.-

- În accidentul pomenit, cu morți și grav răniți, vedem nume de persoane clar românești: Urlan-ovici, Naum-ovici, Ghiurghit-ovici, Giucan-ovici, Stoic(a)-ovici, etc.

- Cel mai virtuos fluieraș în Craina Timoceană e considerat un anume Voia Mitanovici. A învățat să cânte din fluier pe la oi. Și-a demonstrat arta prin Franța, Germania, Austria, România, Bulgaria.-

- Am asistat la "hora a mare" a Românilor sud-dunăreni aflaţi la lucru în Danemarca.Era de sărbătoarea naţională iugoslavă.Un responsabil pe acolo,român, ţinu o alocuţiune şi anunţă programul într´o perfect pronunţată limbă sârbă. Într´o sală uriaşe,românii stăteau pe la mese,ca la vreo nedeie.Unii mai vârstnici spuneau că nu înţeleg ce declamă nepoţii lor când recită nişte poesii "patriotice".Un mic ansamblu folcloric interpretă câteva jocuri vlahe şi sârbeşti. Fetele erau îmbrăcate în straie populare româneşti,băieţii în schimb în cele sârbeşti.Paşii jocului românesc erau ca o bătută dibaci executată.Nu se vedeau, ca alte dăţi,costume româneşti în public.Un băiat execută la acordeon în chip cât se poate de măiestrit o "ciocârlie" românească.Unii explicau cum le sună numele scris oficial şi cum sunt cunoscuţi între ai lor din sat după "poreclă". La glume de-ale lor,pe româneşte,cum şi anecdote,spuneau cu duiumul.Unui zise că odinioară ai lor înşişi n´au vrut să aibă şcoală românească.Altul îi cam dete"peste nas",susţinând hotărît că ei sunt la număr de... trei milioane!

- De vreo cinci ani se duce o acţiune susţinută pentru combaterea analfabetismului la Cladova.Asta înseamnă "alfabetizare" în scris cirilic şi limbă sârbă. Din două mii de analfabeţi au fost alfabetizaţi 400,mai ales în Veleşniţa,Sip, Kupuzişte,Reka şi Liubicevăţ,toate sate româneşti.-

- Sava Gârleanu a vorbit la un congres al romaniştilor scandinavi despre Vlahii din Peninsula Balcanică,lipsiţi cu toţii de orice drepturi etnice şi lingvistice.I-a prezentat în această situaţie atât pe aromâni cât şi pe românii din nord-estul Serbiei şi nordul Bulgariei.Asistenţa şi-a dat seama că romaniştii nesocotesc un grai romanic din sudul Dunării.-

- Românii din satul timocean Pirlita s´au prezentat cu ansamblul lor folcloric la Bitolia,ca să "cinstească" şi ei ziua naţională a Macedoniei,"Ilinden".Portul jucătorilor a fost cel bătrânesc,cu căciuli de miţă de oaie.Vor fi venit oare în contact cu aromânii localnici?...

- Undeva în Italia,în micile localităţi Aquaviva Croce,Montemitro şi San Felice del Molise,există o enclavă lingvistică croată.Încă se mai vorbeşte acolo o croată arhaică,izolată.Iugoslavii îi acordă atenţie şi au apărut acolo unii dintr´o organizaţie culturală "internaţională" ca să cerceteze "tradiţia" specifică a celor trei sate.Românii timoceni şi crăineni n´au,după concepţia sârbă şovinistă,tradiţie demnă de cercetat,ei sunt numai o biată "grupare de grai valah".Şi ei nu sunt numai trei sate,ci o întreagă regiune!..

- În România există o minoritate croată,scrie o foaie iugoslavă.Aceştia ar fi caraşovenii din regiunea Timişoara şi de pe la Reşiţa.Veniţi din Bosnia,se spune,prin sec.15,au fost păstori şi ca atare au o bogată creaţie orală,basme,cântece şi ghicitori.Frumos se poartă de grije acestei populaţii slave,dar cum de "nu se ştie" de mult mai numeroasa populaţie românească din Serbia,depozitară, şi ea,a unei comori culturale în grai propriu?...

- Iugoslavii adresează aspre critici la adresa Albaniei pentru nerecunoaşterea minorităţilor naţionale,recte iugoslave,şi prigonirea lor,în contradicţie cu angajamentele internaţionale.Râde hârb de ciob...

- În comunicatul dat cu prilejul vizitei din Noembrie a perechii Ceauşescu în Iugoslavia,paragraful privind minorităţile e cât se poate de redus.Au fost "reafirmate poziţiile din documentele comune anterioare în legătură cu naţionallităţile,acestea fiind un factor al relaţiilor de bună vecinătate şi al colaborării prieteneşti".Despre Românii din nord-estul Serbiei,niciun cuvânt.Aceştia nu´s români,ci "numai" vlahi,şi asta-i "altceva"! Ceauşeştii nu se amestecă în "treburile interne" ale altora.Pe ei i-a interesat mai mult muzeul de cadouri primite de Tito la viaţa lui,având şi ei aceeaşi pasiune.

- Proverbe şi zicători din Timoc.- Al nărod după al nărod merge. Ar fi bine dacă tot nat ar avea obraz cât prinde vârful degetului. Broasca tot în apă stă şi iar e mică. Dac´aş fi drac,n´aş fi sărac. Dracu nu vede lumea în pielea goală. Calu nu ştie să împingă,el ştie numa să tragă. Nu sânt io bătran,numa mulţi ani au trecut de când m´am făcut. Nevoia vine pe cal dar se duce pe mielc. Spune la toţi să nu spună la nima. Tot nat trage foc pi turta lui. Şi vaca bea, ama ştie cât. Să jură că nu fură,da fuge cu raţa´n gură. Care poate,ăla roade.-

- Întrebări-ghicitori.- Di ce la iepure picioarili dinapoi sânt mai lungi? Ca să nu te apleci când îl ţuci.. Di ce mâţa mută puii? Să nu fie la locu unde au fost! Di ce muierli vorbiesc mult,da oaminii mult gândesc? Muerli au două guri, da oamnii doauă capite! Di ce bou se culcă? Dice nu poate să şadă în stoliţă (scaun).Când e în varză mai multă carne? Când tună(intră) bou´n vărzărie! Ce face cocoşu când se suie pe gard? Se ţine să nu cadă! Unde are vaca mai multă carne? Păi,are supt piele! Di ce ţiganu vinde calu? Di ce nu poate calu să vândă ţiganu! Când e vaca mai grea? Când te calcă pe picior!

S.G.Bănăţeanu

DIN LUMEA EXILULUI

&& La Patacin, în Iugoslavia, un soldat din minoritatea albaneză a ucis, la 3 Septembrie, patru soldaţi iugoslavi şi a rănit alţi cinci, apoi s'a sinucis. "Libertatea" din Panciova, în Banatul înstreinat, zice că "trebuie să luptăm şi mai hotărît împotriva naţionalismului şi iredentismului albanez, precum şi împotriva tuturor aspectelor de naţionalism". Cum se ştie, în regiunea Kossovo, la graniţa cu Albania, trăiesc peste un milion şi jumătate de albanezi, nedrept lăsaţi de pacea dela Bucureşti, 1913, în afara frontierei patriei lor şi atribuiţi Serbiei. Carea, mai ales după parvenirea lui Tito, n'a încetat să colonizeze regiunea cu sârbi şi muntenegreni, ducând pe localnici în lăuntrul ţării: exact ce fac ruşii în Basarabia şi Bucovina! Regiunea Kossovo, mult mai populată decât unele "republici" din Federaţia Iugoslavă, n'a fost proclamată şi ea "republică", tot din motive şoviniste, ci e abia o "provincie autonomă" în cadrul Serbiei: ca Voivodina, cu Banatul nostru înstreinat. Iar unele ţinuturi albaneze au fost alipite la "republicile" Macedonia şi Muntenegru: cum au făcut ruşii cu nordul şi sudul Basarabiei, cu nordul Bucovinei şi cu Herţa, alipindu-le la Ucraina.

De la o vreme, albanezii din Kossovo au început să se mişte, ceeace periclitează echilibrul, şi-aşa destul de precar, al Iugoslaviei. Şi astfel s'a ajuns la acte, ca cel de la Patacin.

Când "Libertatea" se ridică împotriva naţionalismului, e limpede că se referă numai la cel albanez, de altfel foarte legitim, şi trece sub tăcere şovinismul sârbesc, care a dus la actuala încordare: acelaş care privează sutele de mii de Români din Valea Timocului, Morava, Macedonia şi Istria de şcoli şi de biserici româneşti, în timp ce albanezii, oricum, aceste instituţii le au. De ce s'or fi ridicând conducătorii de azi ai Românilor din Banatul înstreinat împotriva naţionalismului fluturat de alţii, care, în caz de reuşită, ar prinde bine şi Romanilor? Probabil ca să nu li se observe, sau să-şi justifice, laşitatea nepăsării, aceeaşi la intelectualii noştri din Iugoslavia ca şi la cei din România. În cazul albanezilor, ca şi al fraţilor noştri din Iugoslavia, nu-i vorba de naţionalism pentru naţionalism, ci de o sfântă reacţiune împotriva înăbuşirii fiinţei lor naţionale în numele unui internaţionalism deşert, dar, în realitate, în numele naţionalismului, rău înţeles, al sârbilor.-

&& "Curentul" publică, în August, "un interviu care n'a avut loc niciodată", "luat" de un Vasile Iliescu lui Pamfil Şeicaru. De-aci aflăm că Carol era de "o inteligenţă deosebită", "totdeauna bine informat", "cult", dar.. "n'a sesizat la timp mutaţiile ce se produceau în Europa Centrală", aşa că "a dat România Mare înapoi cu mulţi (!) zeci de ani, punându-i în joc chiar existenţa printr'o politică nesăbuită". Inteligenţa lui funcţiona, se vede, cam ca "prezenţa de spirit" a lui D.R.Ioaniţescu, care se lăuda la Take Ionescu că are destulă, dar nu vine... când trebuie. Tot Carol "a încurajat, prin interpuşi, Mişcarea Legionară", pentru ca, văzând-o mai apoi prea tare, "să dea ordin să-i fie asasinaţi conducătorii". Dacă ultima afirmaţie e clară pentru toţi, nu se arată, în schimb, cum a "încurajat-o". Noi ştim doar că "încurajările" i-au venit printr'o serie de dizolvări prin "interpuşii" Duca-Călinescu, cari s'au pus cu parul pe legionari; prin invitarea lui Moţa la Palat, în scopul de a-l despărţi de Căpitan (dar cu intrarea pe uşa din dos, ca să nu afle lumea), ceea ce Moţa, care era Moţa şi nu un sima oarecare, a refuzat net!

Despre Duca ni se spune că era, şi el, "foarte cultivat şi cinstit": atât de cinstit încât, ca să ajungă la guvern, n'a ezitat să-şi schingiuiască şi ucidă fraţii, de dragul mandatarului străin.

Întrebat cum este cu articolul în care îndemna pe Carol să deporteze pe legionari în insula Şerpilor, "Şeicaru" spune că nu l-a scris el, ci Puiu Dumitrescu, "secretar al lui Carol al II-lea şi în acelaş timp secretar de redacţie la Curentul": "La data respectivă mă găseam în Italia, unde mă pusesem la adăpost deoarece fusesem avertizat că legionarii voiau să-mi facă de petrecanie.. Eu luasem atitudine deschisă împotriva politicii pistolului". Cumetria Şeicaru-Palat este exactă, dar Puiu Dumitrescu la acea dată fusese de mult mazilit de Carol. De ce Şeicaru n'a desminţit articolul când s'a întors? "N'am vrut să se spună că îmi este frică": asta, după ce singur afirmase că a fugit.. de frică! Şi, de ce-i era frică? Pentrucă era amestecat în afacerea Stelescu (dar asta, Şeicaru n'o mai spune). Şi, fiind el adversar al "politicii pistolului", uciderea lui Codreanu urma să se facă, civilizat, cu doze de otravă. În acest context apare ca foarte firească cumetria lui cu Sima şi-a lui ceată: "Tata Pamfil"! Traian Popescu spune deschis, într'o publicaţie a lui Drăgan, că l-au ajutat şi cu bani: desigur, dolari căzuţi din paraşute...

Văzându-se "interwievat","Şeicaru" profită de ocazie ca să repete vechile clişee contra Mişcării,cu "asasinatul politic folosit drept argument sau mijloc de lichidare a adversarului".Mai întâi,Mişcarea n'a comis niciun asasinat.Ea a fost achitată de toate instanţele judecătoreşti din ţară,dela Tribunal la Casaţie,într'o vreme când guverna chiar partidul aşaziselor "victime",căci pe-atunci justiţia era justiţie iar judecătorii inamovibili.Toate instanţele au considerat uciderea lui Manciu,şi pe bună dreptate,drept legitimă apărare.Gestul lui Moţa,de sfântă revoltă împotriva trădării care,dealungul istoriei româneşti,a provocat atâtea drame(de n'am aminti decât pe Mihai,pe Tudor,pe Ioan Vodă cel Cumplit),a fost la fel apreciat de instanţele de judecată.De altfel Vernichescu n'a fost "lichidat" de Moţa,cum pretinde "Şeicaru",ci a căzut mult mai târziu, cu arma'n mâini în munţii Semenicului,luptând,alături de colonelul Uţă,contra haitelor comuniste.Iar Stelescu n'a fost decât victima propriilor uneltiri.Lichidându-l înainte de-a apuca să-şi pună'n aplicare planul ucigaş ,făptaşii n'au fugit de răspundere.Grozavele presiuni spre a implica aici Mişcarea,au dat greş.Duca la fel,a fost pedepsit de nişte legionari,revoltaţi la culme de nelegiuirile şi crimele comise.

În totul deci,cât a condus Corneliu Codreanu,de la Dobrina la ultima-i arestare(17 Aprilie 1938),au fost doar trei acte de pedepsire a unor români,instrumente ale forţelor oculte.Degeaba se temea deci viteazul de Şeicaru: legionarii n'au ucis nici evrei,nici.. ţigani,ci numai trădători de neam! Ce s'a întâmplat însă după 17 Aprilie 1938,nu mai priveşte pe legionari,şi cu atât mai puţin Legiunea,ci pe dl Sima personal.Dacă politicienilor noştri nu le-a trebuit Corneliu Codreanu,au avut ce-au meritat: un "comandant" pe care ei l-au inventat, umflat şi promovat, capabili doar de agitaţii, cu mâna şi pe pielea altora,dar inapt pentru altceva,care şi'n guvernare,deci,s'a comportat la fel ca în prigoană.Cu rezultatele ce se cunosc.Dar,despre asta,pe altădată.Deocamdată ne limităm la nedumerirea asupra necesităţii publicării acestui interviu "inventat".Ce-au urmărit domnii Dumitrescu,directorul Curentului,şi Vasile Iliescu,care se vrea promotor al unui nou "dinamism" în Exil,în vederea... unirii,cu reîmprospătarea unor vechi calomnii,lămurite deja la vremea lor şi la care şi unii democraţi,mai oneşti,au renunţat de mult?...

&& Pe lângă alte calamităţi,România a suferit în ultimii ani o catastrofală disanguare.Cu miile au fugit din ţară oameni dotaţi şi pregătiţi,ingineri,doctori,profesori,tehnicieni,lăsând să-i lunece nivelul,în cea mai decisivă cursă internaţională pentru meritarea unui loc sub soare,la nivelul analfabeţilor partidului.Ni se spune că numai în Germania s'ar fi găsind,pe lângă alte categorii, nu mai puţin de peste 1.800 de medici fugiţi din România.Noi,de-aici dela "adăpost",n'avem căderea să-i mustrăm c'au lăsat de izbelişte sănătatea unui popor. Ne-am fi aşteptat însă ca,odată ajunşi şi ei la "adăpost",să zguduie planeta cu răcnetul indignării în faţa acţiunii de distrugere a unui neam - şi încă neamul lor! - prin incultură,foamete şi teroare.Or,din aceşti 1800 de medici n'am putea cita nici măcar zece -aţi citit bine: zece!- cari,îngroziţi de ce-au lăsat acasă,să activeze cât de cât pe linia unei datorii impuse de cea mai elementară conştiinţă de om şi de român!

Le înţelegem prea bine hămeseala,deşi singuri se laudă,unii,că,medici fiind, au dus-o destul de bine şi-acolo; dar când după ani şi ani îi vedem în aceeaşi goană nebună după mercedesuri,vile,depozite la bănci şi chiolhanuri,în timp ce sunt total absenţi dela ceea ce face pe om să fie om,rămânem îngroziţi de capacitatea partidului satanei,chiar condus de analfabeţi,de a animaliza o făptură creată,totuşi,după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu! Oamenii aceştia au lăsat tot în ţară: o istorie vitregă dar demnă şi vitează,morminte sfinte,familia gemând de suferinţe,turle de biserici clădite din credinţă,amintiri scumpe,prieteni dragi; n'au adus,cu ei,decât burta! "Nepătaţi" de nicio svâcnire de milă pentru cei rămaşi în iadul ceauşist,ei îi pot sfida acum fără frică,în luxoase maşini americane,când se întorc "în vizită",stropind din fugă cu noroi cozile unde se speră măcar "luxul" unor gheare de pasăre.Dar poate Dumnezeu,în infinita-I bunătate,- când se va îndura în fine să revadă soarta ţărilor robite, va ţine seamă mai mult de pietatea ziditorilor de "voroneţe" decât de golătatea unor fii bastarzi!-

&& Într'o scrisoare publicată de o foaie simistă,dl Victor Corbuţ ne îndeamnă să ne strângem rândurile în jurul Comandantului pe care-l avem şi uniţi în spiritul marilor înaintaşi". Da,ori una,ori alta! Căci rămânând "în spiritul marilor înaintaşi",n'ai cum să fii în jurul unui comandant care,în ce-a făcut,s'a depărtat el însuşi,cât l-au ţinut picioarele,de "spiritul marilor îna-

intaşi".Echivocul e cu atât mai ciudat cu cât dl Corbuţ ne îndemnase,puţin mai înainte,"să trăim cu adevărat sub duhul lui Moţa şi Marin",fără să pomenească nimic de "duhul" lui Sima; ba chiar ne-asigura c'a depus jurământul -şi încă, pe sicriile lui Moţa şi Marin!-,legându-se să apere Mişcarea de tot ce-ar putea-o duce pe căi de compromitere - apărare făgăduită "cu toată puterea" Să fie aşa de atractiv sperjurul? Bătrâneţea poate explica - şi scuza - multe; dar asta nu-i un motiv de bucurie pentru dl Corbuţiu.

&& Vedem,în "Credinţa",o telegramă de urări,trimisă de episcopul Victorin din America,ţară liberisimă,patriarhului lui Ceauşescu,Teoctist,în care-i arată cele mai calde sentimente de dragoste şi devotament şi cele mai bune urări de sănătate şi îndelungată arhipăstorire".Cât de lungă? Păi,evident,pân'o termina de patronat dărâmarea tuturor bisericilor peste care "arhipăstoreşte"! Dacă Teoctist ar fi român adevărat şi nu corcitură pecineagă,s'ar fi limitat,ştiind ce ştie,să răspundă scurt,cu singura expresie meritată de protocolara telegramă slugarnică,trimiţând pe autor,cu toată energia,conform unei replici a lui Vaida Voevod din Parlament,direct în... portul Marsiliei!...

&& Biserica ce se va construi la Geneva,scrie "Căminul românesc",e "închinată memoriei martirilor Neamului Românesc,morţi pentru libertatea,apărarea şi întregirea României sub înaltele auspicii ale Majestăţilor Lor Regele Mihai I şi a Reginei Ana".Dar parcă era vorba să nu se mai vorbească de 23 August...

&& Un cititor scrie la "Românul Liber",încurajând pe dl Raţiu să meargă tot înainte,"pe drumul păşit de Nicolae Bălcescu".Pân'acum ştiam,pe încredinţarea lui Şapira,că marele patriot a fost mason; acum,avem un alt dubiu: să fi fost şi Bălcescu angajat la... BBC?

&& Răspunzând unei note din Vatra trecută,dl Brădescu ne scrie,mai mult sau mai puţin urban,că dânsul a reacţionat la neadevărurile dlui Castellan,privind Legiunea,din "Histoire de la Roumanie",restabilind lucrurile punct cu punct,şi c'a primit şi un răspuns mulţumitor; spre convingere,ne trimite şi fotocopiile respective.De ce n'am reacţionat şi noi? pentrucă acea carte n'am văzut-o nici azi,ci ne-am servit,în nota cu pricina,de nişte scurte extrase,trimise nouă,atunci,de un prieten din Franţa.- Mai spune dl Faust c'a uitat să ne aducă la cunoştinţă faptul,"pentru a fi marcat în Vatra cu injuriile de rigoare",deşi ştie bine că noi am semnalat tot ce-am crezut demn de notat,indiferent de situarea autorilor: dintre aceştia,n'a lipsit nici d-sa,cu "Opiniile" mai ales.

Dl Brădescu continuă însă să creadă în cele două divizii ale dlui Sima.Este adevărat,scrie d-sa,pe teren avea doar două regimente,dintre care numai unul a intrat în luptă,dar avea de gând să facă două divizii,căci avea cu ce.Asta ne aminteşte povestea cu ţiganca.Murindu-i barosanul,ea s'a apucat să-i dea de pomană lucrurile: tu,Fierane,să iei cojocul; tu,Bădăluţă,să iei opincili; tu,Scaloi,să iei căciula.Însă vecina,care ştia pe răposat cam golăneţ,o întreabă mirată: Bine fă,Pirandă,dar lucrurile astea,el le avea?.. De avut,nu le avea,răspunse ea; dar avea de gând să şi le cumpere...

Radu Cornăţeanu

&& La Albertinum Collegium din Bonn s'a ţinut,în August,al doilea curs internaţional de limba şi cultura aromână,cu 30 de tineri din Grecia,Iugoslavia,România,Franţa,Germania şi America.S'au făcut zilnic exerciţii de gramatică şi ortografie,şi dictări.Au tratat diferite teme dnii Dinu Cuvăta,Tib.Cunia,Kira Iorgoveanu-Mantzu,Apostol Caciuperi,Aurel Ciufecu,V.Barbă,Iancu Perifan,Pascal Marcu, Zoran Plaskovici.Primăria oraşului a dat o recepţie în cinstea lor,ziarele locale s'au ocupat pe larg de istoria şi aspiraţiile Armânilor.

&& La congresul romaniştilor germani,ţinut la Freiburg,18-20 Septembrie,în prezenţa preşedintelui Germaniei,preşedintelui Landului şi a rectorului Universităţii locale,s'au făcut şi câteva comunicări privind istoria,limba şi cultura aromână,de prof.Caciuperi,Matilda Caragiu-Marioţeanu,Kira Iorgoveanu-Mantu şi Răzvan Ciucă.Prof.Schramm a vorbit despre origina limbii române.-

&& Comemorarea Unirii Principatelor se va face,la Heidelberg,Duminică 24 Ianuarie,ora 11,la biserica Sf.Ana din strada Plock.Serviciul divin va fi oficiat de pr.Mehedinţu,ajutat de corul din Frankfurt.La cuvânt,C.Mareş.Se va discuta greaua situaţie a refugiaţilor în Italia,Austria şi Germania,şi cea din Ţară.-

&& În "Era libertăţii",dl Sima înşiră,la p.31,motivele pentru care n'a putut asista la lucrările de deshumare dela Jilava.Dar,dincolo de ele,destul de puerile de altfel,să fi fost,în realitate,un început de remuşcări? Mare minune!

&& Duminică 4 Octombrie s'a ţinut,în Catedrala Română Ortodoxă din Freiburg, după terminarea Sfintei Liturghii,adunarea generală ordinară a Eparhiei Europei Centrale,prezidată de părintele protoiereu,şi vicar,D.Em.Popa.-

RASCOALA DE LA BRAŞOV

Pe la jumătatea lunii Noembrie, România a fost zguduită de un şir de mişcări ale populaţiei, care nu mai poate suporta mizeria adusă de "luminoasa domnie a celui mai iubit fiu al poporului". Călători occidentali aflaţi atunci la Braşov au relatat că la manifestaţiile muncitorilor de la "Steagul roşu" au participat, la 15 Noembrie, între 10.000 şi 20.000 de persoane, cărora li s´au adăugat apoi alţi şi alţi năpăstuiţi. Mişcarea s´a transformat într´o veritabilă răscoală împotriva regimului.

Revoltaţi de hotărîrea conducătorilor locali, veniţi în uzină pentru a justifica o nouă reducere a salariilor, şi-aşa destul de mizerabile, oamenii s´au încolonat, mergând spre centrul oraşuluişi scandând: Vrem libertate! Vrem pâine! Jos Ceauşescu! Ajunşi la Sfatul Popular al oraşului, ei au descoperit că, în pofida penuriei generale de alimente, care se poate numi deadreptul foamete, tovarăşii activişti aveau acolo un veritabil depozit alimentar, aprovizionat cu toate delicatesele posibile, cărora românii le uitaseră de mult şi numele. Înfuriaţi, ei au aruncat alimentele pe fereastră, împreună cu portretele "iubitului conducător", pe care, spre satisfacţia generală, le-au şi ars.

Martori străini relatează că, drept urmare, oraşul a fost literalmente asediat de forţele de poliţie, echipate cu cele mai perfecţionate mijloace de represiune. S´au utilizat gaze lacrimogene şi s´a tras în mulţime. În zilele următoare, studenţii braşoveni au manifestat la rândul lor, pentru a-şi arăta solidaritatea cu fraţii muncitori. În numeroase alte oraşe ale ţării au avut loc mişcări. Revista germană "Der Spiegel" relatează că şi la Universităţile din Timişoara, Bucureşti, Cluj şi Craiova s´au înregistrat manifestaţii de protest.

Dar cum vigilenţa miliţiei nu doarme, s´au făcut în timpul manifestaţiilor fotografii ale participanţilor, cari acum dispar unul câte unul, aşa cum s´a întâmplat şi cu greviştii de la Petroşani. Teroarea înfloreşte. "Oamenii se tem de poliţie, de portari, de vecini - scrie "Der Spiegel". Alături de miliţia în uniformă, străzile sunt controlate de poliţia secretă, îmbrăcată în civil. În jachetele lor de piele pământie, cu căciuli de piele, oamenii acesteia sunt uşor de recunoscut. Încă dela căderea serîi, Bucureştiul pare un oraş mort".

Noii născuţi mor în maternităţi. Există un decret prin care persoanele peste 65 de ani nu mai au dreptul să fie internate în spital. Temperatura admisă în camerele de dormit e de 12 grade, dar rareori depăşeşte ea 9 grade şi oamenii dorm îmbrăcaţi şi cu căciulile în cap. Apă nu e, nici caldă nici rece, şi cartofii, când sunt, se vând cu bucata. Varza e un lux, iar o baie caldă, o amintire. Până şi turiştii din alte ţări comuniste, până şi cei ruşi, declară că´n România e iadul. Recent, televiziunea germană a anunţat că două camioane nemţeşti, încărcate cu alimente pentru ajutarea populaţiei, au fost întoarse dela graniţă.

Nu ştim ce ar mai fi de adăugat. Singurul lucru pozitiv este că, în pofida măsurilor regimului şi a efortului de a împiedica o informaţie cinstită, presa şi opinia publică occidentală au început să ia cunoştinţă mai detaliat despre aceste nemaiauzite abuzuri, mai bine zis crime. Şi poate că, până la urmă, se va milostivi Dumnezeu de acest popor, creştin şi european, care, cum stau astăzi lucrurile, se îndreaptă cu paşi mari spre catastrofă!- Valentin Cristescu

&& Citeam undeva povestea unor câini, cari s´au desprins din încăierare când au văzut lupul, şi s´au năpustit cu toţii asupra lui. Lupul, în cazul nostru, sfâşia de peste 40 de ani orice pulsaţie de viaţă românească în vechea noastră patrie, dar abia sângeroasele evenimente dela Braşov au reuşit s´adune Luni seara, 23 Noembrie, la poarta ambasadei din Paris a asasinului, tot ce are mai reprezentativ exilul nostru, pe câmp politic şi cultural îndeosebi. Câteva sute de români, flancaţi de polonezi, cehoslovaci, unguri şi chiar francezi, au scandat timp de două ore, cu pancarte în mâini, lozinci ce exprimau dureri, convingeri, năzuinţi. Peste partide şi "extreme", care fărâmiţează în loc să sudeze, se manifesta acolo un partid unic: partidul românesc: exact ca la Braşov! Această lecţie, de stringentă necesitate şi demnitate, ne-a venit nouă, celor de-aici, din huzurul unei libertăţi rău gospodărite, tot de la fraţii sufocaţi de-o grea robie! Şi de n´om şti să tragem învăţămintele impuse de porunca vremii, vom deveni, cu voie-fără voie, complici la asasinarea mamei noastre, România. Manifestaţia compactă de la 23 Noembrie lasă să înmugurească, însă, un sâmbure de speranţă.-

&& La 2-4 Octombrie au avut loc, la Freiburg, obişnuitele manifestări culturale ale Institutului Român. Între adunarea generală a membrilor şi slujba de încheiere a pr. D. Em. Popa, s´au ţinut comunicările prof. Eskenazy, Scagno, M. Sturdza, Năsturel, Cazacu şi Iancu Bidian, pe teme în general istorice.-

LA CONSTITUIREA FRONTULUI UNITĂŢII ROMÂNEŞTI

Cunoaştem cu toţii scopul întrunirii noastre.Vrem să constituim un Front Românesc,care să corespundă idealului de astăzi şi de totdeauna al tuturor Românilor,acela al Unirii Exilului,acela al unei reprezentări unice.Trebuie să fim conştienţi că cele 23 de milioane de români îngenunchiaţi şi umiliţi,asta aşteaptă dela noi,nu mese la George V şi nici plimbări cu vaporul pe Sena.Nu trebuie să ne autoblamăm şi să aruncăm asupra Românilor toate păcatele din lume, datorită cărora,timp de peste 40 de ani,nu s'a realizat această unire.Trebuie să vedem realitatea,cu circumstanţele sale obiective,care au contribuit din plin ca idealul nostru să nu fi fost îndeplinit.Românii sunt răspândiţi prin toate colţurile pământului şi fiecare grupuleţ s'a pierdut în haosul care domneşte astăzi pe întreaga suprafaţă a globului.Internaţionalismul,prin mondialismul din Occident şi prin comunismul din Est,a turburat minţile,a înăbuşit conştiinţele,a adus haosul.Ce puteau face aceste mici grupuri de români,decât să se piardă în rătăcirea mondială?

Din păcate nicio personalitate românească nu s'a ivit,care ar fi putut da o orientare Românilor.Dar,a existat o singură personalitate în întreg Occidentul, care să pună stop desfrâului,care să lumineze minţile,care să dea o orientare Lumii Libere,care să unească această lume încă liberă,pentru a pune stavilă comunismului? Răspundem la această întrebare cu un categoric: NU! Şi-atunci,ce pretenţie putem avea? Dar dacă acest Occident este pe cale de a-şi pierde identitatea,deoarece nu este încă în stare să reacţioneze,noi,cari avem ţara îngenunchiată şi subjugată,noi cari am suferit toate umilinţele şi cari cunoaştem toate suferinţele fizice şi morale,trebuie să reacţionăm înaintea Occidentului şi să luptăm din răsputeri pentru a-l aduce la realitate.

Marea greşală făcută de grupurile de Români răspândiţi în Occident,este aceea că s'au amestecat în politica occidentală,fiecare acolo unde a avut acces sau a fost atras.Noi nu trebuie să facem politică occidentală,care s'a dovedit de cele mai multe ori împotriva intereselor noastre; noi trebuie să facem o politică românească,politică prin care să ne afirmăm drepturile noastre,la care nu putem face concesii.Aceste drepturi sunt consemnate în Charta Atlanticului şi pentru noi se materializează prin Autodeterminare pentru Basarabia,Bucovina, Ţinutul Herţa şi Cadrilater,şi prin Alegeri Libere sub control internaţional în întreaga Românie,precum şi Suveranitate absolută.Acestea sunt obiectivele noastre,pe acestea şi numai pe acestea trebuie să le cerem,cu toate forţele,în toate împrejurările care se vor ivi,ba mai mult,pe care va trebui să le creiem.

Noi suntem naţionalişti,fiindcă strămoşii noştri au fost naţionalişti,fiindcă datorită credinţei în Dumnezeu şi iubirii de patrie şi-au apărat pământul pe Nistru şi pe Carpaţi şi,odată cu pământul lor,au apărat Europa împotriva tuturor barbarilor năvălitori.Noi suntem naţionalişti,fiindcă ne-am apărat "sărăcia, nevoile şi neamul".Dovada evidentă că suntem naţionalişti,este că marile partide politice româneşti s'au numit <u>Naţional</u>-Liberal şi <u>Naţional</u>-Ţărănesc.Suntem naţionalişti,deoarece punem Patria mai presus de orice,dar înţelegem să dăm drepturi egale naţionalităţilor conlocuitoare şi să fim cooperativi cu toate statele europene,pentru a se realiza o Europă unită.Dar,o Europă de State Suverane Federalizate,nu o Confederaţie Europeană cu suveranitate limitată,care să primească ordine dela Moscova sau din altă parte.Noi nu cerem pe lumea aceasta decât drepturi cum are şi Israelul,cel mai naţionalist stat din lume,care are drept sistem de conducere Democraţia.Ei au dreptul să aibă un Dumnezeu,ei au voie să-şi iubească Patria,la ei familia este factorul cel mai important,ce stă la baza organizaţiei lor statale şi sociale.

Vrem să constituim astăzi un "Front Naţional al Unirii Românilor".Nu facem această Grupare pentru a exista una în plus în Exil.Nu de noi organizaţii are nevoie Exilul Românesc.O constituim fiindcă numai prin intermediul ei putem chema toate organizaţiile anticomuniste româneşti,toate partidele politice,la Unire.O facem pentrucă numai prin ea putem lua această iniţiativă,iniţiativă ce o vom păstra până când Exilul Românesc îşi va alege reprezentanţii şi va şti să-şi afirme drepturile.A sosit momentul acţiunii şi trebuie să fim strâns uniţi,pentru a nu da greş.Exilul este dornic de Unire şi aceasta se va realiza. Greul însă va începe după aceea şi nu depinde decât de priceperea şi energia noastră pentru a-l înfrânge.

În afara obiectivelor noastre clare şi precise pe plan românesc -Unirea şi Călăuzirea Exilului pe o linie unică românească şi,pe plan extern: afirmarea drepturilor noastre sfinte,Gruparea noastră de acţiune va aduce Exilului nostru ceeace mereu i-a lipsit: <u>1.</u> O Doctrină,mai puţin pretenţios spus: un fel de a

gândi românesc,inspirat din "Spaţiul Mioritic" şi afirmat de marii noştri filosofi: Rădulescu-Motru,Nae Ionescu şi Lucian Blaga. 2. Un program de lucru pentru Exil,bazat pe afirmarea drepturilor noastre,pe care îl vom trimite tuturor Şefilor de State occidentali şi tuturor Parlamentelor. 3. Un Program,deocamdată schiţat,pentru Ţară,atunci când va fi eliberată,pentruca Românii să poată lua cunoştinţă de ceeace gândeşte Exilul.Evident,acest program urmează a fi detaliat şi urmează a suferi modificări,după Unirea Exilului. 4. Un statut,corespunzător situaţiei noastre de exilaţi.

Pentru înlăturarea definitivă a luptelor deşarte pentru Preşedinte,Vice-Preşedinte,etc,Frontul Naţional al Unirii Românilor va avea numai un Comitet de Conducere,limitat astăzi la cei prezenţi şi cei ce,din motive de forţă majoră, nu au putut lua parte dar şi-au trimis adeziunile.Acest Comitet de Conducere se va putea lărgi,prin cooptarea unor reprezentanţi ai diferitelor Organizaţii Româneşti şi prin persoane neafiliate,importante prin reprezentativitatea lor.Noi vom lucra descentralizaţi,pentru a putea face faţă astfel lipsei de fonduri necesare deplasărilor.Cei ce ne vor reprezenta şi vor vorbi în numele Comitetului de Conducere,se vor intitula "purtători de cuvânt" şi vor avea un mandat limitat în spiritul şi litera doctrinei şi programului anunţat.Pentru situaţii speciale se vor acorda "mandate excepţionale",numai de către Comitetul de Conducere,care va trebui să întrunească jumătate plus unu din numărul pe care-l va avea atunci acest Comitet.În fiecare ţară se vor numi unul sau doi purtători de cuvânt.Numele tuturor componenţilor Comitetului de Conducere vor fi trecute în ordine alfabetică,pentru a se arăta absoluta egalitate dintre noi.

Astăzi,când punem bazele Grupului nostru de acţiune,am parcurs deja prima etapă.Etapa a doua o vom putea considera ca efectuată în momentul în care vom avea un statut înregistrat şi în momentul în care vom putea da publicităţii doctrina şi programul nostru şi vom fixa data convocării tuturor Organizaţiilor Româneşti anticomuniste în vederea UNIRII.Etapa a treia va fi însăşi această reuniune,care nu trebuie să întârzie mai mult de primăvara anului 1988.

Un lucru trebuie să fie clar.Frontul Naţional al Unirii Românilor nu urmăreşte să lupte împotriva Organizaţiilor existente,ci realizarea UNIRII lor într´un program comun de lucru,pentru afirmarea drepturilor româneşti în faţa Occidentului,afirmare ce nu poate avea credibilitate fără o reprezentare unică. În momentul de faţă,fiind împărţiţi în atâtea Organizaţii,noi nu putem constitui un partener de discuţii cu Occidentul.Numai o reprezentanţă unică a Exilului Românesc poate afirma cu tărie drepturile noastre sfinte,de autodeterminare, alegeri libere şi Suveranitate absolută.

Comitetul de Conducere al Frontului Naţional al Unirii Românilor va da publicităţii doctrina,programul şi statutul său înainte de convocarea Organizaţiilor şi partidelor politice româneşti,precum şi a tuturor Românilor neafiliaţi,convocare ce va avea loc în primăvara anului 1988,la Paris.Trebuie să adaog că vom avea un sediu la Paris,unul la Köln şi altul la München.Dacă va fi necesar,vom deschide şi alte sedii.

Vă rog pe dumneavoastră,toţi cei ce aveţi vreo obiecţiune de făcut,să o faceţi clar şi concis.Asupra programului de urmat,vă rog să trimeteţi propunerile dumneavoastră la Redacţia ziarului "Stindardul Românilor",care din acest moment se va constitui în Organul de Presă al Frontului Naţional al Unirii Românilor. Nu trebuie să vorbim mult,trebuie să acţionăm!-

Ion Pantazi

ŢĂRII MELE de Vasile Voiculescu

Deprins de veci cu nori şi vijelie,
Stă pururi trainic muntele de stâncă.
Ce-i pasă lui că´n aspra-i temelie
Şuvoaie rod şi ape iuţi mănâncă!

Ştiţi voi ce fac în cremenea bătrână
Atâtea ploi,cu munca lor grozavă?
O spală doar de clisă şi ţărână,
Dar las´ntreg străvechiul cheag de lavă.

În van puhoiul spumegă şi creşte,
Scobind prăpăstii fără de hotare:
Pe cât la poale râpa s´adânceşte,
Pe-atât se´nalţă muntele mai tare.

- O ţara mea,tu,culme´ncremenită,
De-atâta sânge roasă şi brăzdată,
Azi din adâncuri,grea şi neclintită,
Te´nalţi în slăvi mai sus ca niciodată.

&& Printre meritele istorice ale oraşului Alba Iulia se citează,undeva,şi faptul că "acolo-i zac osemintele Viteazului,după uciderea mişelească a lui prin decapitarea de pe Câmpia Turzii".Găsim aici două inexactităţi: Mihai Viteazu n´a fost ucis prin decapitare,ci cu suliţa; capul i s´a tăiat apoi,şi dus la Târgovişte.Iar osemintele nu i le-a adus nimeni la Alba Iulia,ci au fost îngropate "pe furiş,de nişte sârbi",în locul unde fusese ucis,adică pe câmpia Turzii.Sau,are autorul alte documente?...

TRIBUNA LIBERĂ

I.- Adevăr și mit,ipocrizie și prostie. Cu aniversarea executării lui Antonescu,elogiile și parastasele de pretutindeni au ocupat mai tot orizontul refugiului românesc.Motivele au fost diverse,dar efectul ar fi fost mult mai real dacă fenomenul ar fi fost acompaniat de o analiză obiectivă a "omului"-Antonescu.Doar și el,ca orice ființă umană,a avut și calități și lipsuri,numai că el a avut doar o singură calitate și mult mai multe lipsuri.Singura calitate a lui a fost că România a declarat război Rusiei și s'a aliat pentru asta cu Germania, ca să elibereze Basarabia și Bucovina,răpite de Ruși.Asta este Realitate.Că el s'ar fi ridicat într'un genunchi,la execuție,când fusese numai rănit,și s'a adresat călăilor cu "domnilor",rămâne un Mit,și chiar un mit nefavorabil,fiindcă numai un prost s'ar adresa călăului cu Domnule,în loc să-l scuipe,arătându-i, în cel mai josnic fel,disprețul ce-l nutrea.Și chiar așa de prost,nu cred c'a fost.- Acum,lipsurile! Prima a fost că l-a lăsat pe Carol II să părăsească Țara, în loc să-l fi arestat și judecat pentru crimele făcute.Ba mai mult,să-l lase să plece cu un tren plin de bunuri jefuite dela pârlita de Românie.A doua a fost că a încarcerat atâta tineret pe degeaba,sau,probabil ca să facă pe plac celor ce mai târziu l-au distrus chiar pe el însuș.Apoi,că a fost orgolios la extrem numindu-se mareșal și șef de stat; că nu a avut habar de ce întâmpla în jurul lui,probă fiind arestarea lui,etc.etc.Toate astea sunt lipsuri care împiedică să fie declarat Erou.

Românii trebue să-l țină pe Antonescu numai ca un simbol al urii lor contra a tot ce este bolșevic și rus,altfel totul e numai ipocrizie,mai cu seamă că o bună parte din refugiați sunt pe meleaguri străine din cauza lui.

Tot ipocrizie,dacă nu chiar prostie,e și celebrarea morții lui fără să se strige în gura mare,și fără să se arate cu degetul,și să se numească pe față fostul rege Mihai,care-l predase Rușilor,cu Țară cu tot,cu acoliții săi.Ba din contră,i-au chemat să țină mâna pe farfuria cu colivă,la parastasul dela Sulzmatt,unde se cânta Veșnica Pomenire.Mă rog,a cui? A lui Mihai că predase Țara și adusese rușinea cea mai neagră a Țării,de a-și înjunghia aliatul în spate, sau a lui Antonescu,sacrificatul?!

Dacă ar fi existat un Ilie,ca cel din Biblie,precis că ar fi ridicat un deget și ar fi atras din cer un alt trăsnet și-ar fi distrus coliva,iar pe toți fațnicii,prezenți,i-ar fi ucis cu mâna lui,așa cum cel din Biblie a omorît pe cei patru sute de popi de-ai lui Baal.Nu a fost,însă,niciun Ilie,și Românii au rămas aceiași de odinioară: cu dârzenie numai în mituri,fără mândrie de Daci, doar niște oameni bătuți de vânt.Tragic,dar adevărat!

Al.Negoescu

II.- Am citit în "Vatra" o comparație,foarte nimerită,între Thomas Becket și Henric II,pe de o parte,și Mareșalul Antonescu și Mihai I de Hohenzollern,pe de alta parte; mi-a mers la inimă,deoarece și eu nutresc aceleași gânduri.Întors acasă dintr'un turneu de trei luni,am citit cartea lui I.Pantazi și,după cum îi promisesem la München,i-am scris o scrisoare cu părerile mele.La München îi spusesem deja că nu sunt de acord cu atitudinea lui conciliantă față de Mihai,după ce în "Stindardul" de pe vremea lui Emilian avusese atitudinea necruțătoare și justă(consider eu),pe care orice bun român ar trebui s'o aibă.

Iată ce i-am scris,după ce i-am citit "Am trecut prin iad": "Este drept că în cartea D-tale prezinți lucrurile așa cum au fost și condamni mișelia celui ce ne-a fost rege.Dar,cred eu,ar trebui să continui cu această atitudine -așa cum o începuseși cu ani în urmă,în "Stindardul"-și nicidecum să-i dai girul,de dragul regaliștilor orbi,așteptând recidiva.. pentru ca să revii la atitudinea inițială(și justă).Să nu uităm ce a spus Abraham Lincoln: "Tăcând atunci când ar trebui să protesteze,iată momentul când omul începe să devină laș".Prin comportamentul său din 1944,Mihai s'a îndepărtat de preceptele întemeietorului dinastiei: "Nu uitați că ceea ce hotarăște soarta popoarelor sunt caracterele,și că forța morală poate apăra națiunile de nimicire",spunea Regele Carol I de Hohenzollern în cuvântarea sa în fața profesorilor ce-l felicitau la 40 de ani de domnie.Mihai s'a dovedit nedemn de misiunea pe care poporul i-o încredințase. Însuși șeful Casei Hohenzollern-Sigmaringen i-a refuzat mult timp,pe câte știm, accesul în rândurile familiei,considerându-l lipsit de demnitate și de caracter.

Dacă un general pierde o bătălie din greșala lui,i se ia comanda și este înlocuit cu altul mai capabil.Acest procedeu trebuie aplicat și în cazul lui Mihai,care s'a făcut vinovat de greșeli mult mai mari.Căci,slavă Domnului,oamenii de caracter,integri,au existat în rândurile Românilor(vezi "Am trecut prin iad" -un Moruzi,un Antonescu,Pantazi,Elefterescu,etc.),și desigur vor mai exista.

Lui Mihai ar trebui să i se amintească cele afirmate de V.Pârvan: "Tăria de caracter -singura nobleţă adevărată în lumea muritorilor-e o floare rară.Iar fără ea,toată învăţătura de pe lume,tot talentul creator,e un simplu amuzament egoist.Când semenii tăi te urcă în vârful piramidei sociale,trebuie să arzi tot sufletul tău pentru a rămâne acolo: nu pentru tine,că tu eşti un om,trecător,ci pentru oameni,pentru idealul lor,pe care nu trebuie să-l laşi să decadă,pentru sublimul pe care trebuie să-l laşi să înflorească în inima contemporanilor,chiar de-ar fi să-l creşti cu tot sângele vieţii tale,pe care numai odată o ai".Dacă Mihai poate fi iertat pentru purtarea lui(iertarea fiind precept creştin),nu poate fi,însă,nicidecum cocoţat din nou "în vârful piramidei sociale"(cum spunea Pârvan),ci -cel mult- i se poate face un loc în rândurile "trupei".-

Cred că şi străinii râd de noi,văzând că ne ploconim în faţa unui nedemn,în faţa celui ce "îşi etalează fapta -23 August- ca pe un merit excepţional" şi pe care(după câte am auzit dela Pantazi),dl Ciorănescu l-ar fi numit "Mihai cel bun(sau cel drept?)".Unde-am ajuns!!

Marcel Nicolau

SFÂRŞIT DE TOAMNĂ de Vasile Alecsandri

Oaspeţii caselor noastre,
Cocostârci şi rândunele,
Părăsit-au a lor cuiburi
Şi-au fugit de zile rele;
Cârdurile de cucoare
Înşirându-se'n lung sbor,
Pribegit-au urmărite
De al nostru jalnic dor.

Vesela verde câmpie
Acu-i tristă,veştejită;
Lunca,bătută de brumă,
Acum pare ruginită;
Frunzele-i cad,sbor în aier,
Şi de crengi se deslipesc,
Ca frumoasele iluzii
Dintr'un suflet omenesc.

Din tuspatru părţi a lumii
Se ridică 'nalt pe ceruri,
Ca balauri din poveste,
Nouri negri plini de geruri;
Soarele iubit s'ascunde,
Iar pe sub grozavii nori
Trece-un cârd de corbi iernatici
Prin văzduh croncănitori.

Ziua scade; iarna vine,
Vine pe crivăţ călare!
Vântul şuieră prin hornuri,
Răspândind înfiorare.
Boii rag,caii nechează,
Câinii latră la un loc,
Omul,trist,cade pe gânduri
Şi s'apropie de foc.

&& Citim undeva că "participanţii la acţiunea exilului românesc din Bonn -23 August- au semnat o scrisoare prin care solicitau Regelui Mihai ca.. să se facă în faţa cancelariilor occidentale purtătorul de cuvânt al năzuinţelor şi aspiraţiilor unei naţiuni aflată de zeci de ani sub o continuă presiune şi opresiune". Dar,ca cineva să-şi facă firească datorie,mai e nevoie să fie şi.. "solicitat"?..

&& Altundeva citim,în legătură cu asasinatele dela 22 Septembrie 1939,că "un singur prefect,din cei 71,a refuzat să execute ordinul".Din fericire nu unul,ci 17 prefecţi,toţi ofiţeri superiori,au refuzat să execute criminalul ordin,cum am arătat într'un număr anterior,unde citam şi respectivele judeţe.De altfel chiar în lista de jos a asasinatelor pe judeţe,din "Libertatea",se vede că numărul prefecţilor zeloşi a fost de 54.De-am avea numele celor 17 prefecţi demni,cari, cu toată atmosfera sângeroasă creată de Carol,au avut totuş curajul să refuze, le-am publica în Calendarul Naţional! Mai vedem,în lista pe judeţe,împuşcat la Muscel un "Nerasan": e vorba de avocatul N.Crasan din Piscani,împuşcat pe Gruiul Câmpulungului.Ar fi bine să i se corecteze numele.-

&& Vorbind de bogata activitate a istoricului Const.C.Giurescu,Tribuna minciunii arată,printre altele,că a fost profesor la Universitatea din Bucureşti între 1928-1948 şi 1963-1975.Vedem acì un gol de 15 ani: 1948-1963.Ce-a făcut Giurescu în acest răstimp? Tribuna ar trebui să fie mai puţin.. "discretă".

&& Dl Traian Popescu afirmă,şi încă repetat,într'o foaie a dlui Drăgan,că armata lui Sima ar fi constat din două divizii! La vremea ei,cei mai zeloşi abia de cutezau să vorbească de două regimente; dar se vede că,mai udată la rădăcini de dl Popescu,mai încălzită de luminoasele virtuţi ale "comandantului", între timp a mai crescut...

&& Vedem în "Bire" că Virgil Mihăilescu,"legionar din punct de vedere ideologic,îşi dă seama în decursul anilor trăiţi în Occident că această ideologie este o utopie".Nu ştim de unde a scos Kir Theo această informaţie,- plasată aici,desigur,spre a micşora meritele legionarilor la înfăptuirea Bibliotecii. Ce este însă sigur e că dl Mihăilescu,utopie sau nu,trăieşte şi azi în ea: mai acum un an,d-sa şi-a înaintat,în adevăr,demisia,dar pentru motive de vârstă; şi, nu din Legiune,ci din Consiliul Suprem Legionar.Dar şi de-ar fi fost cum spune Theo,meritele legionarilor tot nu scădeau: căci VM n'a lucrat chiar singur...

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Moise,în "Facerea",47,XIII-XXVI.- În vremea aceea nu era pâine în tot pământul,pentru că se înteţise foametea foarte tare,încât ţara Egiptului şi pământul Canaan se istoviseră de foamete.Şi a adunat Iosif tot argintul,ce era în ţara Egiptului şi în ţara Canaanului,pe grâul ce se cumpăra de la el.Şi a adus Iosif argintul în casa lui Faraon.Când s'a sfârşit tot argintul în ţara Egiptului şi în ţara Canaanului,au venit atunci toţi Egiptenii la Iosif şi au zis: "Dă-ne pâine! De ce să murim sub ochii tăi? Că s'a sfârşit argintul".Iar Iosif le-a zis: "Aduceţi vitele voastre,şi vă voi da pâine pe vitele voastre dacă vi s'a terminat argintul".Şi au adus ei la Iosif vitele lor,şi le-a dat Iosif pâine pe cai şi pe oi,pe boi şi pe asini.Şi anul acela i-a hrănit cu pâine pentru toate vitele lor.Iar dacă a trecut anul acela,au venit în anul următor şi i-au zis: "Nu vom ascunde de domnul nostru,că argintul nostru s'a sfârşit,şi vitele noastre sunt la domnul nostru şi nimic nu ne-a mai rămas să-i dăm decât trupurile şi pământurile noastre.De ce să pierim sub ochii tăi şi noi şi pământurile noastre? Cumpără-ne pe pâine,pe noi cu pământurile noastre,şi vom fi robi lui Faraon,noi şi pământurile noastre,iar tu să ne dai sământă ca să trăim şi să nu murim şi ca ogoarele să nu rămână paragină!".

Şi a cumpărat Iosif pentru Faraon tot pământul Egiptului,pentru că Egiptenii şi-au vândut fiecare pământul său lui Faraon,că-i istovise foametea; şi a ajuns pământul tot al lui Faraon.De asemenea şi pe popor l-a făcut rob lui,de la un capăt al Egiptului până la celălalt.Numai pământurile preoţilor nu le-a cumpărat Iosif,căci preoţilor le era rânduită de la Faraon porţie şi se hrăneau din porţia lor,pe care le-o da Faraon: de aceea nu şi-au vândut ei pământul.

Atunci a zis Iosif către popor: "Iată,eu v'am cumpărat astăzi pentru Faraon şi pe voi şi pământul vostru.Luaţi-vă sământă şi semănaţi pământul.Şi la seceriş să daţi a cincea parte lui Faraon,iar patru părţi să vă rămână vouă pentru semănatul ogoarelor,pentru hrana voastră şi a celor ce sunt în casele voastre şi pentru hrana copiilor voştri".Iar ei au zis: "Tu ne-ai salvat viaţa! Să aflăm milă în ochii domnului nostru şi să fim robi lui Faraon!".Şi le-a pus Iosif lege,care-i până azi în ţara Egiptului,că a cincea parte să se dea lui Faraon,scutit fiind numai pământul preoţilor,care nu era al lui Faraon.-

Nota.- Cum se vede,reţeta înrobirii popoarelor este destul de veche.Şi,interesant,modelul reprodus porneşte dela un strămoş direct al lui Karl Marx!

- Mihail Sturdza,în "România şi sfârşitul Europei",p.46-47.- Într'o vizită la Paris,unde fusese pentru a primi investitura acelor cercuri,fără de aprobarea cărora,de la ocuparea tronului de către Carol al II-lea,nu se putea obţine mult în viaţa noastră politică,Ion Duca,viitorul prim-ministru,făgăduise că una din primele sale măsuri,în cazul că i se va permite de a lua puterea,va fi punerea Gărzii de Fier în afară de lege.Duca întârzia însă cu executarea făgăduinţei sale.Şovăielile şi neliniştea lui mi-au fost povestite de Dl Miroslav Arczicievski,ministrul Poloniei la Bucureşti şi de Baronul Guillaume,ministrul Belgiei. Amândoi avuseseră o lungă conversaţie cu Primul-Ministru în zilele precedente omorîrii lui: "Nu-mi place ceeace am fost silit să fac - le-a spus Duca.Nu-mi place ceeace am fost silit să fac împotriva tineretului ţării.Am grele presimţiri".Ambii miniştri străini l-au întrebat de ce luase atunci această atât de provocătoare măsură.Duca le-a răspuns,cu o oarecare violenţă: "Este Titulescu! M'a ameninţat cu demisia lui,dacă nu lichidăm Garda,şi cu prăbuşirea întregei construcţii a politicei noastre externe.Nu putem să rămânem fără de aliaţi".

Impulsul final către nedreapta şi sângeroasa represiune a fost dat însă de sgomotoasa irupţie a lui Leon Blum în consiliul de miniştri francez -din care nu făcea parte la acea vreme- cerând guvernului să exercite toată presiunea asupra lui Ion Duca pentru a-l sili să se conformeze promisiunii date.Este această irupţiune şi această presiune care au obligat pe Duca să cedeze ameninţărilor lui Titulescu.Înţelegerea dintre Titulescu şi cercurile socialiste,radical-socialiste şi,în general,cu toate cele care râvneau la o alianţă franco-sovietică,nu s'a desminţit nici într'un moment.Cred că moartea lui Ion Duca a folosit acestor cercuri în două moduri: procesul legionarilor,care s'a terminat cu condamnarea celor trei atentatori şi cu achitarea lui Codreanu şi a camarazilor săi,a silit totuşi Mişcarea la o perioadă de retragere şi de neactivitate.Pe de altă parte,suntem convinşi că Duca,prea debil sufleteşte pentru a scutura din capul locului jugul puterilor anonime,nu ar fi urmat pe Titulescu până în obiectivul final al politicei sale: deschiderea graniţelor răsăritene ale României armatelor sovietice în cazul unui nou război european.Supus acestor forţe,prin oportunismul său politic,Duca nu era,ca Titulescu,agentul lor.-

Patroane,cu vreo patruzeci de ani în urmă,călare pe ...
zahilor,noi nu prea auzisem de matale.Te ştiam noi ascuns pe undeva,târît prin umbre,pupând vârful cismei muscăleşti pentru bruma de ruble(să fi fost oare mai mult de treizeci de arginţi,de ţi-ai vândut neamul,ţara,credinţa şi sufletul, istoria trecută şi viitoare? Ne îndoim,mai ales acum când am ajuns să te cunoaştem atât de bine) în care trebuia să-ţi plăteşti votca şi pânea de secară.Te ştiam,deci,lustruind cu limba bombeurile cismelor călăului în aşteptarea clipei în care ne vei fi înfipt în trup ca o pâlnie,spre a ne stoarce de vlagă şi sânge,de putere şi tinereţe.D'aia nu te-am aşteptat cu pâne şi sare,nici cu garoafe roşii!... De cum ai avut ceva putere(fără milionul de paznici împrumutaţi de stăpânul tău,nu ştim de nu ţi-am fi zobit capul înainte de a ţi-l ridica,ori dacă ţăranul gospodar pe care l-ai umilit într'atâta nu ţi-ar fi pus hârca în mijlocul ogorului,spre a spăria zburătoarele flămânzite),ai început a ne vorbi cu limbă despicată,precum celelalte năpârci puite în şerparul de sub steaua cu dinţi.De crezut? Întreabă-i în somnul tău bântuit de fantasme pe morţii de pe crestele Făgăraşilor,pe asasinaţii din lagăre şi dela Canal,dacă te-au crezut. Ei au fost primii ce ţi-au recunoscut adevărata faţă! Întreabă-i,dacă ai curaj să ieşi printre ei fără paznicii cu câni,automate şi bastoane.. ce cred despre tine milioanele de muncitori harnici,dar flămânziţi şi tremurând de frigul pe care l-ai adus cu tine din Siberia.. întreabă-l pe ţăranul schilodit de munca pe pământul ce i l-ai furat...

Te-ai dovedit,Patroane(te numesc aşa fiindcă eşti,într'adevăr,primul şi singurul patron,aşa cum obişnuiai tu să "înfierezi" pe alţii: rău,mincinos,hoţ,îmbuibat,trădător,puturos,lipitoare sugând sângele poporului pe care l-ai făcut sclav în propria-i ţară... arendaş ciocoit,îngâmfat şi meschin).. Te-ai arătat nesimţitor,incult,duşmănos şi egoist.. crud şi samavolnic.. mai veninos decât fiarele.. Ne-ai jefuit ţara,ne-ai furat munca noastră,ai distrus,besmetic,florile de piatră pe care ni le-au lăsat în truda lor de secole -rupându-şi de la gură spre slava Atotputernicului şi a Sfinţilor- străbunii.Ne-ai scos din istoria oamenilor,din civilizaţie... Acum suntem osteniţi,goi,flămânzi,uneltele pe care ni le-ai pus în mână s'au dovedit ştirbe,secera fără mâner ne-a tăiat degetele,coada sapei ne-a umplut mâinile de spini,furca şi-a înfipt colţii în trupurile noastre! Ţara ni s'a împuţinat,munţii ni s'au istovit,apele poartă în ele venin,aerul este plin de miasme otrăvitoare.Tu ţi-ai plătit,credem,votca şi pânea pe care ai primit-o odinioară dela vecinul pizmaş,stăpân de drept al tău, dar nu al nostru,cu vârf şi îndesat.Ar fi timpul să te gândeşti la pânea noastră,pe care ne-ai răpit-o! Pleacă,Patroane! Dispari! Funia ţi s'a strâns în jurul parului!

- Dinu Zamfirescu,în "Dialog",Nov.87,p.11.- Toţi împreună să acţionăm pentru destabilizarea regimului pe orice cale şi,ca prim obiectiv,eliminarea din viaţa ţării a clanului Ceauşescu.Actele lui Ceauşescu par a fi acelea ale unui om lipsit de uzul raţiunii.Noi însă nu credem că suferă de vreun tip de alienaţie mintală.Atât el cât şi Elena Ceauşescu sunt deplin conştienţi de crimele pe care le comit contra poporului român,a structurilor societăţii româneşti şi a patrimoniului spiritualităţii noastre.Ei nu pot beneficia de nicio circumstanţă atenuantă.Dispariţia acestui cuplu nu este numai de dorit,ea a devenit de mult imperios necesară în scopul prezervării a ceea ce s'ar mai putea salva.Dacă sovieticii îi vor acorda adăpost,ei devin o dată mai mult complici.

Credem că Nicolae şi Elena Ceauşescu trebuie să compară în faţa tribunalului poporului român şi să fie judecaţi şi condamnaţi după legile pe care singuri le-au impus.Ori actualele legi din România prevăd în situaţia lor o singură pedeapsă: glonţul! Că acesta va veni dela o autoritate constituită sau de la vreun oarecare cetăţean,starea de necesitate o impune.Ea este justificată de ceea ce numeam nu de mult în coloanele acestei publicaţii a fi dreptul de rezistenţă la opresiune,drept înscris în Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului.Cum Ceauşescu şi soţia lui,ambii în egală măsură de vinovaţi,n'au arătat nici o cruţare faţă de poporul român,căruia i-au declarat un adevărat război, nici acesta nu trebue să arate vreo cruţare!-

&& Împlinindu-se 70 de ani dela unirea Basarabiei,"Pro Basarabia şi Bucovina" organizează la Bruxelles,26 Martie 1988,orele 16-23,comemorarea evenimentului. Sunt invitaţi toţi Românii.Programul prevede un Te Deum,cu parastas pentru făuritorii României Mari,evocarea evenimentului Unirii,masă în comun(cu preţuri omeneşti),vizitarea standului de cărţi al editurii Nistru,program artistic românesc muzică de dans,tombolă,etc.-

DORURI ŞI NECAZURI

R.-St.Unite: Toţi trei strigăm "LA MULŢI ANI!" cu faţa spre Atlantic,aşa că auzind urările noastre deschide doar ferestrele sufletului,că spre ele batem,şi dacă o fi spre dimineaţă nu ne certa,căci gândurile bune şi dorurile se cam curcă în fusele orare.. Cu toate realizările profesionale şi cu tot încercările de echilibrare materială datorită hărniciei noastre de delureni tot ne descoperim Bărăgane de Doruri suflate aprig de amintiri şi speranţe şi descoperim zi de zi visări de mai bine şi de posibile întoarceri la Matcă.Să fie doar Idealism Romantic,sau amintirea şi intuiţia unei puteri care i-a ţinut pe Români vii de două mii de ani!? Ne-ar ajuta mult să ne răspundem la întrebările şi nesiguranţele de felul acesta.Am vrea o Istorie adevărată a Legiunii,să aflăm cum oare atâta dorinţă sinceră de bine pentru neamul nostru nu a fost recunoscută şi nu s'a afirmat mai puternic internaţional.Vă scriu asta deoarece nu numai străinii printre cari ne învârtim ci şi puţinii români pe care-i mai întâlnim nu ştiu sau ştiu numai fapte eronate despre Legiune,iar ce ştim noi deseori nu este suficient pentru a convinge.

V.-Germania: Am citit Vatra cu atenţie şi nu pot decât să mă adaog la cei ce vă elogiază munca adusă cu atâta acribie şi evidentă dăruire.Ziarul Dvoastră este citit,priceput şi ascultat de foarte multă lume.Totuşi îmi permit să-mi arăt nedumerirea în ce priveşte blândeţea cu care îi luaţi pe cei ce reprezintă coloana a cincea a comunismului între noi.. Adevărul trebuie spus,şi combătut aşa cum susţine ambasadorul american,chiar dacă ar fi să cadă unii din apropiaţii noştri.. Am citit şi am plâns,am plâns şi am citit măreţele rânduri ale acestui mare om pe nume David Funderburk.Adevărul trebuie spus şi democraţiilor care ne-au vândut şi ne vând,asta şi în interesul lor,şi să nu jucăm hora colaboraţionismului după cum ne cântă ele.

G.-Canada: Am comandat cartea lui Dan Roman,pe care ne-aţi recomandat-o cu atâta căldură,şi am citit-o cu nesaţ."Omul fără tinereţe"are mult talent,însă valoarea ei nu-i în descrierea vieţii din închisoare sau de la Canal,pe care au făcut-o şi alţii,cu tot atâta competenţă,ci în conversaţiile cu dl Filderman. Faptul că-i scrisă într'o limbă de mare circulaţie îi ridică valoarea peste tot ceea ce s'a scris până acum.Alătur un modest cec...

V.-Germania: Tatăl meu Aurel Vlad era liber la vorbă şi din cauza aceasta a avut conflicte: în 1920 cu un paranoic ca Ion Antonescu,pe atunci Lt.Colonel, iar tatăl meu ministru de finanţe; în 1933 cu Pamfil Şeicaru,un bun gazetar dar fără principii de etică politică; şi apoi chiar cu I.G.Duca în 1927,când acesta era ministru de interne,protestând vehement contra ingerinţelor electorale.Frontul plugarilor,pentru el era Frontul măgarilor.Acest fapt i-a adus tatălui meu internarea în 1949 la Sighet şi moartea lui acolo în 1953,deşi Groza avea o deosebită consideraţie pentru el,pentrucă prin intrarea sa în 1903 în Parlamentul dela Budapesta a făcut o adevărată revoluţie politică,cum spunea într'o lucrare însuş Petru Groza,care a determinat intrarea Partidului Naţional Român din Transilvania în activitate,cu programul elaborat de tatăl meu,deşi avea atunci doar 26 de ani.Şi noi astăzi,trebuie să revoluţionăm ideile noastre politice,pe baza principiilor democratice care există azi în lume,cu toate defectele democraţiei.

M.-Franţa: Urmăresc cu atenţie ce se spune şi cum se reacţionează în Apus,acum după ce le-a căzut şi lor,pe cap,o Yaltă,sperând că astfel ne vor înţelege mai bine.Se şi observă,prin ziare şi pe unde,o luare de poziţie mai serioasă faţă de problemele din Răsărit."Iar de-acum deschisă-i calea Slavilor spre Atlantic, Râde'n barbă Gârbaciovul cu Kremlinul satanic".Pe-aici,zarvă mare pentru alegerile ce vin.Asta mă poartă cu gândul la plaiurile noastre,cu cincizeci de ani în urmă,la alegerile democraţilor români,când noi,aşa pe neaşteptatelea i-am dat peste cap pe toţi,şi în acelaş timp ne-am dat de-a berbeleaca noi înşine... Să-i vezi cum umblă cu limba scoasă să cerşească votul caliciului,dar musai să facă o vizită şi'n ţara ebreiască(precum domnii fanarioţi la turci),ca să-şi câştige cartea de nobleţe şi capacitate.Singurul ce încă n'a fost e şeful extremei drepte.Şi asta se petrece în toate democraţiile din lume,căci super-naţiunea de după Yalta e singura a decide cine e şi cine nu rasist,sau anti-rasist.În colo, în afară de dumnealor poţi să zici oricui cum vrei,că nu cazi în păcatul "discriminării".Eu nu sunt anti-nimeni,şi-i chiar iubesc pe jidani,dar acolo la ei, şi plecarea dela noi nu mă supără prea mult...

B.-St.Unite: Când am citit în Vatra de escapada amoroasă a lui "Jerry Hart" şi atitudinea americană,dac'ar fi ars casa pe mine nu aş fi fugit până nu terminam fraza,pentrucă voiam să văd cu ce tâlc aţi pregătit "stangata" pentru Sima şi ciracii lui.A fost aşa cum mă aşteptam,dar Dv o ungeţi mai bine cu un fel de iz hazliu.Cu această ocazie vă pun un mic obol pentru Vatra(50 de dolari).-

DORURI ŞI NECAZURI

R.-St.Unite: Toţi trei strigăm "LA MULŢI ANI!" cu faţa spre Atlantic,aşa că auzind urările noastre deschide doar ferestrele sufletului,că spre ele bate,şi dacă o fi spre dimineaţă nu ne certa,căci gândurile bune şi dorurile se cam încurcă în fusele orare.. Cu toate realizările profesionale şi cu tot necazul de echilibrare materială datorită hărniciei noastre de delureni,tot ne descoperim Bărăgane de Doruri suflate aprig de amintiri şi speranţe şi descoperim zi de zi visări de mai bine şi de posibile întoarceri la Matcă.Să fie doar Idealism Romantic,sau amintirea şi intuiţia unei puteri care i-a ţinut pe Români vii de două mii de ani!? Ne-ar ajuta mult să ne răspundem la întrebările şi nesiguranţele de felul acesta.Am vrea o Istorie adevărată a Legiunii,să aflăm cum oare atâta dorinţă sinceră de bine pentru neamul nostru nu a fost recunoscută şi nu s'a afirmat mai puternic internaţional.Vă scriu asta deoarece nu numai străinii printre cari ne învârtim ci şi puţinii români pe care-i mai întâlnim nu ştiu sau ştiu numai fapte eronate despre Legiune,iar ce ştim noi deseori nu este suficient pentru a convinge.

V.-Germania: Am citit Vatra cu atenţie şi nu pot decât să mă adaog la cei ce vă elogiază munca adusă cu atâta acribie şi evidentă dăruire.Ziarul Dvoastră este citit,priceput şi ascultat de foarte multă lume.Totuşi îmi permit să-mi arăt nedumerirea în ce priveşte blândeţea cu care îi luaţi pe cei ce reprezintă coloana a cincea a comunismului între noi.. Adevărul trebuie spus,şi combătut aşa cum susţine ambasadorul american,chiar dacă ar fi să cadă unii din apropiaţii noştri.. Am citit şi am plâns,am plâns şi am citit măreţele rânduri ale acestui mare om pe nume David Funderburk.Adevărul trebuie spus şi democraţiilor care ne-au vândut şi ne vând,asta şi în interesul lor,şi să nu jucăm hora colaboraţionismului după cum ne cântă ele.

G.-Canada: Am comandat cartea lui Dan Roman,pe care ne-aţi recomandat-o cu atâta căldură,şi am citit-o cu nesaţ."Omul fără tinereţe"are mult talent,însă valoarea ei nu-i în descrierea vieţii din închisoare sau de la Canal,pe care au făcut-o şi alţii,cu tot atâta competenţă,ci în conversaţiile cu dl Filderman. Faptul că-i scrisă într'o limbă de mare circulaţie îi ridică valoarea peste tot ceea ce s'a scris până acum.Alătur un modest cec...

V.-Germania: Tatăl meu Aurel Vlad era liber la vorbă şi din cauza aceasta a avut conflicte: în 1920 cu un paranoic ca Ion Antonescu,pe atunci Lt.Colonel iar tatăl meu ministru de finanţe; în 1933 cu Pamfil Şeicaru,un bun gazetar dar fără principii de etică politică; şi apoi chiar cu I.G.Duca în 1927,când acesta era ministru de interne,protestând vehement contra ingerinţelor electorale.Frontul plugarilor,pentru el era Frontul măgarilor.Acest fapt i-a adus tatălui meu internarea în 1949 la Sighet şi moartea lui acolo în 1953,deşi Groza avea o deosebită consideraţie pentru el,pentrucă prin intrarea sa în 1903 în Parlamentul dela Budapesta a făcut o adevărată revoluţie politică,cum spunea într'o lucrare însuş Petru Groza,care a determinat intrarea Partidului Naţional Român din Transilvania în activitate,cu programul elaborat de tatăl meu,deşi avea atunci doar 26 de ani.Şi noi astăzi,trebuie să revoluţionăm ideile noastre politice,pe baza principiilor democratice care există azi în lume,cu toate defectele democraţiei.

M.-Franţa: Urmăresc cu atenţie ce se spune şi cum se reacţionează în Apus,acum după ce le-a căzut şi lor,pe cap,o Yaltă,sperând că astfel ne vor înţelege mai bine.Se şi observă,prin ziare şi pe unde,o luare de poziţie mai serioasă faţă de problemele din Răsărit."Iar de-acum deschisă-i calea Slavilor spre Atlantic, Râde'n barbă Gârbaciovul cu Kremlinul satanic".Pe-aici,zarvă mare pentru alegerile ce vin.Asta mă poartă cu gândul la plaiurile noastre,cu cincizeci de ani în urmă,la alegerile democraţilor români,când noi,aşa pe neaşteptatelea i-am dat peste cap pe toţi,şi în acelaş timp ne-am dat de-a berbeleaca noi înşine... Să-i vezi cum umblă cu limba scoasă să cerşească votul caliciului,dar musai să facă o vizită şi'n ţara ebreiască(precum domnii fanarioţi la turci),ca să-şi câştige cartea de nobleţe şi capacitate.Singurul ce încă n'a fost e şeful extremei drepte.Şi asta se petrece în toate democraţiile din lume,căci super-naţiunea de după Yalta e singura a decide cine e şi cine nu rasist,sau anti-rasist.În colo, în afară de dumnealor poţi să zici oricui cum vrei,că nu cazi în păcatul "discriminării".Eu nu sunt anti-nimeni,şi-i chiar iubesc pe jidani,dar acolo la ei, şi plecarea dela noi nu mă supără prea mult...

B.-St.Unite: Când am citit în Vatra de escapada amoroasă a lui "Jerry Hart" şi atitudinea americană,dac'ar fi ars casa pe mine nu aş fi fugit până nu terminam fraza,pentrucă voiam să văd cu ce tâlc aţi pregătit "stangata" pentru Sima şi ciracii lui.A fost aşa cum mă aşteptam,dar Dv o ungeţi mai bine cu un fel de iz hazliu.Cu această ocazie vă pun un mic obol pentru Vatra(50 de dolari).-

GÂNDURI DE CRĂCIUN

Mireasma Crăciunului adie din nou spre noi.Colindele,brazii,cadourile copiilor,ne introduc parcă într'o lume de basm.Sufletele ne sunt cuprinse de o vrajă cerească,binefăcătoare.Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos este cel mai mare eveniment din istoria omenirii,aşa cum Învierea lui Iisus e cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii.Iisus Hristos este centrul istoriei universale,întrucât este centrul vieţii noastre,dătător de forţă şi tărie în viaţă.Naşterea Domnului este izvorul mereu proaspăt de lumină şi de bucurie sufletească,fiindcă este un izvor care purcede din veşnicie.Naşterea Domnului este o faptă dumnezeiască şi plină de taină.Naşterea lui Dumnezeu între noi este descoperirea adevărului definitiv şi absolut.Dacă suntem atenţi la cântecul bisericesc al Crăciunului,descoperim acolo care este înţelesul minunii fără asemănare pe care o sărbătorim: "Naşterea Ta,Hristoase,Dumnezeul nostru,răsărit-a lumii lumina cunoştinţei".Cum soarele revarsă lumină asupra pământului,tot aşa Hristos cel născut în chip de om revarsă lumina cunoaşterii asupra minţii noastre,care caută adevărul vieţii.

Minunile divine în simplitatea şi adâncimea lor nu pot fi observate decât cu ajutorul ochiului duhovnicesc; doar acestui ochi i se descoperă taina nopţii sfinte.În această noapte s'a petrecut cel mai mare eveniment al istoriei omeneşti: a doua creaţie a omului,şi s'au pus temeliile morale ale lumii celei noi. Dumnezeu însuşi s'a întrupat în om pentru ca omul să se poată ridica până la Dumnezeu.Ceea ce aduce Iisus Hristos oamenilor este darul iubirii.Iubirea este esenţa creştinismului.Căldura ieslei dela Betleem poate să se reverse şi în sufletele noastre dacă ne străduim a le transpune în nevinovăţia şi feciorelnicia pe care le au pruncii.Căci copiii sunt cei cari,datorită sufletului lor curat se împărtăşesc,cu prilejul naşterii Domnului,cel mai mult din lumina Betleemului.

Ne vom aduna fiecare în noaptea de Crăciun şi vom cânta,sub bradul încărcat de daruri,frumoasele noastre colinde.Ni se vor umezi ochii de lacrimi şi ne va copleşi nostalgia plaiurilor natale.Vor trece pe dinaintea ochilor noştri imagini încărcate de zbucium şi căutări.Dacă te vei simţi copleşit de singurătate, pribegind printre străini,adu-ţi aminte,frate creştine,că,în staulul dela Betleem,ivirii căldurii şi luminii divine i-au premers sentimente de însingurare şi restrişte.Ele au fost în urmă cu două milenii,şi pot fi şi astăzi,vestitorii unei mângâieri neaşteptate,care i se dăruieşte doar celui în stare să exclame ca Fecioara Maria în clipa Bunei Vestiri: "Doamne,facă-se voia Ta!".

Sărbătoarea Crăciunului ne călăuzeşte gândurile,mai mult decât oricare alta, spre cei de care ne simţim legaţi în Ţară,cari mai cu seamă în momentele de faţă suferă de înstrăinare sub propriul acoperiş.Gândul la restriştea prin care trec cu toţii ne redeşteaptă în amintire o colindă de acută actualitate: "E sărbătoare şi e joc în casa ta acum,/Dar sunt bordeie fără foc,şi mâine-i Moş Crăciun".-

Preot Alexandru Pop

EPITAFUL BISERICII "SF.VINERI" de Preot Marin Mihalache

Lăcaş preasfânt în care-şi vindecase neamul
Trecutul său îndurerat şi trist,
Aud de-aici că-ţi pustiiră hramul
Un duh străin de noi şi ateist.

Cad bolovani de foc din soare,
Se sguduie planeta de minuni,-
Dar,vai,la noi cad bulgări pe altare,
Pe urmele lăsate de străbuni.

De sub molozuri plâng icoanele de mir,
Pereţi de timp se zvârcolesc sub tină,
Pământul tot e parc'un cimitir
Orbit de-o luciferică lumină.

Ca'n Sfânta Vineri,zorii ard catran,
E un sfârşit de lume şi de toate:
Se vând istorii pentru nici un ban
De simbriaşii legilor stricate.

Catapeteasma cerului se prăbuşeşte
Şi'n suflet simt un gol de veac:
De neamu'ntreg pe cruci se răstigneşte,
Duşmanii noştri,Doamne,ştiu ce fac!

&& Ne scrie dl N.Lupan la 22 Decembrie: Dintr'o convorbire telefonică cu dl Nicolae C.Munteanu,redactorul programului "Actualitatea românească" la radio Europa Liberă,am aflat cu stupefacţie că emisiunea săptămânală de zece minute privind Basarabia,Bucovina şi ţinutul Herţa a fost,la 15 Noembrie,suspendată. Un mai bun prilej de satisfacţie şi euforie pentru diriguitorii moscoviţi de la Chişinău şi Cernăuţi,nici că se putea! Asociaţia mondială "Pro Basarabia şi Bucovina",neputând fi de acord cu această ne-românească decizie,protestează vehement la conducerea secţiei româneşti a postului de radio Europa Liberă şi cere să se revină asupra nedreptei hotărîri!-

&& În 1917 existau în Rusia 55.000 biserici ortodoxe; astăzi,abia 5600.În 1959 trăiau încă,acolo,34.000 preoţi; astăzi,abia 6.000.-

S E M N A L Ă R I

- N.Th.Rădvan,"Potpuriuri",un volumaş de vreo 90 de pagini,cu schiţe,mai ales din ultimul război,amintiri,versuri,melodii,eseuri,tipărit la Gstaad,198 .-
- Victor Frunză,Situaţia ecologică în România; V.Dumitrescu,Ca viţeii la poarta nouă.După 23 August 1944,- în "Curentul",Aug.1987.-
- G.Brana,Noi vrem democraţie; Adrian B.Cosma,Altfel de crimă împotriva umanităţii; Titus Bărbulescu,Despre naţionalismul românesc; N.Lupan,Unde dai ş unde crapă; Gh.Calciu,Cuvântare la Hamilton,- în "Cuvântul Românesc",Oct.87.-
- Faust Brădescu,Realitatea în istorie(cu privire la 23 Aug),- în"Opinii",15.9.87.
- Mihai Korne,Options pour la privatisation de l'economie roumaine dans une perspective postmarxiste,- în "Lupta",22 Sept.1987.-
- André Laforge,Regards sur le monde,- în "Catacombes",Oct.87.-
- Dinu Zamfirescu,Convorbire cu Mihai Botez; Ion Varlam,La moartea lui Oni Brătianu; Ion Diaconu,Echipamentul face pe om,- în "Dialog",Sept.87.-
- Ion Jovin,I.G.Duca şi Alba Iulia,- în "Carpaţii",Mai 87.-
- Cicerone Ioniţoiu a scos,în Septembrie,un nou număr din "Deşteaptă-te,Române!", şi tot voluminos,având ca punct central figura lui Ion Mihalache,cu începuturile ţărănismului,prinsă cu dragoste şi claritate.Revista e îmbogăţită cu versuri şi note de Sandu Tudor,Remus Radina,Ovidiu Vuia,Const.Florea,V.Militaru,etc.
- Pr.Gh.Calciu,Griji ierarhiceşti,- în "Săptămâna müncheneză",24 Sept.87.-
- Ovidiu Vuia,Poezia lui George Murnu; Sava Gârleanu,Vlahii din Peninsula Balcanică; V.Posteucă,Mormântul lui Ilie,- în "Libertatea",Aug.87,- ieşită cu un bine venit supliment despre "Bucureştii vechi" de Const.Moisil(1934).-
- "Stindardul Românilor",Oct.87.Număr bogat,cu teme variate şi autori de vână. Printre ei: Emil Ghilezan,Înscenarea dela Tămădău; George Serdici,Subjugarea României; Cicerone Ioniţoiu,Iuliu Maniu şi epoca lui; C.Mareş,despre Mihail Fărcăşanu şi Oni Brătianu; comandor Mircea Pătru,scrisoarea de demisie din URL; Florin Mătrescu,Comemorarea zilei naţiunilor captive; Vladimir Boutmy de Katzman,Interviu cu contele d'Ormesson,- şi,Dl Raţiu recidivează!; Virginia Şerbănescu,Lângă tâmpla cerului(excelând prin frumuseţe literară,simţire românească şi actualitate); Ion Pantazi... cu tot restul,printre care: Politica zilei,Dezinformare la înalt nivel,Interviu cu Yves Daoudal.Constituirea Frontului Naţional al Unirii Românilor ocupă vreo trei pagini.Etc.
- Pamfil Cârnaţiu,50 de ani de preoţie(ai mons.Cosma); Ioan Filip,Maica Domnului,- în "Unirea",Sept.87.-
- Liciniu Faina,Un mare român,prof.Ştefan Manciulea,- în"Românul liber",Oct.87.
- Pr.Gh.Calciu,Sfântul Apostol Toma,- în "Solia",Oct.87.-
- Romeo Corusan,Tineretul român din Exil,- în "Căminul românesc",Iunie 87.-
- Gr.Caraza-Traian Lascu: un schimb de scrisori,în care ambii au dreptate - în Information Bulletin,toamna 87,editat de Romanian American Heritage Center.-
- G.Ciorănescu,Ceva despre deportarea Moldovenilor,- în "Săpt.m.",12 Oct.87.-
- Faust Brădescu,Realitatea în istorie; Vianor Bendescu,Profesorul Ion Nistor; Sava Gârleanu,Despre Nicolae Batzaria,- în "Libertatea",Oct.87.-
- Al.Ţugui,Ştefan cel Mare cu amândouă mâinile ocupate,- în "Europa şi N.R.",8 87.-
- Silviu Dragomir,Voroneţ,- în "Noi,Tracii",Aug.87.-
- Horia Georgescu,Fortunes of War(De-ale războiului),- în "Dialog",Oct.87.-
- D.Mircescu,Scrisoare la EL; R.Câmpeanu,L'incalificable chantage(Bire,1 Oct.87).
- V.Iliescu,Între Mircea Eliade şi Karl Marx; C.A.Mihăilescu,Utopia română; V.C.Dumitrescu,Servituţi,servitori şi canalii,- în "Curentul",Oct.87.-
- Toma Ciprian,Ce aşteaptă Românii din Basarabia dela Gorbaciov(Bire,1 Nov.87).
- "Cuvântul Românesc" pe Noembrie: unul din cele mai bune numere ale acestei serioase publicaţii.Priviţi numai lista buchetului de colaboratori: Aurel Pop, Stroe Moldovanu,Mihaela Raicu-Trandafir,Adrian B.Cosma,George Bălaşu,Ion Boieriu,Nicolae Novac,Eugen Bârsan,Const.Macri,Al.Berceanu,Titus Bărbulescu,Pr.Marin Mihalache,Florin Scărlătescu,Andrei Pandrea,Gh.Braşoveanu,Sergiu Grossu, Zahu Pană,Vintilă Horia,Pr.Petre Popescu,Gh.Rădulescu,Dumitru Ichim,Al.Odobeşteanu,Mihai Cazacu,Ion Negoiţescu,C.Mareş,N.Lupan,Sava Gârleanu,Gh.Donev,Victor Corbuţ,etc.: cine se mai poate lăuda cu atâta concentrare de calitate? Credem că aceştia singur ar putea constitui un foarte reprezentativ consiliu naţional!
- Petre Ş.Năsturel,Mutarea Patriarhiei; Vlad Stolojan,O datorie morală a noastră,a tuturor(e vorba de sprijinirea Bibliotecii din Freiburg),-"Lupta",22 Oct.
- Andrei Pandrea,Braşov,inima mea,- în "Lupta",7 Dec.87.-
- Pr.Ion Filip,Românii şi Ungurii; Ion Halmaghi,Uitările patriarhului Teoctist,- în "Unirea",Oct.87.-
- Ion Varlam,Masochismul la Români,- în "Săptămâna müncheneză",2 Nov.87.-

- Ion Dumitru,Etnocidul aplicat Românilor şi conspiraţia nepăsării(SM,16.11.87).
- Liciniu Faina,Nostalgii; C.Mareş,Hora anonimelor - şi: Ion(Oni) Brătianu; Jessica Douglas-Home,Un strigăt de alarmă; Doina Cornea,Să nu dăm Cezarului ceea ce i se cuvine lui Dumnezeu; N.Lupan,Strigăt din închisoarea popoarelor,- în "Românul liber",Noembrie şi Decembrie 1987.-
- Şerban Andronescu-G.A.Pordea,dialog; Ion di la Vidin,Scurt istoric al Românilor din Tribalia(dar autorul confundă pe Ioan,sau Ioniţă,cu Ioan II Asan: ultimul,ca fiu al lui Asan,era nepot lui Petru şi lui Ioniţă şi nu frate cu ei; şi nu el a fost încoronat de Papă,ci Ioniţă); Charles Lambert,Les Aroumains,- în "New York Spectator",Nov.1987.-
- Const.Mareş,Apartheidul uitat,- în "Căminul românesc",Geneva,Sept.87.-
- Arhim.Roman Braga,Întruparea Cuvântului; G.Brana,Trei salturi succesive în gol; G.Bàltean,Mişcarea unionistă şi abandonarea Europei de Est; C.Macri,C.Noica şi logica pierdută; T.Bărbulescu,Petreceri estivale; Zahu Pană,Colind de exilat; şi: Alegerile din 20 Dec.1937; Eugen Bârsan,Unirea Transilvaniei; George Bàlaşu,Sfânta naştere,- în "Cuvântul Românesc",Dec.1987.-
- Al.Ţugui,Vorcuţa şi Românii de acolo,- în "Europa şi Neamul Românesc",Sept.87.
- Zborlu a nostru,nr.15 şi 16(2 şi 3/87),continuă să afirme,cu vigoare,dreptul la viaţă naţională,prin cultură,al Aromânilor.Găsim aici iradeaua sultanului, tratatele cu ţările balcanice,poesii,fotografii(vechi şi noi),ştiri.
- Gligor Popi,Cultivarea şi promovarea limbii literare(Libertatea,Panciova,31.10.87)
- Oct.Bârlea,Iconostasul în istoria naţiunii române,- în"Perspective",Martie 87.
- Ep.Al.Niculescu,Discurs în Senat,7.2.1935,contra avortului " ,Iunie 87.-
- A apărut şi nr 2 din "Transilvania",cu extrase şi articole de Ion Lupaş,Vasile Măcărescu,Emil Ghilezan,P.Belker,Şt.Manciulea,etc.
- Horia Grigorescu,Americanii şi România; Mircea Ionniţiu,Domnul Preşedinte; Paul Goma,Către "revista mea",- în "Dialog",Nov.87.-
- N.Batzaria,Sârbi sau Români?; Tr.Golea,Occidentul şi soarta României; J.T.Făget,O descoperire sovietică: frica; A.M.Marin,Cruciaţii sec.XX(Libertatea,Nov.87)
- Biserica română "Buna Vestire" din Sydney/Australia îşi are,din Octombrie,un buletin al său,"Curierul creştin",condus de un comitet în cap cu pr.Ioan Vesa.-
- Sanda Stolojan,la moartea lui C.Noica; M.Korne,Glasnost n'est pas vérité(Lupta 11.10)
- Corneliu Zelea Codreanu,Journal de prison.Sunt "Însemnările dela Jilava" ale Căpitanului,traduse în franceză de Faust Brădescu - operă bine venită pentru cititorul francez,căruia,eventual,îi poate fi dăruită de vreun român inimos.Se poate comanda la "Pardès",9 rue Jules Dumesnil - 45390 Puiseaux(Franţa).Dar de ce traducătorul a îngăduit prefaţa dlui Sima? Ce au comun adâncile simţiri şi cugetări din carte cu preocupările fostului şef? Este,în optica noastră,caşicum evanghelştii s'ar fi vrut prefaţaţi de... Iuda!
- Întrucât cărţile publicate de profesorul Vasile Gurău au găsit o bună primire în Exil,putem anunţa că dânsul are "în atelier" o nouă lucrare,"Zborul Mămăruţei",un roman cu aspecte din viaţa studenţească clujeană,de circa 400 pagini.

Ultima-i lucrare,"Mânjii",o autobiografie pe sezoane,de la naştere la exil, în a cărei meşteşugită şi plină de culoare ţesătură fiecare îşi regăseşte propriile-i nostalgii,a avut succesul meritat.Puţinele exemplare încă rămase se pot cere,cu numai 15 mărci,la autor.În depozit mai are câteva exemplare şi din cele două volume de "Zâmbet printre lacrimi",cu amintiri dela Canal şi închisori.Fiecare volum costă 25 de mărci,sau echivalentul.Adresa : Prof.Vasile Gurău, Münchhofstrasse 12 - 7800 Freiburg - Germania.-
- Radu Bărbulescu,Revelionul şi rinocerii,- în "Săptămâna müncheneză",28 Dec.87.
- Editura Nistru a tipărit o broşură scrisă documentat şi cu inimă de Ovidiu Vuia,despre "Profesorul Ion Nistor",în care arată figura marelui român,politică şi ştiinţifică,cu meritele sale în re-unirea din 1918 a Bucovinei.La pagina 28 însă s'a strecurat o mică eroare când se enumeră,printre profesorii români la Chişinău,în 1918,poetul Alex.Mateevici: acesta era mort de vreun an - şi nu ucis de bolşevici,cum se afirmă,ci de tifos exantematic.Semnalăm amănuntul,pentru vreo eventuală nouă ediţie.Se poate comanda la: Loupan Nicolas,Boîte Postale 1007 - 1000 Bruxelles,Belgia.- La aceeaşi adresă se poate comanda "Alexandru Cristescu - erou şi martir"(300 pagini de text,fotografii şi desene),cu 20 de dolari.O carte cumpărată la editura Nistru susţine lupta pentru Basarabia şi Bucovina,în care suntem cu toţii angajaţi!-
- Dl Ciceerone Ioniţoiu a făcut minunea de a mai scoate,de Crăciun,aşa de unul singur,încă un număr din "Deşteaptă-te,Române",60 de pagini,încărcat de exploziv anticomunist,colinde,versuri,listă de ucişi în apărarea libertăţii,biografii de ..., amintiri din închisori,ba chiar o călătorie la Sf.Munte,semnată Gh.Mazilu.

în final,un interesant "proect de manifest program" al partidului naționa - țărănesc privind viitorul României eliberate,program pe care nu știm care român nu l-ar putea subscrie.-

Și,paralel,tot Cicerone Ionițoiu,și tot la CORESI,a scos o nouă carte de stringentă necesitate,care dă un răspuns la mirarea multora,nedreaptă,că Românii nu se mișcă: "Rezistența armată a Românilor împotriva comunismului 1944-1960" arată că,dimpotrivă,Românii au fost cei dintâi cari s'au ridicat cu arma'n mâini.Numele munților,văilor,satelor unde s'a combătut,abundă.Luptele sunt descrise amănunțit,cu evocarea legendarelor figuri ale coloneilor Arsenescu și Uță,comandor Domășneanu,frații Arnăuțoiu,Vernichescu,ing.Gavrilă,etc.etc.etc. Nu's uitate nici numele călăilor și torționarilor.Rezistența a fost disperată, căci oamenii,lipsiți de arme,de haine și hrană,ba și de nădejdea vreunui ajutor din afară,mergeau la moarte sigură.Prețioasa carte costă numai 30 de mărci și se poate comanda la dl Nicolae Constantinescu(editorul,care o și prefațează): Via alla Roggia 32 - 6962 Viganello(Elveția).Costul se trimite La Société de Banque Suisse - Via Motta 18 - 6830 Chiasso(Elveția),comte 119242,rubr.Corezi,-sau la Oeffentliche Sparkasse - Konto 2024383 - 7800 Freiburg(Germania).-

Și-acum,din "Deșteaptă-te,Române",niște "haz de necaz":

Pe o stradă'ngustă,într'un bloc recent,
Unde-i frig în casă și pe jos ciment,
Tânăra domniță plânge și suspină
Că-i oprită apa și nu e lumină;
C'a plecat la șase soțul ei iubit,
Acu-i nouă seara și n'a mai venit!
Orologiul sună zece jumătate.
Jos la bloc,în ușă,oare cine bate?
-"Eu sunt,mamă soacră,sunt făcut covrig,
Viu dela serviciu și sunt mort de frig".
Tânăra domniță sare să deschidă,
Dar,dela fereastră,mama-soacră strigă:
-"Ora e târzie,ești un derbedeu,
Unde ți-e avansul? Nu-ți sunt soacră eu?"
-"Ce sunt eu de vină dacă soarta-i cudă,
Și-am muncit ca boul pe cincizeci la sută?
Plec de dimineață și mă scol în zori,
Nu mai am duminici și nici sărbători!
Am venit acasă să mă odihnesc,
Poate fac o baie,să mă încălzesc".
-"Ce să faci acasă? Du-te la servici,
Pentru tine nu mai este loc aici!
Muncește pe rupte,iar de-o fi să mori,
Vine sindicatul c'un buchet de flori"...

&& La 12 Iulie s'a inaugurat placa comemorativă pusă pe casa de la Nervieux (Loire) a defunctului general Berthelot,fost șef al Misiunii Militare Franceze în România în primul război mondial.În cursul festivității,la care au participat sute de persoane,s'a citit și un mesaj dela ex-regele Mihai.-

&& La 15 Noembrie au fost în țară "alegeri" administrative.Toată lumea a "votat" pentru binefacerile aduse de analfabet,numai vreo 2000 s'a admis c'au votat contra.Dar cele 20.000 de oameni,răsculați în aceeași zi la Brașov,pentru cine au votat? Dar studenții dela Timișoara,Brașov,Cluj,etc,pentru cine au votat? Dar bătrânii dela cozi? Dar bolnavii înghețați în spitale? Dar femeile tratate ca vitele? Dar muncitorii tratați ca robii? Etc.etc.etc.

&& La 4 Octombrie a avut loc în salonul unui hotel din Freiburg ședința de constituire a "Frontului Național al Unirii Românilor".Au participat,dintre membrii Comitetului de Conducere: av.N.Alexandrescu,dr.Al.Bidian,Vladimir Boutmy de Katzman,dr.Dan Cernovodeanu,ing.Mircea Ionescu,dr.Florin Mătrescu,prof.C.Nagacevschi,Ion Pantazi(cu Radu).N'au putut participa: dr.Gh.Dănulescu,dr.V.Iliescu, dr.C.Macri,dr.Cornel Petrasievici și prof.dr.Gh.Piscoci-Dănescu.Au mai fost invitați,ca observatori: părintele protopop D.Em.Popa,av.Horațiu Comăniciu,dr.Petre Vălimăreanu,ing.C.Spanachi.După sfeștania părintelui Popa,dl Pantazi a expus țelul grupului(cuvântare pe care o redăm separat),iar ceilalți observațiile lor.Dl Comăniciu a promis sprijinul Consiliului Național Român.S'a lansat o proclamație către Exil,în care se anunță convocarea în primăvara 1988,la Paris,a tuturor organizațiilor anticomuniste românești în vederea unirii exilului pentru o reprezentare unică."În felul acesta,România va fi reprezentată în fața oficialităților occidentale printr'o voce liberă autorizată".Data se va anunța la timp.S'a lansat o proclamație și către țară.-

&& Pr.D.Em.Popa a tipărit și pentru 1988 un frumos calendar de perete,cu pomenirile bisericești dublate,pe verso,de evenimentele naționale.-

&& La München,Unirea Principatelor se va serba Sâmbătă seara,23 Ianuarie, orele 19,în sala de festivități dela Kolpinghaus,Adolf-Kolping-Str.1.-

---

Contribuțiile la VATRA se pot trimite: în Germania,la Offentliche Sparkasse - 7800 Freiburg,Konto 1264443; în Italia,la Roma,C.C.Postale 43327006; în Franța, la 75018 Paris,27 Bd Barbès,Crédit Lyonnais,compte 731101 Z(numai cu virament). Contribuțiile se pot trimite și direct la redacție,prin cec sau mandat poștal.
Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Mönchhofstr.12 - Germania